

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Bibliothèque Nationale de France, Paris

IN
A

**Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Bibliothèque Nationale de France, Paris**

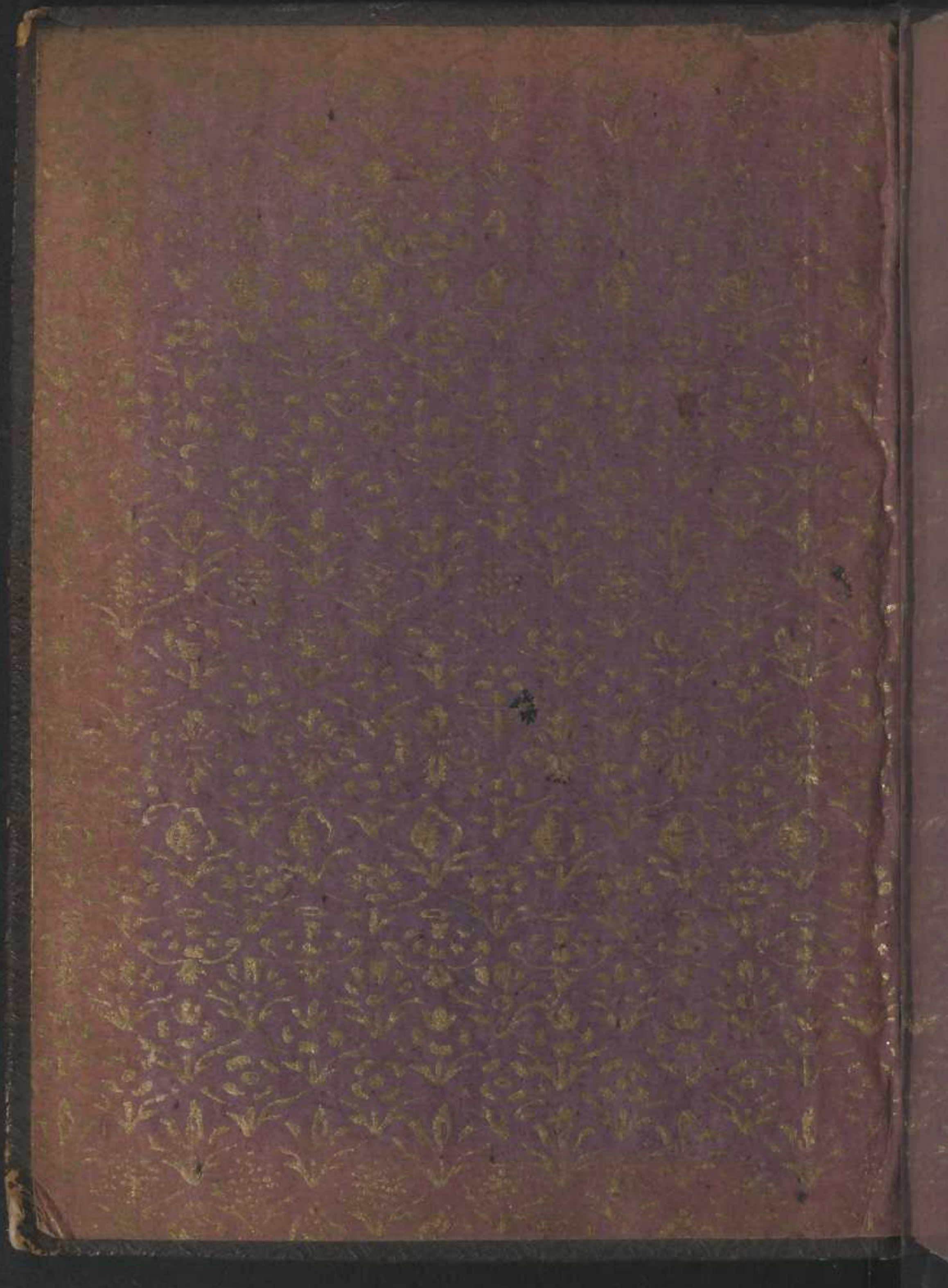

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Bibliothèque Nationale de France, Paris

**Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Bibliothèque Nationale de France, Paris**

A+600.
A.

6483.

עשרת הדברים

היִם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּגַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְדָה יְהוָה אֶת־יּוֹם
הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ :

כִּבְדֹר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרִיכוֹן יְמֶיךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ :

לֹא תִרְצַח :

לֹא תִנְאָף :

לֹא תִגְנוֹב :

לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שֶׁקָר :

לֹא תַחַמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחַמֹד

אֲשֶׁר־רֵעֶךָ וְעַבְדוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרֹ

וְחֲמֹרוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :

עשרת הדברים

מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמִים מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵם וְלֹא־תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד
עֵוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלִשִׁים
וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָיו׃ וְעָשָׂה חֶסֶד
לְאֲלֹפִים לְאַהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתָיו׃
לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־
יִשָּׂא אֶת־שֵׁמוֹ לְשׁוּא׃

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּתוֹ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־
מְלַאכָּה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ
וְאִמְתֶּךָ וּבַחֲמֹתְךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר־בְּ
בֵּשֶׁעֶיךָ׃ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־

הַיָּם

וְהַיָּם

עשרת הרברים

לא על צדקתינו אנחנו מפלים
תחנונונו לפניך כי על רחמיה
הרבים: אנני שמעה אנני
סלחה אנני הקשיבה ועשה אל
תאחר למענה אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך:

עשרת הרברים:

שמות כ

וידבר אלהים את כל הרברים
חאלה לאמר:
אנכי יהוה אלהיה אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים:
לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני:
לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
מתחת

תפלת דניאל

וישקד יהוה על הרעה ויביארה
 עלינו כי צדיק יהננה אלהינו
 על כל מעשיו אשר עשה ולא
 שמענו בקלו : ועתה יאדני
 אלהינו אשר הוציאת את עמך
 מארץ מצרים ביד חזקה ותעש
 לה שם כיום הזה חטאנו רשענו :
 אדני ככל צדקתך ישב נא אפק
 וחמתך מעירך ירושלים הר
 קדש כי בחטאינו ובעונות אבותינו
 ירושלים ועמך לחרפה לכל
 סביבותינו : ועתה שמע אלהינו
 אל תפלת עבדך ואל תחנונו
 והאר פניך על מקדשך השמים
 למען אדני : הטה אלהי אונך
 ושמע פקח עיניך וראה שממתינו
 והעיר אשר נקרא שמה עליה כי
 לא

הרשענו
 פ
 ש אונך
 כי ממתנו
 זכר
 פ

פקח
 קי

11094

תפלת דניאל

הִרְחַמִּים וְהַסְלִיחוּת כִּי מָרַדְנוּ בּוֹ :
וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵלְכָה בְּתוֹרֹתָיו אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ
בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים : וְכָל־
יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ וְסוּר־
לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקִלְךָ וְתַתֵּךְ עֲלֵינוּ
הָאֱלֹהִי וְהַשְׁבַּעַה אֲשֶׁר כְּתוּבָה
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַד־הָאֱלֹהִים כִּי
חָטְאָנוּ לּוֹ : וַיִּקַּם אֶת־דְּבָרָיו אֲשֶׁר־דָּבָרוּ
דָּבָר עֲלֵינוּ וְעַל־שִׁפְטֵינוּ אֲשֶׁר־
שִׁפְטָנוּ לְהַכִּיָּא עֲלֵינוּ רָעָה גְדוֹלָה
אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשִׂיתָ תַּחַת כָּל־
הַשָּׁמַיִם כִּאֲשֶׁר נַעֲשִׂיתָ בְּיַדוֹ שְׁלֹם :
כִּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲדָת
כָּל־הַרְעָה הוֹאֵת בָּאָה עֲלֵינוּ וְלֹא־
חָלִינוּ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְשׁוּב מֵעוֹנֵנוּ וְלְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתְּךָ :
וַיִּשְׁקַד

ויקרא כל
דברים כל

ק

חג
ד

מ

תפלת דניאל

דניאל ט

אֲנִי אֲדֹנָי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
שָׁמַר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאֶהֱבָיו
וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו : חַטָּאנוּ וְעֹוִינוּ
הַרְשַׁעְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ וְסוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ : וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל-
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרוּ
בְּשִׁמְךָ אֶל-מַלְכוּנוּ שְׂרִינוּ וְאֲבִתּוֹנוּ
וְאֵל כָּל-עַם הָאָרֶץ : לֵךְ אֲדֹנָי
הַצַּדִּיק וְלֵנוּ בְּשֵׁת חַפְּנִים כִּי
הִזָּה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
וְלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְ
וְהַרְחֻקִים בְּכָל-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר
הִרְחַתְתָם שֵׁם בְּמַעְלָם אֲשֶׁר מַעְלוּ-
בְּךָ : אֲדֹנָי לֵנוּ בְּשֵׁת חַפְּנִים
לְמַלְכוּנוּ לְשְׂרִינוּ וְלְאֲבִתּוֹנוּ אֲשֶׁר
חַטָּאנוּ לָךְ : לְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
הַרְחֵם

הרשענו
ק

תלים קיט

תִּקְרַב רִגְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּרַבְרָה
רֵבִינְנִי׃ תִּבְכֵּה תַחֲנִתִּי לְפָנֶיךָ
כְּאִמְרַתְךָ הִצִּילָנִי׃ תִּבְעַנָּה שְׁפָתַי
תְּהַלֵּה כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶיךָ׃ תַּעֲזוּ
לְשׁוֹנִי אִמְרַתְךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צְדָקָה׃
דַּתְּהִי יִרְדָּה לַעֲזָרְנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ
בְּחַרְתִּי׃ תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וְתוֹרַתְךָ שִׁעֲשִׁעֵנִי׃ תַּחֲוֶה נַפְשִׁי
וְתַהַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרְנִי׃ תַּעֲוִיתִי
כִּשְׁה אֲבִיר בִּקְשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ
לֹא שָׁכַחְתִּי׃

תלום קיט

רדפיו וצרי מעדותיך לא נטויתי :
ראיתי בגרים ואתקומטה אשר
אמרתך לא שמרו : ראיה כי -
פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חניני :
ראש דברך אמת ולעולם כר -
משפט צדקה :

שרים רדפוני חנם ומדברייך
פחד לבי : שש אנכי על אמרתך
כמו צא שלל רב : שקר שגאתי
ואתעבה תורתך אהבתי : שבע
ביום הללתיך על משפטי צדקה :
שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מכשול : שברתי וישועתך
יהוה ומצותיך עשיתי : שמרה
נפשי עדתך ואהבם מאד :
שמרתו פקודיך ועדותיך כי כר -
דרכי נגדך :

תקרב

תלום קוט

מצותיך שעשעו : צדק עדותיך
לעולם הבינני ואחיה :
קראתי בכל לב ענני יהוה
חקיך אצרה : קראתיך הושיעני
ואשמרה עדתיך : קדמתי בנשף
ואשוטה לדבריך וחלתי : קדמו
עיני אשמרות לשוח באמרתך :
קולי שמערה כחסדה יהוה
כמשפטך חניני : קרבו רדפי זמה
מתורתך רחמו : קרוב אתה יהוה
וכל מצותיך אמת : קדם ידעתי
מעדתך כי לעולם יסדתם :
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא
שכחתי : ריבה ריבוי ונאלני
לאמרתך חניני : רחוק מרשעים
ישועה כי חקיך לא רדשו : רחמיה
רבים יהוה כמשפטך חניני : רבים
רדפי

תלום קיט

פלאות עדותיך על-כֹּן נִצְרָתָם

נִפְשֵׁי: פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאֵוֶר מִבֵּין

פְּתוּיִם: פִּי פִּעַרְתִּי וְאַשְׁפָּרֶה כִּי

לְמַצּוֹתֶיךָ יֵאָבְדוּ: פִּנְהָ אֵלַי וְחַנּוּנִי

כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שִׁמְךָ: פִּעְמֵי הַכֹּן

בְּאִמְרָתְךָ וְאַל תִּשְׁלַט בִּי כָל-אֵוֶן:

פִּדְנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ:

פְּנִיךָ הָאָרֶץ בְּעִבְרָה וְלִמְדֵנִי אֶדְרֹת-

חֻקֶּיךָ: פְּלִגְנֵי-מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל

לֹא-שָׁמְרוּ תוֹרָתְךָ:

צַדִּיק אֶתְּהָ יְהוָה וְיִשְׁרַל מִשְׁפָּטֶיךָ:

צוֹיֵת צַדִּיק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמוּנָה מְאֹד:

צַמְתָּנוּ קִנְאָתִי כִּי-שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ

צָרוּ: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעִבְרָה

אַהֲבָה: צַעִיר אֲנִי וְגִבּוֹה פְּקוּדֶיךָ

לֹא שָׁכַחְתִּי: צַדִּיקְתָּ צַדִּיק לְעוֹלָם

וְתוֹרָתְךָ אֵמֶת: צַר וְסָצוֹק מִצְאוּנִי

מִצוֹתֶיךָ

תלום קוט

ואל-תבוישני משברו: סעדני
ואושעה ואשעה בחקיה תמיד:
סלית כל-שונים מחקיה כי-שקר
תרמיתם: סונם השבת כל-
רשעי-ארץ לכו אהבתי ערתי:
סמר מפחדך בשרי ומשפטיה
יראתי:

עשיתי משפט וצדק בל-תניחני
לעשקי: ערב עבדך לטוב אל-
יעשקני ודים: עיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקה: עשה עם-עבדך
בחסדך וחקיה למרגי: עבדך-
אני הבינני ואדעה ערתי: עת
לעשות ליהוה הפרו תורתך:
על-כו אהבתי מצותיה מזהב ומפן:
על-כו כל-פקודי כל ושרתי כל-
ארח שקר שגאתי:

תלום קיט

אמרתך מדבש לפי: מפקודיה
אתבונן על-כן שנאתי כל-ארח
שקר:

גר-לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
נשבבתי ואקימה לשטר משפטי
צדקה: נענית ער-מאר יהור-

חיני כדברך: נדבות פי רצה-נא
יהוה ומשפטיה למדני: נפשי

בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
נתנו רשעים פח ליומפקודיה לא
תעיתי: נחלתי עדותיה לעולם

כי-ששון לבי המרה: נטיתי לבי
לעשות חקיר לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי:

סורו מפני מרעים ואצרה מצור-
אלהי: סמכני כאמרתך ואחידה

ואל-

תלים קיט

וַתַּעֲמֵד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי
הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לוֹלֵי תוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂיעֵנִי
אֹ אוֹ אֲבָדְתִי בְּעֵנֶיךָ: לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח
פְּקוּדֶיךָ כִּי־בָם חִיִּיתָנִי: לָךְ־אֲנִי
הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פְקוּדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: לִי
קוֹן רְשָׁעִים לֹא־כָדְנִי עֲדוֹתֶיךָ אֲתַבּוֹנֶנּוּ:
לְכֹל־תִּכְלָדָה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבֵהָ
מִצִּוֹתֶיךָ מֵאֵד:

מִה־אֲהַבְתִּי תוֹרָתְךָ כָּל־הַיּוֹם
הֵיאֵל שׁוֹחֲתִי: מֵאִיבֵי הַתַּחֲכֻמִּי
מִצִּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הֵיאֵלִי: מִכָּל־
מַלְמְדֵי הַשִּׁכְלָתִי כִּי־עֲבֹדְתֶיךָ שׁוֹחַח
לִי: מוֹקֵנִים אֲתַבּוֹנֶנּוּ כִּי פְקוּדֶיךָ
נִצְרָתִי: מִכָּל־אֲרַחֲרַע כָּל־אֲתִי
רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ:
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי אֲתַדְרֹךְ
רַחֲמֵיךָ: מִה־נִּמְלְצוּ לִי־חַכְמֵי
אֲמַרְתֶּךָ B ii

תלים קיט

ואחיה כו תורתך שעשעו: יבשו
זדים בישקר עותוני אנו אשוח
בפקודיה: ישובו לי יראיה ויודעו
ערתיה: יהי לבי תמים בחקיה
למען לא אבוש:
כלתה לתשועתך נפשי לדברך
יחלתי: כלו עיני לאמרתך לאמה
מתי תנחמני: כו הייתי בנאה
בקיטור חקיה לא שכחתי: כמה
ימי עבדך מתי תעשרה ברדפי
משפט: כרו לי זדים שיחות אשר
לא כתוהתך: כל מצותיך אמונה
שקר רדפוני עוהני: כמעט כלוני
בארץ ואני לא עובתי פקודיה:
כחסדך חניני ואשמרה עדות פיה:
לעולם יהוה דברך נצב בשמים:
לזרה זר אמונתך בוננת ארץ
ותעמד

תלים קיט

טוב עֲשִׂיתָ עִם-עַבְדְּךָ יְהוָה
כִּי-בִרְבָּךְ : טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי
כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי : טָרִם
אֶעֱנֶה אֲנִי שִׁגְגָה וְעֵתֶךָ אֶמְרָתְךָ
שָׁמַרְתִּי : טוֹב-אֶתְּחַוּמֵי טוֹב לְמַדְנִי
חֻקֶּיךָ : טַפְלוֹ עָלַי שִׁקְר וְדִים אֲנִי
בְּכָל-לֵב אֶצַּר פְּקוּדֶיךָ : טַפֵּשׁ
כַּחֲלָב לֶבֶם אֲנִי תוֹרָתְךָ שֶׁעֲשִׂיתִי :
טוֹב-לִי כִי-עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד
חֻקֶּיךָ : טוֹב-לִי תוֹרַת-פִּיךָ טַאֲלָפִי
וְהִבֹּכְסִי :
יְדִיד עֲשׂוֹנִי וְיִכּוֹנְנִנִי וְהִבִּינִנִי
וְאַלְמֵה מִצְוֹתֶיךָ : יְרֵאִיךָ יְרֵאוֹנִי
וְיִשְׁמְחוּ כִּי לְרַבְרַב יִחַלְתִּי : יְדַעְתִּי
יְהוָה כִּי צַדִּיק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוֹנָה
עֲנִיתִנִי : יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמִנִי
כִּי אֶמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ : יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ
וְאַחִיה

B

חלים קיט

מִשְׁפָּטֶיךָ מַעֲוֹלָם יְהוָה וְאַתְנַחֵם :
וְלַעֲפָרָה אֲחֻזַּתִּי מִרְשָׁעִים עֹזְבִי
תּוֹרַתְךָ : וְזֵמְרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶיךָ
בְּבַיִת מְגֹרֵי : וְזָכַרְתִּי בְּלַיְלָה שִׁמְךָ
יְהוָה וְאַשְׁמְרָה תּוֹרַתְךָ : וְאֵת
הַיִּתְהַלֵּךְ לִי כִי פִקְדֵיךָ נִצַּרְתִּי :
חֻלְקֵי יְהוָה אֲמַרְתִּי לִשְׁמֹר
דְּבָרֶיךָ : חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל-לֵב
חֲנִנִי כְּאֲמַרְתֶּךָ : חֲשִׁבְתִּי דְרָכֵי
וְאֲשִׁיבָה רַגְלִי אֶל-עֲדֹתֶיךָ : חֲשִׁיתִי
וְלֹא הִתְמַהֵמְהֵתִי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ :
חֲבִלֵי רְשָׁעִים עֹוֲרֵנִי תּוֹרַתְךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי : חֲצֹרֹת-לַיְלָה אֲקוּם
לְהוֹרֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה :
חֲבֵר אָנִי לְכָל-אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֹרֵי
פִקְדֹתֶיךָ : חֲסִדְךָ יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ
חֻקֶיךָ לְמִרְגֵי :

תלום קיט

הנדר תאבתי לפקודיה בצדקתה
חיני :

ויבאני חסדך יהוה תשועתך
כאמרתך : ואענה חרפי דבר כי
בטחתי בדברך : ואל-תצל מפי
דבר-אמת עד-מאד כי למשפטיך
יחלתי : ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה
כי פקודיה דרשתי : ואדברנה
בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש :
ואשתעשע במצותיה אשר אהבתי :
ואשא כפי אל-מצותיה אשר-
אהבתי ואשוחה בחקיה :
זכר-דבר לעבדך על אשר-
יחלתי : ואת נחמתי בעניי כי
אמרתך חיתני : ודים הליצוני עד-
מאד מתורתך לא נטיתי : זכרתיו
משפטיך

תלים קיט

לֹא מִדְּנִי חִקִּיָּהּ : דָּרַדְּ פִּקּוּדֶיהָ
הִבִּינֵנִי וְאֶשְׁיַחֲרָה בְּנֶפֶל אֲתִיָּהּ :
דָּלַפְהָ גִפְשִׁי מִתּוֹנָה קִימְנֵי כִרְבָרָהּ :
דָּרַדְּ שִׁקְרֵי הַסֵּר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי :
דָּרַדְּ אֲמוֹנָה בַּחֲרָתִי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיֵתִי :
דְּבַקְתִּי בְּעֲרוֹתֶיךָ יְהוָה אֵל—
תְּבִישָׁנִי : דָּרַדְּ מִצּוֹרֶיךָ אֲרוּץ
כִּי תִרְחִיב לִבִּי :

הוֹרִינִי יְהוָה דָּרַדְּ חִקִּיָּהּ וְאֶצְרְנָה
עֵקֶב : הִבִּינֵנִי וְאֶצְרְרָה תוֹרַתְךָ
וְאֶשְׁמְרָנָה בְּכָל—לֵב : הִדְרִיכֵנִי
בְּנִתְיֹב מִצּוֹתֶיךָ כִּי—בּו חֲפָצְתִּי :
הֵט—לִבִּי אֶל—עֲרוֹתֶיךָ וְאֵל אֵל—
בְּצַע : הֵעֵבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שׁוֹמֵא
בְּדַרְכְּךָ חֲנִינִי : הֵקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרַתְךָ
אֲשֶׁר—לִירְאָתְךָ : הֵעֵבֵר חֲרַפְתִּי
אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מוֹכִיִם :

הנה

תלום קיט

מִשְׁפָּטֵי-פִיָּהּ : בְּרַדְדַּת עֲדוּתֶיהָ
שִׁשְׁתֵּי כַּעַל כָּל-הוֹן : בְּפִקּוּדֶיהָ
אֲשִׁיחֲרָה וְאֲבִיטָה אֶרְחֹמֶנֶּיהָ :
בְּחֻקֶּיהָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח
דְּבָרָה :

נִמְלַע עַל-עֲבֹרָה אֲחִיָּה וְאֲשַׁמְרָה
דְּבָרָה : גַּל-עֵינַי וְאֲבִיטָה נְפִלְאוֹת
מִתּוֹרָתָהּ : גַּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֲל-
תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצֹּתֶיהָ : גִּרְסָה
נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל-מִשְׁפָּתֶיהָ בְּכָל-
עֵת : גַּעֲרַת יָדַי אֶרְוֶה הַשָּׁנִים
מִמִּצֹּתֶיהָ : גַּל מַעַלִּי חֲרָפָה וּבֹוֹכִי
עֲרֹתֶיהָ נִצַּרְתִּי : גַּם יֵשְׁבוּ שָׂרִים
בִּי נִדְבָרוּ עֲבֹרָה יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶּיהָ :
גַּם-עֲרֹתֶיהָ שֶׁעֲשָׂעוּ אֲנִשִּׁי עֲצָתִי :

דְּבָקָה לְעַפְרָה נִפְשִׁי חַיִּוִּנִי
כֹּדְבָרֶיהָ : דְּרָכֵי סִפְרֹתֶיהָ וְתַעֲנִנֶיהָ
לְמַרְנִי

קִיט

אֲשֶׁר־י תְּמִימֵי-דָרֶךְ הַהֲלָכִים
בְּתוֹרַת יְהוָה : אֲשֶׁר־י נִצְרֵי עֲדוּתוֹ
בְּכָל-לֵב יִדְרֹשׁוּהוּ : אֵף לֹא-פָעֵלוּ
עוֹלָה בְּדַרְכָיו הֲלָכוּ : אֲתָה צוֹיִתָּה
פְּקוּדֶיהָ לְשֹׁמֵר מִאֵד : אֲחֲלֵי יִכְנוּ
דַּרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶיהָ : אִו לֹא-אֲבוֹשׁ
בְּהַבִּיטִי אֶל-כָּל-מַצּוֹתֶיהָ : אִוְדָה
בְּיֹשֶׁר לֵב בְּלִמּוֹדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה :
אֶת-חֻקֶיהָ אֲשֹׁמֵר אֶל-תְּעוּבָתֵי עַד-
מִאֵד :

בַּמָּה יוֹכֵה-נַעַר אֶת-אֲרָחוֹ
לְשֹׁמֵר כְּדַבָּרָה : בְּכָל-לִבִּי
דִרְשָׁתִיךָ אֶל-תִּשְׁגֵּנִי מִמַּצּוֹתֶיךָ :
בְּלִבִּי צַפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא
אֲחַטָּא-לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
לְמַדְנֵי חֻקֶיהָ : בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי כָל
מִשְׁפָּטֵי-

שבעה מזמורים

הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחְשָׁכִים כְּמַתִּי עוֹלָם׃
וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי וְשִׁתּוּמַם
לִבִּי׃ וְזָכַרְתִּי יָמַיִם מִקֶּדֶם הַגִּיתִי
בְּכָל־פְּעֻלָּה בְּמַעֲשֵׂה יָדַי אֲשׁוּחַת׃
פָּרַשְׁתִּי יָדַי אֵלַיךָ נַפְשִׁי כְּאָרֶץ־
עֵיפָה לֹךְ סָלָה׃ מִהָרַ עָנִי
יְהוָה כָּל־תְּהַרְוֵה רוּחִי אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יָרְדֵי בּוֹר׃
הִשְׁמִיעֵנִי בַבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ כִּי־בָךְ
בִּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דְרֹךְ נַו אֱלֹהִים כִּי
אֵלַיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי׃ הַצִּוֵּנִי
מֵאִיבֵי יְהוָה אֵלַיךָ כְּסִיתִי׃ לְמַדְנִי
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי
רוּחִי טוֹבָה תִּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִשְׁוֹר׃
לִמְעַן שִׂמְךָ יְהוָה תִּחְיֶינִי בְּצַדִּיקֶיךָ
תוֹצִיאַ מְצַרָּה נַפְשִׁי׃ וּבְחֲסִדֶּךָ
תִּצְמִית אִיבֵי וְהֶאֱבַדְתָּ כָּל־צָרָתִי
נַפְשִׁי כִּי־אֲנִי עֲבָרָה׃

שבעה מזמורים

קראתיה יהוה : ארְנֵי שְׁמַעְרָה
בְּקוֹלִי תְהַיְינָה אֲוִיָּה קְשִׁבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנָי : אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְהוָה
אֲרֵנִי מִי-וַעֲמֵד : כִּי-עֲמַד הַסְּלִיחָה
לְמַעַן תִּזְכָּר : קוֹנֵי יְהוָה קוֹתְרֵה
גַּפְשֵׁי וְלִדְבָרוֹ רִוְחָלְתִּי : גַּפְשֵׁי
לְאֲרֵנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים
לְבַקֵּר : יִחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה
כִּי-עַם-יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ
פְּדוֹת : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו : קסג

מזמור לְדָוִד יְהוָה שִׁמְעֵה
תַּפְּלִתִּי הָאֲוִיָּה אֶל-תַּחֲנוּנָי
בְּאִמְנַתְךָ עֲזֵנִי בְּצַדִּיקְךָ : וְאֶל-
תִּבְאָה בְּמִשְׁפַּט אֶת-עֲבָרָה כִּי לֹא-
יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל-חַי : כִּי-רִדְּךָ
אוֹיְבֵי גַפְשֵׁי דַכְּמָה לְאַרְצֵי חַיְתֵי
הוֹשִׁיבֵנִי

שבעה מזמורים

תִּפְתַּח זֹאת לְדָר אַחֲרוֹן וְעַם נְבִיא
יְהוָה לֵאמֹר: כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם
קִדְשׁוֹ יְחֹה מַשְׁמַיִם וְאֶל-אֶרֶץ
הַבַּיִט: לִשְׁמַע הַנְּקִת אֲסוּר לְפִתַח
בְּנֵי תַמּוּתָהּ: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
יְהוָה וְתִהְיֶה לְתוֹ בִּירוּשָׁלַם: בְּהַקְבִּץ
עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת-
יְהוָה: עֲנֵה בְּדֶרֶךְ כְּחוֹ קֶצֶר יָמַי:
אֲמַר-אֵלֹי אֵל-תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמַי
בְּדֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים
הָאָרֶץ יִסְדַּת וּמַעֲשֵׂה יְדִיד שָׁמַיִם:
הִמָּהוּ וְאֶבְרֹ וְאַתָּה תַעֲמֵד וְכֹל
כִּבְנֵד וּבָלוּ כִּלְבוֹשׁ תַחֲלִיפִם
וַיַּחֲלִפוּ: וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
יִתָּמוּ: בְּנֵי-עַבְדֶיךָ יִשְׁכְּנוּ וְזֶרְעֵם
לְפָנֶיךָ יִכּוֹן: קל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים
קראתיד

שבעה מזמורים

לְבִשְׁרֵי: דְּמִיתִי לְקֶאֱת מְדַבֵּר
הַזֵּיתִי כְּכֹס חֲרִבּוֹת: שְׁקִדְתִּי
וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹרֵר עַל-גֶּגֶג:
כָּל-הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אֲבִי מְהוֹלָלִי
בִּי נִשְׁבְּעוּ: כִּי-אֶפֶר כִּלְחָם
אֲכַלְתִּי וְשִׁקְוִי בְּבִכִי מִסִּבְּתִי:
מִפְּנֵי-זַעֲמָה וְקֶצֶף כִּי נִשְׁאַתְנִי
וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמֵי כְּצֹל נָטוּי וְאֲנִי
כִּיעֲשֶׂב אִיבֶשׁ: וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
תִּשָּׁב וְזִכְרֶךָ לְדֶר נְדוּר: אַתָּה תִּקּוּם
תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי-עַת לְחִנּוּתָהּ כִּי-בָא
מוֹעֵד: כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-אֲבִינִי
וְאֶת-עֲפָרָה יִחַנְנוּ: וַיִּירָאוּ גוֹיִם
אֶת-שֵׁם יְהוָה וְכָל-מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֶת-כְּבוֹדֶךָ: כִּי-בָנָה יְהוָה צִיּוֹן
נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֶל-תְּפִלַּת
הַעֲרָעָר וְלֹא בָּזָה אֶת-תְּפִלָּתָם:

תכתב

שבעה מזמורים

יגיד תהלתך : כיו לא תחפוץ ובח
ואתנה עולה לא תרצה : ובחי
אלהים רוח נשבררה לב נשבר
ונדכה אלהים לא תבוה : היטיבה
ברצונה את ציון תבנה חומות
ירושלם : או תחפץ ובחי צדק
עולה וכליל או יעלו על מבחך
פרים :

קב

תפלה לעני כי יעטה ולפני
יהוה ישפך שוקו : יהוה שמערה
תפלתו ושועתו אליה תבוא :
אל תסתר פניך ממני ביום צר
לוי הטח אלי אונה ביום אקרא
מהר ענני : כי כלו כעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו : הוכרה
כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל
לחמי : מקול אגחתי דבקה עצמי
לבשרי

A iii

שבעה מזמורים

בְּעֵינַיִךָ עָשִׂיתִי לִמְעַן הַתְּצַדֵּק
בְּדַבְרֶךָ תּוֹכַח בְּשִׁפְטֶיךָ: הִן בְּעֵינַי
הוֹלַלְתִּי וּבְחִטָּא יַחֲמִתְנִי אִמִּי:
הִן אֵמֶת חֲפֵצֶת בַּטְּהוֹת וּבְסִתִּים
חֲכָמָה תּוֹרִיעֵנִי: תַּחֲטִּאֲנִי בְּאוֹנוֹ
וְאִטְהֶר תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּינִי:
תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַנְרָה
עֲצָמוֹת דַּכִּיתִי: הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי
וְכָל־עוֹנֹתַי מָחָה: לֵב טָהוֹר בְּרָא־
לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי:
אֶל־תִּשְׁלֹכְנִי מִלִּפְנֵיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ
אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: הֲשִׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי:
אֶל־מִדְּרָה פִּשְׁעִים דָּרַכִּיךָ וְחֲטָאִים
אֶל־לִיךָ יִשׁוּבוּ: הֲצַלֵּנִי מִדְּמִים
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְגַּן לִשׁוֹנִי
צִדְקָתְךָ: אֲדַגֵּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי

יגיד

שבעה מזמורים

אֲדַנִּי אֱלֹהִי : כִּי אָמַרְתִּי פֶן-
וְשָׁמְחוּ-לִי בְּמוֹט רִגְלֵי עַלֵּי הַגְּדִילוֹ:
כִּי-אֲנִי לַצֶּלַע נָכוֹן וּמִכְאוּבֵי נְגִדֵי
תָּמִיד : כִּי-עֲוֹנֵי אֲגִיד אֲדַאֵג
מִחַטָּאתַי : וְאִי־בֵי חַיִּים עֲצָמוּ וְרָבוּ
שָׁנְאֵי שָׁקֶר : וּמִשְׁלָמֵי רַעַה תַּחַת
טוֹבָה וְשִׁטְנוֹנֵי תַחַת רָדוּפֵי-טוֹב :
אֶל-תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל-תִּרְחַק
מִמֶּנִּי : חוֹשֶׁרֶה לַעֲזוּרְתִּי אֲדַנִּי
תִּשׁוּעָתִי : נָא
לְמַנְצֵחַ מוֹמֹר לְדוֹד : בָּבוֹא-
אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר-בָּא אֶל-
בֵּית-שֹׁבַע : חָנְנֵי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ
כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעָי : הֶרְבָּה
כִּבְסֵנִי מִעֲוֹנֵי וּמִחַטָּאתַי טַהֲרֵנִי :
כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתַי נְגִדֵי
תָּמִיד : לֵךְ לְבִדְדִי חַטָּאתַי וְהִרַע
A iii בעיניך

שבעה מזמורים

יִכְבְּדוּ מִמְּנֵי: הַבְּאִישׁוֹ גַּמְקוֹ
חֲבוּלֹתַי מִפְּנֵי אֲוִלָּתִי: גַּעוּיֹתַי
שִׁחֹתַי עַד-מָאֵד כָּל-הַיּוֹם קָדַר
הִלַּכְתִּי: כִּי כִסְלִי מִלֹּא נִקְלָה
וְאִין מִתָּם בְּבִשְׂרֵי: נְפֹגְתִי וְנִדְכִיתִי
עַד-מָאֵד שָׁאַגְתִּי מִנְהַמַּת לִבִּי:
אֲדַנִּי נִגְדָה כָּל-תְּאַוֹתַי וְאֲנַחְתִּי
מִמֶּנֶה לֹא-נִסְתַּרְהָ: לִבִּי סָחַרְחָר
עֹבְבֵי כַחִי וְאוֹר-עֵינַי גַּם-הֵם אִין
אֲתִי: אֲהַבִּי וְרַעִי מִנְּגִיד נִגְעֵי יַעֲמָדוֹ
וְקָרוֹבֵי מִרְחַק עָמְדוֹ: וַיִּנְקֹשׁוּ
מִבְּקִשׁוֹ נִפְשׁוֹ וְדָרְשׁוּ שֵׁנִי רַעֲתִי דִבְרוּ
הַזֹּאת וְמִרְמוֹת כָּל-הַיּוֹם יִהְגּוּ: וְאֲנִי
כִּחְרַשׁ לֹא אֲשָׁמַע וְכֹאֲלִים לֹא
יִפְתַּח-פִּי: וְאֵהוּ כְּאִישׁ אֲשֶׁר
לֹא-שָׁמַע וְאִין בְּפִי תוֹכְחוֹת: כִּי-
לִבִּי יְהוּה הוֹחֵלֵתִי אֲתָרָה תִּעֲנֶה
אֲדַנִּי

שבעה מזמורים

לִשְׁמֵךְ מֵיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ :
אֶתְהוּ סִתֵּר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנֵּן
פִּלַט תִּסּוּבֵבֵנִי סִלָּה : אֲשַׁכּוּלֶךָ
וְאֹרֶךְ בְּרִדְךָ וְנֵן תִּלְדֶּךָ אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ
עֵינַי : אֶל־תִּהְיוּ כָסוּם כְּפָרֶד אֵין
הַבֵּין בְּמַחַג וְרָסָן עֲדִינוּ לְבָלוּם בְּלֵ
קָרוֹב אֵלֶיךָ : רַבִּים מִכְּאוֹבִים
לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בַּיהוָה הָסֵד יִס
יִסּוּבֵבֵנִי : שְׂמַחַת בַּיהוָה וְגִילוֹ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל :
לח מזמור לדוד
לְהוֹכִיר : יְהוָה אֶל־בְּקִצְפָה
תּוֹכִיחֵנִי וּבְחֶמְתְּךָ תִּיַסְרֵנִי :
כִּי־חָצַף נַחַת־בִּי וַתִּנְחַת עָלַי יָדְךָ :
אֵין־מָתָם בְּבִשְׂרֵי מִפְּנֵי וְעַמֶּךָ
אֵין־שָׁלוֹם בְּעֲצָמוֹ מִפְּנֵי חַטָּאתִי :
כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי כְּמִשָּׂא כְבֵד
A ii זכור

שבעה מומרים

מִבְּעַם עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל-צוּרָי:
סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל-פֹּעַלֵי אֶזְרוּ כִּי-שָׁמַע
יְהוָה קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְהוָה
תְּחִנָּתִי יְהוָה תִּפְלְתִי וְקָח: יבִטְאוּ
וַיִּבְהֲלוּ מְאֹד כָּל-אֵיבֵי וְשָׁבוּ יבִטְאוּ
רַנֵּעַ:
לֵב

לְדוֹר מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי-
פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁרֵי-אָדָם לֹא
יִחַשְׁבֵּי יְהוָה לוֹ עֶז וְאִין בְּרוּחֹו
רַמְיָה: כִּי-הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי
בְּשִׂאנְתִי כָּל-הַיּוֹם: כִּי וַיּוֹמֵם
וְלִילָה תִכְבֵּר עָלַי יְרֵךְ נְהַפֵּךְ לִשְׁרֵי
בְּחֶרְבוֹנַי קוֹץ סֶלְחָה: חֲטָאתִי אֹרִיעֵךְ
וְעֹנֵי לֹא-כִסּוּתִי אֲמַרְתִּי אֹרֵךְ עָלַי
פֶשַׁעַי לִיְהוָה וְאַתָּה וְנִשְׂאֵת עֶז
חֲטָאתִי סֶלְחָה: עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
כָּל-חֲסִיד וְאֵלֶיךָ לָעֵת מְצֹא רַק
לִטְמָר

לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת עַל־הַשְּׁמִינִיּוֹת
מוֹמֹר לְדוֹד: יְהוָה אֵל־בְּאִפְקָי
תּוֹכִיחַנִי וְאֵל־בְּחִמְתְּךָ תִּיְסָרֵנִי:
חַנּוּנִי יְהוָה כִּי אֶמְלֹךְ אֲנִי רַפְּאֵנִי
יְהוָה כִּי נִבְהָלוּ עַצְמוֹי: וְנַפְשִׁי
נִבְהָלָה מְאֹד וְאֵת יְהוָה עַד־מָתִי:
שׁוֹבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעַנִי
לְמַעַן חֲסִידְךָ: כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ
בְּשֵׁאוֹר מִי וְיִוְדָה לְךָ: יִנְעֲתוּ
בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה בְּכָל־לַיְלָה מִמָּתִי
בְּרַמְעֵתִי עַרְשִׁי אִמְסָה: עֲשֵׂשָׁה
מכעס A i

קנו

במזרח

אותם בשם האב והבן והרוח
הקדוש ולמדו אותם לשמר כל

אשר צויתי אתכם: והנני

עמכם כל הימים

עד תכלית

העולם:

תמה ונטלמה בשורה טובה
ותורת המשיח הנכתבה על
ירי סתי המבשר:

יחן לנו י'ו לעשות הישר לעינו
כל ומו חיונו אמן:

תקוה ועמל:

SPES ET LABOR

קצרת משומרים באו לעיר ונגידו או יתור

לראשי הכהנים את כל שנהיו : קצת

ויאספו את וקנים ויועצו ויתנו את

רב כסף לסטורטיוטיון לאמר אמרו

כי תלמידיו באו בלילה וינבחו

בשכבנו : ואם הזאת תשמע

מאת הפקיד אנחנו נפתח אותו

ונבטיח אתכם : והם לקחו את

כסף ויעשו כאשר הם למרו :

והדבר פרסם בין יהודים עד היום

הזה : ואחר עשר תלמידים הלכו

אל גליל על הה אשר שם העיר

בהם ישוע : וידאו אותו וישתחוו

וקצת הסתפקו : ויש ישוע וידבר

אליהם לאמר נתונה לי כל

ממשלת בשמים ובארץ : ועל

בן אתם לכו ולמדו כל גוים ומבלו

אותם l iiii

או והדבר

הזה היא

כפז היהודים

קי

או ומהם פנו

קי

תִּירָאִינָה אֶתְּוּ : יִרְעֵתוּ כִּי אֶת־
 יִשׁוּעַ הַנֶּצְלָב תִּבְקִשְׁנָה : אִינִי
 הוּא אֶפְתָּח כִּי קָם כְּמוֹ אֶמֶר : בְּאֵנָה
 וּרְאִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר־בּוֹ הַשֵּׁכֶב
 אֶדְנִי : וּפְתָאֵם לִכְנָה וְאֶמְרָנָה
 לְתַלְמִידָיו כִּי קָם מִמֵּתִים וְהֵנָּה יֵלֵךְ
 לְפָנֵיכֶם בְּגִלְיֹל וְשֵׁם תִּרְאִינָה אוֹתוֹ
 וְהֵנָּה אֶמְרָתִי לָכֶם : וּבְמַהֲרָה
 יֵצְאוּ מִן־הַקֶּבֶר בִּירְאָה וּבְשִׁימְחָה
 גְּדוּלָּה וְרָצוּ לְהַגִּיד לְתַלְמִידָיו :
 וְכִשְׁהֵלְכוּ לְהַגִּיד לְתַלְמִידָיו הֵנָּה
 יִשׁוּעַ בָּא לְקַרְאֵתָן לְאֶמֶר שְׁלוֹם
 לָכֶן : וְהֵנָּה נִגְשׁוּ וְתַפְּשׁוּ אֶת־
 רַגְלָיו וְתִשְׁתַּחֲוִינָה לוֹ : אִוֹ אֶמֶר־
 לָהֶן יִשׁוּעַ אֶל־תִּירְאִינָה : לִכְנָה
 וְחֲנִדְנָה לְאֶתּוֹ שִׁילְכוּ לְגִלְיָה כִּי
 שֵׁם־יִרְאוּנִי : וְכַאֲשֶׁר הוּלְכוּ הֵנָּה

קצת

וְזֶם הַשְּׁלִישִׁי פֶּן יָבֹאוּ רַת לְמִידִין
 וַיִּנְבְּהוּ וַיֹּאמְרוּ לְעַם כִּי הוּא אֱלֹהִים
 מִמֶּתוֹם וַיְהִי תִיעָתוּעַ אַחֲרָיו רַע
 מִרְשׁוֹן : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹשׁ
 הֲנִה יֵשׁ לָכֶם מִשְׁמֵרֵת : לָכוּ
 וּשְׁמְרוּ כְאֲשֶׁר יִדְעֶתֶם : וְהֵם הִלְכוּ
 וַיִּבְצְרוּ אֶת־הַקֶּבֶר בְּשׁוֹמְרֵים וַיַּחֲחֲמוּ
 הָאֲבָן :

שִׁנְגָרָה
 אַחֲרוֹנָה
 רַעָרָה
 מִרְאֲשׁוֹנָה
 קי

כח

וּבַעֲרֵב הַשְּׂבָרֵת שִׁיאוֹר בְּאֶחָד
 הַשְּׂבָת בָּאָה מְרִים מִגְדְּלֵי נִית וְאֶחָד
 מְרִים לְרֵאוֹת הַקֶּבֶר : וְהֲנִיחָ הָיְתָה
 רַעֲשׁ גְדוֹלָה כִּי מִלְאָךְ יְהוֹרָה יִרְרַח
 מִשְׁמַיִם וַיִּגְשׁ וַיִּגְלַל אֶת־אֲבָן מִפֶּתַח
 וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ : וַיְהִיָּה מִרְאֵהוּ כְמוֹ
 בָרָק וּכְנֶדְיוֹ כְמוֹ־שֶׁלֶג : וּמִן יִרְאֶתוּ
 נִבְהָלוּ שׁוֹמְרֵם וְהָיוּ כְמוֹ מֵתִים :
 וַיַּעַז מִלְאָךְ וַיֹּאמֶר לְנָשִׁים אֵל
 תִּירְאוּנָה

חֶסֶר חֶאֱרִץ
 או וַיִּגְלַל קי

או ובקרב

בא ונו

חסר היה

או ויגש הוא

כי

וילט אותו

או ויצנפו

בסריו קי

או אשר

היה יום

השבת קי

איש תרמית

או גיש

שקר קי

ערכב בא איש אחר עשיר מן

חרמתיים ושמו יוסף וגם הוא

תלמיד ישוע: והוא גנש אל

פילטוס וישאל את גוף ישוע:

או פילטוס צוה לתת את גוף:

ויקח יוסף את גוף ויעטף אותו

בסריו מהור וישיים אותו בקברו

חדש אשר חצב בסלע ויגלל את

אבן גדלה על פתח הקבר וילך:

והיו שם מרים מגדלנית ואחרת

מרים וישבות למול הקבר: וביום

אחר אשר הוא אחר בדיקת החמץ

נאספו ראשי הכהנים ופרושים

אל פילטוס לאמר: ארוננו

זכרנו כי מתעה הורו אמר בשעור

הוא חזי אחר שלשת ימים אקום

ועל כן צוה להבצר הקבר עד

יום

או חו : וישוע עור קרא בקול —
 גדול וישב את רוח : והגדה או וימות
 הפרכת ההכל נקרעה לשני חלקים רברי הימים
 ממעל עד למטה והארץ רעשה ב'
 וסלעים נקרעו וקברים נפתחו
 ורבות גופות הקדושים אשר שכבו
 קמו : ויצאו מקברים אחר תקומתו
 ובאו אל עיר הקדש ונראו לרבים :
 ושר המארה ואשר היו אתו
 לשמר ישוע כשראו את רעש
 הארץ ואותם שנהיו יראו מאר
 ויאמרו : באמת בן האלהים
 היה הוה : והיו שם נשים רבות
 מרחוק רואות אשר באו אחרי
 ישוע מגליל המשרתות לו וביניהן
 היתה מרים מגדלנית ומרים יעקב
 ואם יוסה ואם בני ובדי : וכשהיה
 i ii ערב קי

או שנעשו

או ומרים

שהיתה אם

יעקב ויוסף

קי

הוֹשִׁיעַ וְאֶת־עַצְמוֹ לֹא־יִכָּרֵךְ
 לְהוֹשִׁיעַ : אִם הוּא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 יֵרֵד עִתָּה מִן־הַצִּלְיָב וְנֹאמְרֵי־כֹן :
 בָּטַח עַל־אֱלֹהִים יִצְוֹלְהוּ עִתָּה אִם
 חֲפִיץ : כִּי אָמַר כִּי־בֶן הָאֱלֹהִים
 אֲנִי : וְגַם־כֵּן חָרַפוּהוּ לְסַטְמִין
 אִשָּׁר נִצְּלָבוּ אֲתוֹ : וּמִשְׁעֵרֵה
 הַשָּׁשִׁית הֵיזָה חֲשֵׁךְ עַל־כָּל־אֶרֶץ
 עַד שָׁעָה תְּשִׁיעִירָתָּ : וּבְשִׁעֵרֵה
 תְּשִׁיעִירָתָּ קָרָא יִשׁוּעַ בְּקֶרֶךְ גְּדוּל
 לֵאמֹר אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ לְמַה שֶׁבִּקְחָנוּ :
 וְקִצְּצֵת אֲנָשִׁים שְׁשִׁים עֶמְדוֹ כִּשְׁשִׁמְעוֹ
 אָמְרוּ לֵאלֹהֵיהֶם קוֹרָא : וּפְתָאם
 רִץ־אֶחָד מֵהֶם וַיִּקַּח אֶת־סִפּוֹג
 וַיִּמְלֵא אֹתוֹ בְּחֶמֶץ וַיִּשִׂים עַל קִנְיָה
 וַיִּתֵּן לוֹ לְשִׁתּוֹת : וְאַחֲרַיִם אָמְרוּ
 הֲרַף וְנִרְאָה אִם־יָבֵא אֱלֹהֵהּ לְהַצִּיל
 אוֹתוֹ :

חסר בו :
 תלויים כב

תלויים כב
 או עזבתני
 עברות קי
 או ומהם קי

או וישקהו
 קי
 תלויים סט

פון מהול בראש וכשטעלם וזמאן
 לשתורת: ואחרי שצלבנו
 אוחו חלקו כגדיו ויפילו גורל כרו
 שנתמלא מה שגאמר מפי הנביא
 האומר: יחלקו בגרו להם
 ועל לבושי יפילו גורל: וישבו
 וישמרהו וישמו על ראשו אר-
 דינו הנכתב הורה ישוע מלך-
 היהודים: אז נצלבנו אהו שנים
 לסטסיון אחר מימיו ואחר משמאל:
 והעובדים היו מגרפים אותו
 ומניעים ראשו לאמר האח שתשבר
 את היכל האלהים וכשלשת ימים
 תבנהו: הושיעה אם בן האלהים
 אתה רד מן הצליב: וגם-כן
 ראשי הכהנים ולעינו עם סופרים
 ועם זקנים לאמר: את אחרי-
 הושיע

תלום כב

פרוצים ק'
 תלים כב
 או וניעו ק'
 שתהרום ק'

רבה ואת ישוע מסר להם לומר
 בטומים ולהצלב: ואן סטרטיוטין
 של הפקיד לקחו ישוע בבית הרין
 ויקהילו אליו את כל כוהה
 ויפשיטו אותו ויסוכהו מעיל השני:
 ויסבכו סירים לעטרת וישימו
 על ראשו ויתנו את קנה בימונו
 ותכרעו ברפיים לפניו ויליצו לו
 לאמר שלום מלך היהודים:
 ויקיאו בו ויקחו את הקנה ויכו
 את ראשו: ואחרי שהלעינו לו
 הפשיטוהו את מעיל וילבוטו
 בגדיו והו ליכו אותו להצלב:
 והם יוצאים מצאו את ארם קירני
 ושמו סימון ואותו נגשו לשאר
 את צלובו: ויבאו אל מקום
 שנאמר גלגלתא ויתנו לו לישתות

או לנגעו קי
 נוגטי או
 עברי או
 אנשי
 מלחמה קי
 או קהל קי
 או ועטרו
 לו בעתרת
 הסירים קי
 או ויליצוהו
 קי
 וילבו שוהו
 קי
 ויפצרו בו
 קי
 עצו קי

ות

רבות היוםם בחלומות בעבורו :
 וראשי הכהנים ווקנים פתו את
 העם לשאל בר רבך ולאבר
 ישוע : ויעז הפקיד ויאמר אליהם
 את מי תרצו להשלה לכם משנים :
 והם אמרו את בר רבך :
 ויאמר אליהם פילטוש ומה אעשה
 לישוע שנאמר המשיח : ויאמרו
 כלם יצלב : ויאמר אליהם
 הפקיד ומה רעה עשה : והם עוד
 קראו לאמר יצלב : וירא פילטוש
 כי אין הצלית הוא כי אם מהומה
 תקום ועל כן לקח את מים ויכתם
 כפיים לפני העם לאמר : נקי אני
 מדם הצדיק הזה אתם תראו :
 ויעז כל העם ויאמר דכו עלינו
 ועל בנינו : אז שלח להם בר

וראשי הכהנים
 ווקנים פתו את
 העם לשאל בר
 רבך ולאבר
 ישוע : ויעז
 הפקיד ויאמר
 אליהם את מי
 תרצו להשלה
 לכם משנים :
 והם אמרו את
 בר רבך :
 ויאמר אליהם
 פילטוש ומה
 אעשה לישוע
 שנאמר המשיח :
 ויאמרו כלם
 יצלב : ויאמר
 אליהם הפקיד
 ומה רעה עשה :
 והם עוד קראו
 לאמר יצלב :
 וירא פילטוש
 כי אין הצלית
 הוא כי אם מהומה
 תקום ועל כן
 לקח את מים
 ויכתם כפיים
 לפני העם לאמר :
 נקי אני מדם
 הצדיק הזה אתם
 תראו : ויעז כל
 העם ויאמר דכו
 עלינו ועל בנינו :
 אז שלח להם בר

תשימו על
 לבבכם קי

רבה

אומר : וכשילטונו אותו ראשו
 הכהנים והזקנים אינו מאומה ענה:
 או אמר לו פולטוש אין תשמע
 כמה עדות אלה יענו עליך : והוא
 אין ענה לו על דבר אחר ויתמה
 הפקיד מאד : וביום החג היה
 דרך שהפקיד הוציא לעם את
 אסיר אחר אשר הם רצו : ואז
 היה אצלו אסיר אחר פרוץ ושמו
 נקרא בר רבה : וכשנאספו המה
 אמר אליהם פולטוש : את מי
 תרצו ואשלח לכם אם בר רבה
 או ישוע שנאמר משיח : כי הוא
 זרע שהם בשנאה מסרו אותו :
 ובשבתו על בומר השלחה אליו
 אשתו לאמר אין יהיה לך עסק
 את הצדיק ההוא כי סבלתי את
 רבות

או
 וכשירגלו
 בו קי

נשא או
 מושב קי
 מאומה קי
 יתיר את

כפי מתי

קמח

על־זוֹ אֶתְּהוּ תִרְאֶה : וְהוּא הַשְּׁלִיךְ אֶתְּהוּ תִטִּים
 אֶת־כֶּסֶפִּים אֶל־הַיֵּכָל וַיִּלְךְ וַיִּתְּתֵל לִבְךָ עַל־
 בְּפֹחַ : וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לִקְחוּ אֶת־ דְּרָכֶיךָ אוֹ
 כֶּסֶפִּים וַיֹּאמְרוּ אֵין־הוֹתֵר לְשִׁלּוּחַ טִים לִבְךָ
 אוֹתָם אֶל קַרְבָּנָא כִּי טָכַר הַיָּדִם עַל־דְּרָכֶיךָ
 הוּא : וַיִּעֲצוּ עֲצָה וַיִּקְנוּ מֵאֶלֶרֶה קִי
 אֶת־הַלְקֵת הַיּוֹצֵר לְקַבּוּרַת הַגֵּרִים: מוֹב קִי
 וְעַל־כֵּן נִקְרְאָה הַחֲלֻקָּה חֲקֵל
 דְּמֵא עַר־הַיּוֹם הַזֶּה : אוֹ נִתְּמֵלֵא
 מֵה־שֵׁנֵאמֵר עַל־יְדֵי יְרֵמְיָה הַנְּבִיא וְכִרְיָה יֵא
 הָאוֹמֵר וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶדְרִי יתִיר הַיִּקְוֹר:
 הַיִּקְרֵ הַיִּקְוֹר אֲשֶׁר הוֹקִירוּ מֵאֶת־ אוֹ יִקְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אוֹתָם לְחֲלֻקֵּת
 הַיּוֹצֵר כַּאֲשֶׁר הָעִיר־בְּנֵי יְהוּדָה:
 וַיִּשׁוּעַ עָמַד לִפְנֵי הַפְּקִיד וַיִּשְׁאַל
 אוֹתוֹ הַפְּקִיד לֵאמֹר : אֶתְּהוּ מֶלֶךְ
 הַיְּהוּדִים : וַיֹּאמֶר לוֹ יִשׁוּעַ אֶתְּהוּ
 אוֹמֵר:

יתיר היקור:
 או יקרו
 מעל־בני
 ישראל ק'
 או וישלכו
 ק'

או החל קי

לְכֹפֵא בְּאַמַּת נִם-אַתָּא הוּא-מַחֵם
כִּי לְשׁוֹנֵךְ יִגְלֶה : אִו הַתְּחִיל
לְאַלוֹת וְלַחֲשַׁבַע שְׁלֵא יִרַע הָאָדָם :
וּמִיר-שֶׁר תְּרַנְגוּל : וַיּוֹכֵר כִּיפֵּא
אֶת-דְּבַר יִשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר בְּטָרָם
יִשׁוּר תְּרַנְגַל שְׁלֵשׁ פְּעָמִים תִּכְחַשְׁנִי :
וַיֵּצֵא לְתוֹץ וַיִּבְכֶּה בְּמַרְיָרוֹת :

וַיְהִי בְּבִקְרָ וַנּוֹסְרוֹ
יָחַד כָּל-רֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְזִקְנֵי הָעָם
עַל-יִשׁוּעַ כִּרִּי שִׁימְסֵרוּהוּ לְמוֹת :

וַיֵּאסְרוּהוּ וְהִלְכּוּ וַיִּמְסְרוּ
לְפוֹנְקִיּוֹשׁ פְּלִטוֹשׁ הַפְּקִיד : אִו
רָאָה יְהוֹדָה אֲשֶׁר מָסָר אוֹתוֹ כִּי
נִתְחַיֵּב הוּא וַיִּנְחָם וַיִּשׁוּב אֶת-
שְׁלֵשִׁים כֶּסֶפִּים לְרֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים
וְלִזְקֵנִים לֵאמֹר : חַטָּאתִי בְּמִסְרִי
אֶת-דָּם צְדִיק : וְהֵם אָמְרוּ מָה
עָלוּנוּ

או אשר היה
פקיד קי
כי ירשיעו
אותו קי
וישב קי

בצטוד עור לעדים: הנה שמעתם צורק הוא

עתה גרוף: מה נראה לכם:

קי

והם ענו לאמר חייב הוא מיתה:

או נדופה קי

או הקיאו על פניו ויכורו באגרה

אושמות

ואחרים שלחו את ידים אל פניו

הוא קי

לאמר: הנבא לנו המשיח מי-

או ירקו קי

הוא אשר הפה אותך: וכיפא ישב

ישעיה נ

בחויז פחצר ותנש אליו שפחה אחת

לאמר: ואתר הויית עם ישוע

הגלולי: והוא כחש לעיני הכל

לאמר אין ידעתו מה את אומרת:

וכשהוא יצא לדלת ראתה אותו

אלוהם קי

שפחה אחרת ותאמר לאותם אשר

היו שם גם זה היה את ישוע

הנצרי: והוא עור כחש בשבועה

כי אין ידעתו האדם: ולאחר

מעט קרבו מי שעמדו שם ויאמרו

לכיפא

עַל וְשׁוֹעַ לְמַסַּר אֹתוֹ לְמוֹת : וְלֹא

חֲסֵר גַּם -

מִצְאוֹ כְּשֶׁקָּרְבוּ רַבִּים עִירֵי שְׁקֵר :

וּבְאַחֲרֵי כֵן שָׁנִים עִירֵי שְׁקֵר -

אוּ יתור פי

וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה אָמַר כִּי אוֹכַל לְהַרֵם

הַיֹּכֵל הָאֵל וּבְשֵׁלֶשֶׁת יָמִים עוֹד -

ויקם קי

לְבָנוֹת אוֹתוֹ : וַיִּקּוּם רֹאשׁ הַכְּהֻנִּים

וַיֹּאמֶר לוֹ אֵין תְּדַבֵּר עַל-הָאוֹתָם

אֲשֶׁר אֵלֶּה עֲלֶיךָ יַעֲיִרוּ : וַיִּשׁוֹעַ

וישוע לא

הַחֲרִישׁ : וְרֹאשׁ הַכְּהֻנִּים אָמַר

פתח פיו :

אֵלֵינוּ אֲשֶׁבִיעֶךָ בְּאֱלֹהִים חַיִּים כִּרִּי

ישעיה נג קי

שֶׁתֹּאמַר לָנוּ אִם-אַתָּה מְשִׁיחַ בֶּן-

הָאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר לוֹ יִשׁוֹעַ אֶתְּחַ

אֲמַרְתָּ : וְאָכַן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם

מֵעַתָּה תֵּרְאוּ אֶת-בֶּן-אָדָם הַיּוֹשֵׁב

מִיָּמִין הַכֹּחַ הָאֱלֹהִים וְהַבֹּא בְעֵבֵי

הַשָּׁמַיִם : אוֹ רֹאשׁ הַכְּהֻנִּים קָרַע

אֶת-בְּגָדָיו לְאֹמֵר גִּדָּף : עַל-מָה

נצטרך

משנים עשר ליוני מלאכים:

ואיך יתקיימו מכתביו כי צריכה -

צולק קי

היא להעשות כן: בשעה ההיא

ישעיה נג

אמר ישוע לכיתות פמו אל -

ישעיה נא

לויסטים יצאתם בחרבות וברמחים

פרוץ קי

לתפוש אותי: בכל יום ושבת

ישעיה נא

אצלכם ואלמר בהיכל ולא אחותם

אותי: והכל הזאת היתה כרי

שיתקיימו מכתביו הנבואיים: או

ישעיה נא

הלמידים כלם עזבו אותו וינוסו:

ישעיה נא

והם אחוז את ישוע ויליכו אל

ישעיה נא

קאיפה הראש הכהנים אשר שם

סופרים וזמנים נאספו: וכיפא

בא אחרי מרחוק עד חצר הראש

הכהנים ובלא אל בית וישב את

משרתים לראות הקץ: וראשי

הכהנים וכל כנסת בקשו עד שקר

על

חֲרָבוֹת וְרַמְחֵיִם וְהֵם שְׁלוּחֵיִם
 מִרְאֵי הַכְּהֲנִים וּמִקְנֵי הָעַם : וּמִי
 שִׁמְסָר אוֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר
 מִי אֲשֶׁר אֲשַׁק הִוָּה הוּא תִפְטֹן
 אוֹתוֹ : וַיֵּשֶׁשׁ מִיֵּד אֶל־יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
 שְׁלוֹם רַבִּי וַיִּשַׁק לּוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 יִשׁוּעַ רַעְדֵה עַל־מַה־בָּאת : אִן
 קָרְבֹו וַיִּשְׁלַח אֶת־יָדָיו עַל־יִשׁוּעַ
 וַאֲחֻז־כֹּן : וְהִנֵּה אַחַר מַאֲלָרָה
 אֲשֶׁר הָיוּ אֶת־יִשׁוּעַ שְׁלַח יָד וַיִּרַק
 אֶת־חֲרָבוֹ וַיִּקֶּה אֶת־עַבְדֵי הָרֹאשׁ
 הַכְּהֲנִים וַיִּכְרֹת אֶת־אֹזְנוֹ : אִן
 אָמַר לּוֹ יִשׁוּעַ הֲשִׁב אֶת־חֲרָבְךָ
 אֶל־מְקוֹמָהּ : כִּי כָל־אֲשֶׁר יִקְחֵהוּ
 אֶת־חֲרָב וַאֲבָדוֹ עַל־חֲרָב : הֲלֹא
 תִחְשַׁב כִּי־אוֹכֵל לִשְׂאֵל מֵאֲבִי
 וַיִּשְׁלַח עֲתִידָתָּ בְּעַבְדֵי יִזְתָּר
 מִשְׁנֵי־

שִׁמְסָר קִי
 חֲסֵר לּוֹ

בבאשית ט

לא יכלתם שעה אחת לשקוד עמי:
 שקדו והתפללו שלא תבאו
 לידי נסיון: ואולם רוח היא
 שוקדת אבל הבשר הוא חלש:
 עוד הלק שנית ויתפלל לאמר
 אבי אם לא יוכל לעבר הכוס הזה
 אלי אשתה אותו יהי רצונך:
 ויבא עוד וימצאם ישנים כי עיניהם
 היו כבדות: ויעזב אותם וילך עוד
 ויתפלל שלישי ויאמר תפללה
 האותה: או בא אל תלמודו
 ויאמר אליהם שנו עתה ונוחו:
 הנה קרבה שעה ובן אדם ינתן
 ביד חטאים: קומו ונלכה הנדה
 וקרב שימסור אותי: עוד הוא
 היה מדבר והנדה יהודה אחר מן
 שנים עשר בא ואהו המון רב עם
 חרבות

יתיר אבל
 וקי והבשר

כבדו משנה
 קי
 ההוא שכבר
 אמרה קי

שימסור קי

קלח

בשורה

בְּטָרִם יִשׁוּר תִּרְנְגוּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים	או יִשׁוּרָה
תִּכְחַשְׁנִי : וַיֹּאמֶר לוֹ כִּיפֹא גַם	שִׁכּוֹן ק
אִם אֶצְטַרְךָ לְמוֹדֵת אֶתְךָ אֵין	או תִּמְעוּל-
אֶכְחַשְׁךָ : וְגַם כֹּן כָּל-תְּלִמִידִים	בִּיקו
אָמְרוּ : אִן בָּא-יִשׁוּע אֶתֶם לְכַפֵּר	או גַם אִם-
שְׁשִׁמּוּ גַי-שְׁמַנִּים וַיֹּאמֶר אֶל-	הַמּוֹת יִפְרִיד
תְּלִמִידָיו שְׂבוּ בִּוְה עַד שֶׁאֵלֶךְ לְשֵׁם	בִּינִי וּבִינְךָ ק
וְאֶתְפַּלֵּל : וְהוּ לִיד אֶתוֹ כִּיפֹא וּשְׁנַיִם	שְׂבוּ-לְכֶם-
בְּנֵי וּבְנֵי וְהִתְחִיל לְהִתְעַצֵּב	פֶּה עַד
וְלִהְתַּחַרְד : וְאִן אָמַר אֵלֵיהֶם	שִׁאֵלְךָ עַד-
עֲצוּבָה נִפְשִׁי עַד-מוֹת הַמֵּתִינוּ פֶּה	כֹּה ק
וַיִּשְׁקְרוּ עִמִּי : וַיַּעֲבֹר מֵעַט וַיִּפְרַח	וְהִחַל לְאַחֲזוֹ
עַל פָּנָיו וַיִּחְפַּלֵּל לֵאמֹר : אֲנִי	עֲצֵב-וְצָרָה
אִם-אִיפֹשֶׁר יַעֲבֹר הַפּוֹס הַזֶּה מִמֶּנִּי	ק
אֲבַל לֹא-יְהִי כִרְצוֹנִי אֶלָּא כִרְצוֹנְךָ :	נִכְאָה ק
וַיִּבְאֵר אֶל-תְּלִמִידָיו וַיִּמְצָא	או מוֹת ק
יִשְׁנִים וַיֹּאמֶר אֶל כִּיפֹא : אִם	חֲכוּ או עֲמְדוּ
לֹא	ק
לְהַעֲשׂוֹת ק	אִם יוֹכֵל
כִּי-אִם ק	

כפי מתי

קלו

ויבצע ויתן לתלמידיו לאמר קחו ופרהם או
 ואכלו זה הוא גופי: ויקח הכוס ופרהט קי
 ויכיר ויתן להם לאמר שתו ממנו גפי או גיו קי
 כלכם: כי זה דמי של ברית או והוזה קי
 החדשה אשר ישפך בעבור רבים
 לכפור חטאים: ואני אומר לכם
 אין אשתה מעתה מן הפרה הנפון חסר זה
 עד תיום הזה שבו אשתהו אתכם התוא קי
 חדש בממלכת אבי: וכשאמרו
 את תהלה יצאו להר הזיתים:
 או אמר להם ישוע כלכם תכשלו
 כי בלילה הזה: כי נכתב הד את
 הרעה ותפצין הצאן ואחרי שאקום
 אלד לפניכם בגליל: ויען כיפא
 ויאמר לו אם כלם יכשלו בד אתכם קי
 אינני אכשל: ויאמר לו ישוע
 אמן אני אומר לך כי בלילה הזה

lz iii

בטרם

ויעשו תלמידים כאשר צוה אותם
 ישוע וכינו פסח: וכשהיה ערב
 ישב על השלחן את שנים עשר
 תלמידיו וכאשר הם היו אוכלים
 אמר הוא אמון אני אומר לכם כי
 אחד מכם ימסר אותי: ויזעפו
 סגור וכל אחד החל לאמר האם
 אני הוא אדוני: ויען הוא ויאמר
 מי שיטביל אתי יד בקעלה הוא
 ימסרני: ואכן בן אדם ילך
 כשנכתב עליו ואני לאדם ההוא
 אשר על ידיו ימסר בן אדם:
 טוב היח לו ש'לו היה נולד חארם:
 ויען יהודה אשר מסר אותו
 ויאמר האם אני הוא רבי: ויאמר
 לו אתה אמרת: ויהי כשהם היו
 אוכלים לקח ישוע הלחם ויברך
 ויבצע

ומכור קי
 ויתעצבו או
 ויעצבו קי
 שיטביל אתי
 את ידו קי
 תלים מא
 חסר ההוא

עֲשֵׂתָהּ : אָמֵן אָנֹכִי אוֹמֵר לְכֶם
בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר־שָׁם תִּקְרָא
בְּשׁוּרָה הַזֹּאת טוֹבֵרָה בְּכָל הָעוֹלָם
מָה שֶׁהִיא עֲשֵׂתָהּ וְאָמֵר לְזִכְרוֹנָהּ :
אִז הֵלֵךְ אַחֲרַי מֵאֵת שְׁנַיִם־עָשָׂר
שָׁנָאֵם וְהוֹדֵרָה אִישׁ שְׂכָרוֹ וְשִׂי אֶל־
דָּאִשִׁי הַכְּהֻנִּים וְזָאֵם אֶל־יְהוָה :
מָה תִרְצוּ תֵת־לִי וְאָנֹכִי אֶמְסֹר אוֹתוֹ
לְכֶם : וְהֵם גָּקְבוּ לוֹ שְׁלֹשִׁים
כֶּסֶפִּים : וּמָאֵז הוּא־בִקֵּשׁ עֵת־
גְּבוּרָה לְמִסּוֹר אוֹתוֹ : זְכוּרִים דָּאִשׁוֹן
הַמִּצּוֹת קָרְבוּ תַלְמִידִים אֶל־יֵשׁוּעַ
לֵאמֹר אֵיפֹה תִרְצֶה לְהִכְיִן לָךְ
לֵאכֹל אֶת־פֶּסַח : וְאָמֵר יֵשׁוּעַ
לָכֵן אֶל־הָעִיר אֶל־אַחֲרַי וְאָמְרוּ לוֹ
הַמִּלְמֵד אוֹמֵר עֵתִי קָרוּבָה הִיא
וְעַמְּךָ אֵעֲשֶׂה פֶסַח אֶת־תַּלְמִידֵי :

אֶמְסֹר קי

כֶּסֶפִּי קי

פְּלוֹנִי
אֶל־מוֹנִי או
פְּלוֹנִי רַק קי

וְיִקְנִי הָעַם אֶל-חֶצֶר שַׂר-הַכְּהֹנִים
 שֶׁנֶּאֱמַר קִאִיפָה וַיַּעֲצוּ לְתַפְשׁוּעַ
 בְּמִדְמָה וְלִהְרוֹג: וַיֹּאמְרוּ אִין-
 בְּיוֹם-הַחַג פֶּן תִּהְיֶה מְהוּמָה בְּעַם:
 וְכֹאשֶׁר הָיָה יִשׁוּעַ בְּבֵית-עֲנִיָּה
 בְּבֵית סוּמֹן הַמְּצוֹרֶעַ נְגִשָׁה אֵלָיו
 אִשָּׁה וּבִידָה פֶּן הַשָּׁמֶן יִקַּר וְהִיא
 שָׁפְכָה עַל-רֹאשׁוֹ הִיוּ שֹׁכְבִים וַיִּרְאוּ
 הַתְּלִמִּידִים וַיִּכְעֲסוּ וַיֹּאמְרוּ: עַל-
 מָה זֹאת הָאֲבֵרָה כִּי יִכַּל הַשָּׁמֶן
 הַזֶּה לְהַמְכֹּר תַּחַת-רֶבֶב וְלִהְנִיתִן
 לְעֲנִיּוֹם: וַיִּדַע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם
 לָמָּה תֹאלְצוּ אֶת-אִשָּׁה הַזֹּאת:
 כִּי הִיא פָּעֲלָה-בִּי מַעֲשֵׂה מוֹב
 וְאַתֶּכֶם תְּמִיד יִהְיֶה עֲנִיּוֹם וְאֲנִי לֹא-
 אֶהְיֶה תְּמִיד אִתְּכֶם: וְהִיא שָׁלַח
 אֶת-הַשָּׁמֶן הַזֶּה עַל-גּוֹפִי לְקַבְּרִנִי
 עֲשֵׂתָה:

או להרגו קי

קי

או שמעון קי

או קרבה קי

קי

קי

או וכאשר

היא שפכה

קי או גופי קי

כפי מתי קלג

לֹא לְאֶכּוֹל : צִמָּאתוֹ וְאִין הַשְּׂקִיתָם
 אוֹתִי : גַּר הַיּוֹתִי וְלֹא הָאֶסְפִּיתָם אֶסְפִּיתָם קי
 אוֹתִי : עֵרוֹם הַיּוֹתִי וְאִין כְּסִיתָם
 אוֹתִי : חוֹלָה הַיּוֹתִי וְכִבִּית אֶסּוּרִים
 וְלֹא פִקְדִיתָם אוֹתִי : אוֹהֵם יַעֲנֵנוּ-לֹא אוֹתוֹ קי
 לֵאמֹר אֲרָנִי מִתִּי רְאוּנוֹךְ רַעֲב אוֹ-
 צִמָּא אוֹ-גַר אוֹ-עֵרוֹם אוֹ-חוֹלָה אוֹ-
 בְּבֵית אֶסּוּרִים וְלֹא שִׁדְתָנוּךְ : אוֹ יַעֲנֵנָה
 לָהֶם לֵאמֹר אָמֵן אֵמֶר לְכֶם כִּשְׁלֹא אוֹתָם קי
 עֲשִׂיתָם לְאַחַר מִקְטַנִּין הָאֵלֶּה אִין
 לִי-עֲשִׂיתָם : וְיִלְכוּ אֵלֶּה אֶל-
 עוֹנֵשׁ הָעוֹלָם וְצָרִיקִים לְחַיִּי-עוֹלָם :
 וַיְהִי כְּכֹלֹת יִשׁוּעַ
 אֶת-הַרְבֵּרִים כֻּלָּם אָמַר אֶל-
 תִּלְמִידָיו : הִירְעִיתָם כִּי-אַחַר יוֹמִים יתור ה
 יִהְיֶה פֶּסַח וּבֶן-אָדָם יִמְסַר כִּרִי
 שִׁיּוּצֵלֵב : אוֹ נִקְהִלוּ שְׂרֵי הַכְּהֻנִּים
 וּזְקֵנֵי וּזְקֵנֵי שִׁיּוּצֵלֵב קי

10

קלב

בטורה

וַתִּתְּנוּ-לִי לֶאֱכֹל : צִמְאֹתַי וַתִּתְּנוּ-
 לִי לְשִׁתּוֹת : גֵּר הָיִיתִי וַתֹּאסְפוּנִי :
 עֲרוֹם הָיִיתִי וַתְּכַסּוּ אֹתִי : חוֹלָה
 אָנֹכִי וַתִּפְקְדוּ אֹתִי : בְּבֵית אֲסִירִים
 הָיִיתִי וַתִּבְּאוּ אֵלָי : אִו יַעֲנֵנו צְדִיקִים
 לֹא לֵאמֹר : אֲדֹנָי מָתַי רְאִינוּךָ
 רָעַב וַנֵּאֱכִילֶךָ אִו צִמְאָ וַנִּשְׁקֶךָ :
 וּמָתַי רְאִינוּךָ גֵּר וַנֵּאֲסֶפֶךָ אִו עֲרוֹם
 וַנְּכַסֶּךָ : אִו מָתַי רְאִינוּךָ חוֹלָה
 אִו - בְּבֵית אֲסִירִים וַנִּבְּאֵ אֵלֶיךָ :
 וַיַּעֲנֵה הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַמֵּן
 אָנֹכִי אֹמֵר לָכֶם כְּשֶׁעֲשִׂיתֶם לְאַחַד
 מֵאלֶּה אֶחָד הַקְּטָנִים לִי - עֲשִׂיתֶם :
 וַאֲזַי וַאֲמַר - מֶלֶךְ לְאַלְהֵי שִׁיחֵי
 מִשְׁמַאל סוּרוּ מִמֶּנִּי אֲרוּרִים אַל-
 אֵשׁ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הוֹכֵנָה לְשִׁטָּן
 וְלִמְלָאכָיו : כִּי רָעַבְתִּי וְאִין נִתַּתֶּם
 לִי

אותו קי

בְּתַרְבִּיּוֹת : וְנָא קָחוּ מִמֶּנּוּ אֶרֶץ -
כִּפּוּר וְתָנוּ לְאֵתוֹ שְׁלוֹ עֶשְׂר־לְכַרְוּסִים :
כִּי לְכָר־מִי שֵׁשׁ-לוֹ יִנְתֵן לוֹ
וַיִּשְׁפָּע וּמִי שֵׁאִין לוֹ גַם מֵה-שְׁנֵדָאָה
הַיּוֹת לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ : וְאֵת-עֶבֶד
בְּטִל הַשְּׁלִיכּוּ לְחֶשֶׁד הַחִיצוֹן שָׁם
יְהִי בְכִי וְחָרוֹק שְׁנַיִם : וְכֹאשֶׁר
יָבֵא בּוֹ-אָדָם בְּכִבְרוֹ וְכָל-מְלָאכְיוֹ
אֵתוֹ אִוּ יֵשֵׁב עַל-כֶּסֶף כְּבֹדוֹ וַיִּקַּח לוֹ
לְפָנָיו כָּל-גּוֹיִם וַיִּפְרִיד אֹתָם אֵלֶּה
מֵאֵלֶּה כְּמוֹ רוּעָה וַיִּפְרִיד אֶרֶץ-
כְּבָשִׁים מֵעַל גְּדִיּוֹם : וַיֵּצֵג אֶת-
כְּבָשִׁים אֶל-יָמִין וְאֶת-גְּדִיּוֹם אֶל-
שְׂמָאל : וְאִו יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֵלֶּה
אֲשֶׁר יִהְיוּ אֶרֶץ-יְמוֹנָו לְכוּ בְרוּכֵי
אֲבִי וְדָשׁוּ אֶת-מְמַלְכָּהּ הַמּוֹכְנָה
לְכֶם מֵרֵאשִׁית הָעוֹלָם : כִּי רַעֲבַתִּי
וְתַתְּנוּ-

לוֹ קו
וְכָל אֲשֶׁר-
לוֹ יִרְבֶּה אוֹ
יִרְבּוּ קו
הָאֵלִיל קו
וַיִּפְרִיד
בִּינֵיהֶם כְּמוֹ
רוּעָה וַיִּפְרִיד
בֵּין-רַחֲלִים
וּבֵין-גְדִיּוֹם
אוֹ וַיִּבְרִיל
אוֹתָם וְגוֹ קו

כפרים קי

כִּי־כָרִים וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי נְתַתְּ לִי אֶת־
שְׁתֵּי־כַפְרִים וְהִנֵּה עוֹר־שְׁתֵּי־
קַנִּיתִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי הֲאֵת
עֵבֶר־מוֹב וְנֶאֱמַן יַעַן אֲשֶׁר הֵיְיֹרֶת
נֶאֱמַן עַל־מַעַט אֶפְקִידָה עַל־רַבִּים
בָּא אֶל־שֹׁמְחַת אֲדֹנֶיךָ: וַיִּקְרַב
גַּם־מִי־אֲשֶׁר לָקַח אֶת־כַּפֵּר אַחַת
וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יִדְעֵתִי כִּי אַתָּה אֲדָם
קִשָּׁה וְתִקְצוֹר אֲשֶׁר־שֵׁם לֹא־זָרְעָתָהּ
וְתֵאסֹף אֲשֶׁר־שֵׁם לֹא־פֹזְרֵת וַיִּרְאֵתִי
וְהִלַּכְתִּי וְשִׁמְנֵתִי אֶת־כַּפְרָה בְּאֶרֶץ:
חֲנִיָּה לָךְ מַח־שֶׁלֶּךָ: וַיַּעַן אֲדֹנָי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֵבֶר־רַע וְעֵצֶל יִדְעֵתָהּ
כִּי אֶקְצוֹר שֵׁם לֹא־זָרְעֵתִי וְאֵאסֹף
אֲשֶׁר־שֵׁם אֵין־פֹּזְרֵתִי צָרִיד אַתָּה
לִתֵּת אֶת־כַּסְפִּי לְשִׁלְחַנְיִים וְאֲכֹן
אֲנִי הָיִיתִי בָּא וְלוֹקַח מִרְה־שְׁלִי
בְּתַרְבִּית:

צורק היה
לה קי

בְּהוֹן קו

אִישׁ לִכְחוֹ וַיִּסַּע מִיָּד : וּמִי אֲשֶׁר
 לָקַח חֲמִשׁ כְּכָרִים הַלֵּךְ וַיִּסְחַר
 בְּאוֹתָו וַיִּקְנֶה אֶת־חֲמִשׁ אַחֲרוֹת :
 וְכֵן מִי־שֶׁלַקַח שְׁתֵּי־קָנָה עוֹד־
 שְׁתֵּי־קָנָה אַחֲרוֹת : וּמִי שֶׁלַקַח אֶת־
 אַחַת הַלֵּךְ וַחֲפָר בְּאַרְצָ וַיִּטְמֵן אֶת־
 כֶּסֶף אֲדָנָיו : וַיְהִי אַחֲרֵי־עֵת רַבָּה
 שָׁב אֲרוֹן הָעֶבְרִים הַהֵם וַיַּעַשׂ אֶת
 חֲשֹׁבוֹן אֲתָם : וַיִּקְרַב מִי־שֶׁלַקַח
 חֲמִשׁ כְּכָרִים וַיִּקְרַב עוֹד־חֲמִשׁ
 כְּכָרִים לֵאמֹר אֲדָנָי נָתַתְּ לִי חֲמִשׁ
 כְּכָרִים וְהִנֵּה הוֹסַפְתִּי עָלָיו
 עוֹד־חֲמִשׁ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָיו
 הֲאֵח עֶבֶד־טוֹב וְנֶאֱמַן יַעַן אֲשֶׁר־
 הָיִיתָ נֶאֱמַן עַל־מַעַט אֶפְקִידָה עַל־
 רַבִּים בָּא אֶל־שִׁמְחַת אֲדָנָי :
 וַיִּקְרַב גַּם־מִי שֶׁלַקַח אֶת־שְׁתֵּי־
 כְּכָרִים

אמרו אל-המשכילים תננה לנו
 משמנכן כי לפדינו תכנינה:
 ותענינה משכילים לאמר לא פן
 יספיק לנו ולכן רק לכנה אל-
 מוכרות וקנינה לכן: ובלכת
 אותן למכר בא חתן ואשר מוכנות
 באו אתו אל-חתנה ונסגר הפתח:
 ובאחרית באו שאר בתולות
 לאמר אדני אדוני פתח-לני:
 והוא ענה לאמור אמן אמר לכן כי
 לא ידעתי אתכן: ועל-כן אתם
 שקדו כי אין ידעתם את-יום ואת-
 שעה אשר-בה יבא בן אדם:
 כי כמו אדם כשהלך לגור קרא
 לעבדיו ויתן להם את-רכשו:
 ולאחר נתן את-חמט ככרים ולאחר
 את-שתים ולאחר את-אחת לכל-

איש

תכנו קי

או וטפוק קי

ובלכתן קי

כשהולך

אל-ארץ

רחוקה קי

או חמטה קי

ככרים קי

עם שבורים יבא ארון העבר ההוא

ביום שלא התיחל ובשעה שלא חכה אנשים

ידע ויבקע אותו ואת חלקו ישים צופה קי

עם חנפים : שם יהיה בכי וחיובק

שניים :

או תרמה מלכות השמים לעשה

בתולדות של קחו את לפידיהו גרותיהו קי

והצאנה לקראת חתן : וחמש מהו נא חתן

היו כסילות וחמש משכילות : וכלח :

וחמש כסילות כשל קחו את לפידים נבלות קי

אין לקחו שמן אתו : ומשכילות חכמות קי

לקחו את שמן בכליהו עם לפידים :

וכשחתו היה מאחר גמו וישנו

כלן : וחצות לילה היתה ועקה

הנה חתן בא צאנה לקראתו :

או קמו כל בתולות האלה

נתכוננה את לפידיהו : וכסילות ויהכינו קי

אמרו

וְאַחַת תֵּעֹבֵב : שְׁנַיִם בְּעֶרְשׂ אַחַד
 וְלִקְחָ וְאַחַד יַעֲוֹב : וְלִכְן שִׁקְרוּ
 כִּי-אִין יִדְעִיתֶם בְּאִיוֹן שְׁעָה אֲדוֹנֵיכֶם
 יָבֵא : וְדָעוּ הַזֹּאת אִם יִרַע בְּעַל-
 הַבַּיִת בְּאִיוֹן שְׁעָה הַנֶּגֶב יָבֵא וְאוֹלָם
 יִשְׁקֹד וְלֹא יִנִּיחַ לַחֲתוּר אֶת-בֵּיתוֹ :
 וְעַל-כֵּן גַּם-אַתֶּם תִּהְיוּ נִכְוָנִים כִּי-
 אִין יִדְעִיתֶם בְּאִיוֹן שְׁעָה יָבֵא בֶן-
 אָדָם : וּמִי הוּא עֶבֶד נֶאֱמָן וּמִשְׁכִּיל
 שְׂאוֹתוֹ הַשֵּׁים אָדוֹן עַל-בְּנֵי בֵיתוֹ
 שֵׁיתוּ לָהֶם מִוֶּן בַּעֲת : אֲשֶׁר־
 הָעֶבֶד הַהוּא שְׂאוֹתוֹ בְּכֹף אֲדוֹנוֹ
 וּמֵצֵא כֵן-עוֹשֶׂה : אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר
 לָכֶם כִּי עַל-כָּל-דְּכוּשׁוֹ וְשֵׁים אוֹתוֹ :
 וְאִם יֹאמֶר הָעֶבֶד הַזֶּה רָע בְּלִבּוֹ
 יֵאחֲרֵ אֲדוֹנִי לָבוֹא וְיִחַל לְהַכּוֹת אֶת-
 עַבְדֵי אֲשֶׁר עִמּוֹ וְהוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה
 עִם-

עַת אֲשֶׁר-
 בָּהּ יָבֹא
 אֲדוֹנֵיכֶם קִי
 וְתִיר אֶת :

בַּעֲתִי קִי

וְגַם הוּא

דעו כי קרוב הוא בדרלתים:
 אמן אני אומר לכם כי לא יעבר
 הדור הזה עד שכל יעשו:
 שמים וארץ יעברו ודברי לא
 יעברו: על היום ההוא ועל
 השעה ההוא אין מי יודע לא
 מלאכים בשמים כי אם האב
 לבדו: וכאשר יהיה ביום נח
 כן תהיה בואת בן אדם: כי
 כאשר היו בים ההם שהיו לפני
 המבול אכלים ושותים ומתחתנים
 ונזתנים לחתנה עד יום שבו נח
 בא אל תבה ולא ידעו עד שבא
 המבול וישא את הכל כן יהיה
 בואת בן אדם: או שנים יהיו
 בשדה אחר ילקח ואחר יעוב:
 שתיים טוחנות ברחים אחת תלקח
 ואחת

חסר אשרי:
 ולא קי
 בוא קי

בוא קי

חסר בו :

ופתאום קי

וירח לא-

יגיה אורו

או לא יאיר

אורו קי

וצבא קי

או ירעשו קי

בעבי קי

ער מערב כן תהיה בואת כן-

האדם : בכל מקום שתהיה

גבלה שם יאספו נשרים : ומיר-

אחר צרת הימים ההם יחשב

השמש ולבנה לא תתן אורה

ולכבים יפלו מן שמים ונבורות

השמים ימוטו : ואו תראה אות

כן אדם בשמים ואו יספרו כל-

שבטי הארץ ויראו את כן אדם

הבא בענני השמים בחיל רב

ובכבוד : וישלח את מלאכיו

בשופר ובקול גדול שיאספו בחוריו

מארבע רוחות ממרומי השמים ער

קצותם : בעץ תאנדה למרו

המשל : כשיהיה ענפו רך ויצמחו

העלים ירעו כי בקרוב קיץ :

כן כשאתם תראו את כל האלה

רעו

בַּיָּמִים הָהֵם : וְאַתֶּם הִתְפַּלְלִו
 שְׁלֹא יִהְיֶה מְנוּסַכֶּם בַּחוּרָף אִו
 בַּשָּׁבֶת : כִּי אִו-תְּהִיָּה צָרָה גְדֹלָה
 כְּמוֹ-כּוֹ אִין הֵיְתָה מְרֵאשִׁית הָעוֹלָם
 עַד-עֵתָה וְאִין תְּהִיָּה : וְאִם לֹא-
 קִצְרוּ הַיָּמִים הָהֵם אִין יוֹשֵׁעַ כָּל-
 בָּשָׂר רַק בְּעֵבוֹד בְּחִירִים וְקִצְרוּ יָמִים
 הָהֵם : אִו אִם-אִישׁ יֹאמֶר לָכֶם
 הִנֵּה פֶה-רֹמְשִׁית אִו בֹּזֵה אֶל
 תְּאֲמִינוּ : כִּי יִקְוֶמוּ מְשִׁיחֵי שְׂקָר
 וְנִבְיָאֵי שְׂקָר וְיִתְּנוּ אוֹתוֹת גְּדֹלוֹת
 וְמוֹפְתִים שְׁגָם יִבֹּאוּ לְיָדוֹ שְׁעוֹת
 אִם-יּוֹכֵל לְהִיּוֹת בְּחִירוֹם הָהֵם :
 הִנֵּה אֲמַרְתִּי לָכֶם : לָכֵן אִם-
 יֹאמְרוּ לָכֶם הִנֵּה בְּמִדְבַר-הוּא אֶל-
 תֵּצְאוּ הִנֵּה בְּחִירִים אֶל-תְּאֲמִנוּ :
 כִּי כְמוֹ בָרַק יֵצֵא מִמִּזְרַח וְנִרְאָה

אֲשֶׁר לֹא-
 הֵיְתָה כְּמוֹהָ
 לְמֵן-הַיּוֹם
 הוֹסֵר הָעוֹלָם
 עַד-עֵתָה קִי
 שָׁם קִי
 יִתְּעוּ אוֹתָם
 הַבְּחִירִים
 אִם יּוֹכֵל
 לְהִיּוֹת קִי
 אֲנִי מִתְּנַבֵּא
 לָכֶם קִי

או יתנוכם אל - צרה ויהרגו אתכם
וישנאו אתכם כל גוים בעבור שמיו:
ואז יכשלו רבים וימסרו איש -
רעהו וישנא איש - אחיו : ויקומו
רבים נביאי שקר ויתעו את רבים:
וכי ירבה פשע תקרה אהבת
הרבים : ומי שיעמר עד קץ הוא
ישע : ותקרא א את בשורת
הממלכת בכל - עולם לעדות לכל
הגוים ואז תבא תכלית : וכשתראו
את שקץ נשומם הנאמר מאת
דניאל הנביא העומד במקום הקדש
מי שקורא יבין : או אשר יהיו
בזהוודה ינוסו אל הרים ואשר על
גג לא ירד לקחת מאומה מן ביתו:
ואשר בשדה לא ישוב לקחת
את לבושו : והיו להרות ולמיניקות
במים

או שממה

ק
דניאל ט

לאמר התראו את כל האלה:
אמן אמר לכם אין תעוב פה אבן
על אבן אשר לא תשבד:

וכשהוא ישב על הר הזיתים נגשו
אליו תלמידיו בסתר לאמר אמר

לנו מתי יהיו האלה ומח אור
בואתה והתכלית העולם: ויען

ישוע ויאמר להם ראו שלא מיד
ישואכם: כי רבים יבאו בשמי

לאמר אני משיח ולרבים ישואו:
כי תשמעו מלחמות ושמעות

המלחמות ראו שלא תבהלו:
צריך הוא שיעטינה האלה ועור

אין קץ: כי יקום גוי על גוי
ומלכות על מלכות ויהיה דבר

ורעב ורעש הארץ בכל מקומות:
ואלה הם ראשיות המכאובים:

ראשית או
ראשית קי

אז i iii

צִדִּיק אֲשֶׁר נִשְׁפָּד עַל-הָאָרֶץ מִן
הַדָּם-הַכֹּל הַצִּדִּיק עַד-דָּם וְכִרְיָה
בֶּן-בְּרִכְיָה אֲשֶׁר הִרְגָהּם בֵּין-
הַהֵיכָל וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ: אָמֵן אֲנִי
אוֹמֵר לָכֶם כִּי יִבְאוּ כָל-הָאֱלֹהִים עַל-
דָּוָר הַזֶּה: יְרוּשָׁלַם יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר תִּהְרָגוּ אֶת-נְבִיאִים וְתִסְקְלוּ
אוֹתָם שְׁנַשְׁלַחוּ אֵלַיךְ פַּמָּה פְּעַמִּים
רְצִיתִי לִקְבוֹץ אֶת-בְּנֵיהֶם כִּן
תִּרְגְּלוּ מִקְבָּצַת אֶפְרוּחֵיהֶם תַּחַת
כְּנָפִים וּמֵאֲנָת: הִנֵּה יַעֲזֹב לָכֶם
בֵּיתְכֶם שׁוֹמֵם וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי
אֵין-תִּרְאוּנִי מֵעַתָּה עַד-תֵּאמְרוּ
בְּרוּךְ אֲשֶׁר-בָּא בְּשֵׁם יְהוָה:
וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וְהִלֵּךְ מִן-הַהֵיכָל
וַיִּקְרְבוּ תַלְמִידָיו לְמַעַן שִׁירְאוּ אוֹתוֹ
בְּנֵינֵי הַהֵיכָל: וְהוּא עֲנָה לָהֶם
לֵאמֹר

וְלַמִּזְבֵּחַ קִי

וְתִיר כֵּן:

צדיקים לבני האדם ובתוכם אתם
מלאים חונה וחמס: הוי לכם
ספרים ופרושים הנפוס אשר תבנו
את קברי הנביאים ותפסו את
קבורות הצדיקים ותאמרו אם
היינו בימי אבותינו אז אננו היינו
חכריהם בדם הנביאים: ואכן
עדים אתם לעצמכם כי אתם בני
להם שחרגו את נביאים: ואתם
מלאו מדת אבותיכם: נחשים
ורורות האפעים איך תברחו
משפט גיהנם: לכן אננו אומר
לכם הנני שולח אליכם את נביאים
ואת חכמים ואת סופרים ומהם
תהרגו ותצללו ומהם תכו בשוטים
בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר
לעיר כדי שובא עליכם כל דם
צדיק

לכם קי

ותתלו קי
בעצותיכם קי

i ii

הדברים מנתא ופיגם וכמון ועובתם אותם

שהם גדולים שהם חומרים בתורה את משפט

היה צורך חסד ואמונה: אלה הצטרכו

להעשות ואלה לא להונח:

מנהיגים עורים שתזקקו את יתוש

וחבלעו את גמל: הוי לכם

סופרים ופרושים חנפים שתטהרו

מה שלחוץ הכוס והקערה ובתוכם

הם מלאים גולה ומטאה: הפרוש

עזר טהר בתחלה מה שהוי

בתוך הכוס והקערה כרי שיהיה

גם מה מהור אשר מחוץ: הוי

לכם סופרים ופרושים חנפים כי

דומים אתם לקברים מולבנים

אשר מחוץ גראים לבני האדם יפים

ומתוך הם מלאים עצמות הסתים

וכל מטאה: זכן אתם מחוץ גראים

צדיקים

היה צורך

ק'

זכוב ק'

לקברות ק'

מלבנות ק'

גראו ק'

יפות ק'

עושים

שתראו ק'

מנהיגים עוררים אשר תאמרו כל- קצונים קי
 שישבע בהיכל אין הוא מאומה חופא קי
 ואשר ישבע בזהב ההיכל הוא אשם קי
 חיב: כסילים ועוררים איזה הוא באשר מהם
 גדול אם זהב או היכל שיקדש הוא יתר
 את זהב: וכל אשר ישבע במזבח אם בזהב
 אין הוא מאומה ואשר ישבע או בהיכל
 במתנה שעליו הוא חיב: קי

חסר אך

אותו קי

העוררים איזה הוא גדול אם מתנה
 או המזבח אשר יקדש את מתנה:
 הנשבע במזבח ישבע באותו
 ובכל אשר הם עליו: ואשר
 ישבע בהיכל ישבע באותו ועל-
 הנה שישב בו: והנשבע בשמים
 ישבע בכסף האלהים ובאותו
 שישב עליו: הוי לכם סופרים
 ופרושים חנפים שתעשירו את-
 מנתא i

אֲבוֹתְכֶם שֶׁבַשְׁמַיִם : וְלֹא תִקְרְאוּ

מַלְאָכִים כִּי אַחֲרֵיהוּא מַלְאָכִים

הַמַּשִּׁיחִים : מִי שֶׁחֹא נָדוּל בְּכֶם יְהִי

מִשְׁרַתְכֶם : וּמִי שֶׁיִּתְרוּמֶם יִשְׁפֹּל

וּמִי שֶׁיִּשְׁתַּפֵּל וְרוּם : הֲוִי לְכֶם

סִפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִים שֶׁתִּסְגְּרוּ

אֶת־מַלְכוּת־הַשָּׁמַיִם לְפָנַי בְּנֵי־הָאָדָם

כִּי אַתֶּם לֹא־תָבֹאוּ וְלֹא תִנְיְחוּ אֶת־

בָּאִים לְבֹא : הֲוִי לְכֶם סוּפְרִים

וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִים שֶׁתֹּאכְלוּ אֶת־בֵּיתִי

אֶל־מְנוֹת־יַעֲזוּ שֶׁתִּתְּפַלְּלוּ אֶת־תְּפִלוֹת

אֲרוֹכוֹת וְעַל־כֵּן תִּקְחוּ אֶת־מִשְׁפַּט

אֲרוֹךְ : הֲוִי לְכֶם סוּפְרִים וּפְרוּשִׁים

חֲנֻפִים שֶׁתִּלְכּוּ סְבִיבוֹר־הַיּוֹם

וְהִיבִשְׁתִּי כִרִי שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת־גֵּר־אֲחֵר

וְכִשְׁהוּא נִעֲשֶׂה אַתֶּם עֲזוּ שִׁים אוֹתוֹ

בֶּן־גִּיהֶנֶם בְּמִשְׁנֵה מְכָם : הֲוִי לְכֶם

מִנְחֵיגִים

אֲרוֹנִים קי

אֲרוֹנֵיכֶם קי

שִׁירוֹם קי

הוּא יִשְׁפֹּל

ק

שִׁיִּשְׁפֹּל

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

ק

וישבו סופרים ופרושים: וכל אשר
 הם יאמרו לכם שמרו ועשו רק
 במעשיהם לא תעשו: כי יאמרו
 ואין יעשו: והם יקשרו משאות
 כבודות ובלתי מתנשאות וישמו
 על שכם האנשים ובאצבעים אין
 יגיעו אותן: גם כל מעשיהם הם
 עושים כדי שיראו מבני האדם:
 כי ירחיבו את טופותיהם ויגדילו
 כנפות כסותיהם ויאהבו ראשונות
 מסיבות במשתי הערב ואת
 ראשונות מושבות בבתי כנסיות
 ואת פרסות בשוק ולהקרא
 מאנשים רבני: ואתם לא תקראו
 רבני כי אחד הוא רביכם המשיח
 וכלכם הם אחים: גם אין תקראו
 לכם אב על הארץ כי אחד הוא
 אבוכם

אשר לא
 וכל אדם
 שאת קי
 יגיעו קי
 חסו גדילום
 כסותם או
 בגדיהם קי
 יתיר הערב
 וקרי
 במשתיים
 בעצות קי
 ברכות קי
 חסר והוא

חסר מאד
 ויקרא יט
 הוא כתוב
 ואהבת
 לרעה:
 היא מכונה
 או הן אדני
 או הטבעו
 קי
 תהלים קי

ובכל מאד: זאת גדול לח' וראשנה
 מצוה והשניות נדמתה לזאת תאהב
 את רעה כמורה: באלה שתי
 המצוות תלויה כל תורה והנביאים:
 וכשנקבצו הפרושים שאל להם
 ישוע לאמר מה נראה לכם על
 משוח למי בן הוא: ויאמרו לו
 דוד: והוא אמר אליהם והיה דוד
 ברוח קורא לו אדני לאמר נאם
 יהוה לאדוני שב לימיני עד אשית
 אזיבוק הדם לרגליך: ואם דוד
 קרא לו אדני היה הוא בנו:
 ואין היה שיוכל להשיב לו דבר
 ואין איש רצה עוד לשאל ממנו
 מהם ההוא:
 או דבר ישוע אל כיתות ואל
 תלמידיו לאמר על מושב משה
 ושבו

אתם תועים ואין יודעים את
מכתבים ואין את כתיב האלהים :
כי בתקומה אין יתחרתנו ואין
תארשנה כי אם יהיו כמו מלאכי
האלהים בשמים : ועל תקומת
המיתים אין קראתם מה שנאמר
מאת האלהים האומר אליכם אני
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ואין הוא אלהי המיתים כי
אם החיים : וכששמעו הכיתות
תמהו על תלמודו : ופרושים
כאשר שמעו כי הוא החשה
לצדוקים נוסדו יחד וישאל לו אחר
מהם והוא מלמד התורה וינסחו
רבי איון מצוה גדלה בתורה :
ויאמר לו ישוע תאהב את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל
גפשיך ובכל

זאת המה
שני גמא
אחת מה
המלאכי
האלהים
האומר
אני
אלהי
אברהם
אלהי יצחק
אלהי יעקב

שמות ג

לקחו קי

דברים ו
הוא כתוב
ואהבת

אֲלֵיהֶם לִכְּוֹן תִּנּוּ לְקִיסָר אֲשֶׁר הֵם -
 לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֲשֶׁר הֵם -
 לֵאלֹהִים: וְכִשְׁשָׁמְעוּ הַתְּמָהוּ
 וְעוֹבִים אוֹתוֹ סָרוּ: בַּיּוֹם הַהוּא
 קָרְבוּ אֵלָיו צְרוּקִים אֲשֶׁר הֵם -
 אֹמְרִים שְׁלֵם תְּהִיָּה תְּקוּמָה
 וַיִּשְׁאַל־לוֹ לֹן לֵאמֹר: רַבִּי אָמַר -
 מִטָּה אִם יָמוּת אִישׁ וּבֶן אִין לֹן
 יִקַּח אָחָיו אֲשֶׁת הַמֵּת לֹן - לְאִשָּׁה
 לְהַקִּים לְאָחָיו זָרַע וְעֵתָה הָיוּ בִינֵינוּ
 אֲחִים שְׁבַעָה וְרֵאשׁוֹן כְּשֶׁלְּקַח אִשָּׁה
 מִרַת בְּלִי זָרַע וַיַּעֲזֹב אֶת אִשְׁתּוֹ
 לְאָחָיו: כֵּן שְׁנֵי וְשִׁלִּישֵׁי עַד
 הַשְּׁבִיעִי וְאַחַר הַכֹּל נִם הָאֲשֶׁרָה
 מִתְּרָה: וּבְתִקּוּמָהּ לְמִי תִהְיֶה
 הָאֲשֶׁרָה מִן הַשְּׁבַעָה כִּי כָל הָיוּ
 בְּעֵלֶיהָ: וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 אַתֶּם

דברים לה

יתור עתה

כפוי מתי

קיא

אִסְרוּ יָדָיו וְרַגְלָיו וְשַׁלְחוּהוּ לְחֹשֶׁךְ
הַחַצּוֹן שֵׁם יְהוָה בְּכִי וְחִירוֹק שְׁנַיִם
כִּי רַבִּים נִקְרְאוּ וּמַעֲטִים נִבְחָרוּ :
אִלּוּ הָלַכְוּ פְּרוֹשִׁים וַיִּוָּעְצוּ כְּרִי
שֶׁלְכָדְהוּ בְּדָבָר וַיִּשְׁלַחוּ אֱלֹהֵי
תְּלַמִּידֵיהֶם עִם עֲבָדֵי הַזְּרוֹדִים
לֵאמֹר : רַבֵּי יִרְעֵנוּ כִּי אִישׁ אֲמוּנִים
אַתֶּה וְדָרַךְ הָאֱלֹהִים בְּאַמַּת תְּלַמִּד
וְאִין עֲלֶיךָ עֲנִיין כָּל הָאָדָם כִּי אִין
תְּבִיט פְּנֵי הָאָדָם : וְעַל כֵּן אֲמָר
לָנוּ מָה נִרְאָה לָךְ הַמּוֹתֵר לַתַּת
מִסְּ לְקִיסָר אִלּוּ : וַיִּרְעַע יִשְׁוֹעַ
רַעְתָם אָמַר לָמָּה תִּנְסוּנִי חַנְּפִים
הִרְאוּנִי אֶה-טִּבְעֵ הַמָּס : וְהִם
הִגִּישׁוּ לוֹ זָוָו אַחֵר : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יִשְׁוֹעַ לְמִי יֵשׁ צֶלְסֵ הַזֶּה וְהַכַּתִּיבָה :
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְקִיסָר : אִלּוּ אֲמַר
אֲלֵיהֶם

תִּשָּׂא פָנִים
ק
או תכיר קי
הטוב לך קי
מטבע קי
או אנורה
אחת קי
והמצבה קי

סתרו קי

סְתָרוּ רִגְלֵי וְשִׁאֲרֵיהֶם אֶחָו עֲבָדָיו
 וּבְעֶשֶׂק הִרְגוּ: וְכִשְׁשָׁמַע מֶלֶךְ
 חֲרָה אָפוּ וַיִּשְׁלַח צְבָאוֹתָיו וַיֹּאבֵד
 הָרוֹצְחִים הָאֵלֶּה וְעִירָם שָׂרָף בְּאֵשׁ:
 וְאִן אָמַר אֶל-עֲבָדָיו אֲדָ-חַתְנָה
 גְּבוּנָה וְהִקְרוּ אִים אִין-הִיו רְאוּיִים:
 וְאַתֶּם לָכוּ אֶל-חוּצוֹת הַדְּרָכִים
 וְכָל-שֶׁתִּמְצְאוּ קִרְאוּ אֶל-חַתְנָה:
 וַיֵּצְאוּ עֲבָדָיו עַל-דְּרָכִים וַיֹּאסְפוּ
 כָּל-אֲשֶׁר מָצְאוּ אֶת-רְעִים וְאֶת-
 טוֹבִים וְתַמְלָא חַתְנָה הִיוּ שְׁבִים
 בַּמֶּסֶב: וַיִּבְנֶה חֲמֶלֶךְ לְרֵאוֹת
 הִיוּ שְׁבִים וַיִּרְא שָׁם-אֶת-אָדָם אֲשֶׁר
 לֹא-הָיָה לְבוּשׁ בְּשִׁמְלַת חַתְנָה
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַע הָיָה-בְּאֵת הַלֵּם
 וַאִין לָךְ שִׁמְלַת חַתְנָה וְהוּא
 נֶאֱלָם: אִן-אָמַר מֶלֶךְ לְעֲבָדָיו
 אִסְרוּ

יתור ב

פירותיה: ומי שיפול על-אבן
 הזאת ישבר ועל-מי תפל תשבר אשר ק
 אותו: וכששמעו שרי הכהנים
 ופרושים את-משליו ידעו שידבר
 עליהם: ויבקשו לאחוז אותו
 וייראו את-הכיתות כי כגביא היה
 בעיניהן:

ויעזו וישועו ויאמר עזר אליהם
 במשלים לאמר: נדמה מלכות
 השמים לארם מלך שעשה חתנה
 לבנו וישלח עבדיו לקרא קרואים
 אל-חתנה ואין אבן לבא: עזר
 שלח עבדים אחרים לאמר אמרו
 לקראים הנה כרית הכינותי שורו
 וכרברי נטבתו וכל חס-נכונים
 באו אל-חתנה: ואלה התרשלו
 וילכו אחר אל-כפרו ואחר אל-
 סחרותו

משנתו און
 ארחתי קי
 שורו קי
 מאסו און
 ביו קי

ב:

להם גם כן : ובאחרית שלח
 אליהם את בניו לאמר אולי ייראו
 את בני : וכורמים כשראו בן
 אמרו בקרבם זה הוא יורש הבה
 נהרנהו ולנו תהיה ירשתו :
 ויאתו מאותו ויוציאו לחוץ כרם
 ויהרנו : וכשיבוא אדון הכרם
 מה יעשה לכורמים האלה :
 אמרו לו את רעים יאכר ברעה
 ואת כרמו יתן תחת שכר לכורמים
 אחרים שישיבו לו פרי לעתותיהם :
 ויאמר אליהם ישוע אין קראתם
 בכתבים אבן מאסו הבונים היתה
 לראש פנה : מאת יהוה היתה
 זאת היא נפלאת בעינינו : ועל-
 כן אני אומר לכם פי תוסר ממכם
 מלכות האלהים ותנתן לגוי העושה
 פירותיה :

בנייהם קו
 לכו קו

תהלים קיח

ישוע אמן אני אומר לכם כי בעלי
 עבירה וזונות ולכו לפניכם במלכות
 האלהים: כי בא אל יונקם וזננן
 בדרך הצדקה ולא האמנתם לו
 אלא בעלי עבירה וזונות האמינו
 לו ואתם ראיתם ואין עשיתם
 תשובה אחרי כן להאמין לו:
 שמעו משל אחר היה אדם בעל
 הבית והוא נטע כרם ואת משכה
 הקיף לו ויכר בו וקב ויבן מגדל
 וימסר אותו לכורמים לפעלו וילך
 לגור: וכשקרבה עת הפירות
 שלח את עבדיו אל הכורמים
 לקחת הפרות: וכורמים אחו
 ארת עבדיו ויכו אחד ואחד הרגו
 ואחר סקלו: עוד שלח עבדים
 אחרים רבים מראשונים והם עשו
 להם h iii

ומשכה
 הקיף עליו
 סביב קו
 או כמי
 ביטעיה ה
 ויקב חצב
 בו קו
 חסר גם:
 אל ארץ
 רחוקה או
 מרחק או
 והלך פדרך
 מרחוק קו
 תבואות קו

נאמר מן שמים ואמר הוא לנו
 ומדוע אין האמנתם לנו : ואם
 נאמר מן אנשים נירא את הכיתה :
 כי בעיני הכל הורה יחגנו כמו
 נביא : ויענו ויאמרו אל ישוע
 למה ידענו : ויאמר גם הוא
 אליהם ואין אני אמר לכם במה
 וכלת עשיתי את האלה : ומת
 נראה לכם היה אדם אחר ולו היו
 שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר :
 בני לכה היום אל כרמי לפעול :
 והוא ענה ויאמר אין אעשה
 וישוב אחרי כן וילד : ויגש אל
 השני ויאמר גם כן : והוא ענה
 ויאמר אלה אדני ולא הלה : מי
 מאלה שנים עשה רצון אב :
 ענו לו ראשון : ויאמר אליהם
 ישוע

או הבכור קי

וישב קי

אליהם אמן אני אומר לכם אם-

תהיה לכם אמונה ולא תסתפקו תפוננו קי

אין לבד בתאנה תעשו אלא אם-

תאמרו להר הזה הנשא והשתלד

ליום ויהיה: ואת כל אשר תשא לו ונהיה קי

בתפלה ובאמונה תקחו: וכשבא

אל היכל נגשו אליו כאשר היה

מלמד שרי הכהנים ווקני העם

לאמר במה יכולת אתה עושה קי

האלה ומי נתן לך את היכולת

הזאת: ויען ישוע ויאמר להם

אשאלכם גם אני דבר אחד ואם

אתם תאמרו לי אותו גם אני

אמר לכם במה יכולת עשיתי

האותם: הטכולת יוחנן מאין תאלה קי

היא אם מן שמים או מן אנשים:

והם חשבו ביניהם ויאמרו אם-

נאמר

וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו עֹרִים וּפְסָחִים בְּהִיכָל
 וַיִּרְפְּאֵם : וַיִּרְאוּ שָׂרֵי הַלְּהַנִּיִּם
 וְסוֹפְרֵי־אֶת־פְּלֹאֹת שְׁעֵשֶׁה וְאֶת
 נְעָרִים קָרְאִים בְּהִיכָל וְאוֹמְרֵי־
 הוֹשַׁעֲנָא לְבֶן דָּוִד וַיִּכְעֶסוּ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו הֲתִשְׁמַע מֵה־יֹאמְרוּ הָאֵלֶּה :
 וַיִּשׁוּעַ אָמַר אֵלֵיהֶם אֲכֹן אֵין קִרְאֲתֶם
 כִּי מִפִּי אֱוִלָּיִם וַיּוֹנְקִים יְסֻדְתָּ עֵז :
 וַיַּעֲזֹב אוֹתָם וַיֵּלֶךְ לְחוּץ עִיר אֶל־
 בֵּית עֲנִיָּה וַיֵּשֶׁב שָׁם : וַיֵּשׁוּב
 בְּבִקְרֵי אֶל עִיר וַיִּרְעֵב וַיִּרְא אֶת־עֵץ
 תְּאֵנָה עַל הַדְּרֹךְ וַיָּבֵא אֵלָיו וְלֵאמֹר
 מִצָּא בָּהּ כִּי־אִם הָעֵלִים לְבָדָם :
 וַיֹּאמֶר לָהּ לֵאמֹר יֵצֵא מִמֶּךָ פְּרִי
 לְעוֹלָם : וּלְפִתְאוֹם יָבִישָׁה הַתְּאֵנָה
 וַיִּרְאוּ תַלְמִידֵיהֶם וַיִּתְמְהוּ לֵאמֹר אֵיךְ
 לְפִתְאֹם יָבִישָׁה : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם

תהלים ה

וישב קי

בְּגִדֵיהֶם וַיִּרְכְּבוּ אוֹתוֹ מִמַּעַל וַרְבֵּת
כִּיתָה פִּשְׁטוֹ בְּגִדֵיהֶם בְּדַרְדָּר וְאַחֲרֵים רִפְרוּ קִי
כָּרְתוּ אֶת-עֲנָפִים מֵעֲצִים וַיִּצְיֵעוּ
בְּדַרְדָּר וְכִיחֹרֶת אֲשֶׁר הֵלְכוּ לִפְנֵיו
וְאַחֲרָיו קָרְאוּ לֵאמֹר הוֹשַׁעֲנָא לְבִנְיָ
דְּוִד בְּרוּךְ אֲשֶׁר-בָּא בְּשֵׁם יְהוָה
הוֹשַׁעֲנָא בְּעֲלִיּוֹנוֹת : וְכִשְׁבָּא
אֶל-יְרוּשָׁלַם רַעְשָׁה כָּל-עִיר לֵאמֹר
מִי-הוּדָה : וְעַמִּים אָמְרוּ הוּא
יִשׁוּעַ נְבִיא מִן-נִצְרַת הַגָּלִיל :
וַיָּבֹא יִשׁוּעַ אֶל-הַיִּכָּל הָאֱלֹהִים
וַיִּשְׁלִיךְ לַחֹץ כָּל-מִזְכְּרִים וְקוֹנִים
בְּהִיכָל וְאֶת-שֵׁלַחֲנוֹת הַשְּׁלַחְנִיּוֹת
וּמֹשְׁבֵי הַמִּזְכְּרִים אֶת-יוֹנִים הוּא
הִפְּדָה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִכְהָב כִּי
בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה וְקָרָא וְאַתֶּם
עֲשִׂיתֶם אוֹתוֹ מֵעֲרַת הַלְּסֻסִין :

ישעיה נון
בירמיה ז
פריצים קי

וּלְפֶתַע קִי

וַיִּתְּנוּ אוֹתָם יִשׁוּעַ וַיִּגַע בְּעֵינֵיהֶם וּמִיר

רָאוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו :

אֶל יְרוּשָׁלַם

וּכְשֶׁקָּרְבוּ לְיְרוּשָׁלַם וַיָּבֹאוּ אֶל

בֵּית פֶּאֲנִי אֶל הַר הַזֵּיתִים אֲו־שָׁלַח

יִשׁוּעַ שְׁנֵי תַלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם :

לָכוּ אֶל טַוּרָה שֶׁהִיא לְפָנֵיכֶם

וּפְתְּאוֹם תִּמְצְאוּ אֶת אֶתוֹן אֲסוּרָה

וְעִיר אֲתָה הַתִּירוּ וְהִגִּישׁוּ אֵלַי :

כִּי הֵם אֲשֶׁר

יַחֲסֹר

וְאִם אִישׁ מֵה־וְאָמַר אֵלֵיכֶם אָמְרוּ

לֹא חוֹזְנֵי קִי

כִּי אֲדֹנָי הַצַּטְרֵךְ בָּכֶם וּמִיר יִנִּית

עַד כָּאן

אוֹתָם : וְהוֹאֵת הַיְתָה שְׁתֵּיתָקִים

דְּבָרֵי

מֵה־שְׁנֵי אֲמַר עַל יְדֵי הַנְּבִיא הָאוֹמֵר

יִשְׁעֵיהֶם סָבִי :

אָמְרוּ לְבֵת צִיּוֹן הִנֵּה מֶלֶכְךָ יָבוֹא

עַד כָּאן

לְךָ עֵנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמָר וְעַל עֵיר

דְּבָרֵי

בֶּן אֲתָנוֹת : וַיֵּלְכוּ הַתַּלְמִידִים

הַנְּבוֹאָה

וַיַּעֲשׂוּ כְמוֹ צִוָּה אֲתָם יִשׁוּעַ : וַיִּגִּישׁוּ

וְכָרְוֵהוּ ט

אֶת אֶתוֹן וְעִיר וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם

בגרוהם

והגדו ליום ישלטו בנייהם: לא
 כן יהיה בנייכם אלא כל מי
 שירצה בנייכם היות גדול הוא יהיה
 משרתכם ואשר ירצה בנייכם
 היות ראשון הוא יהיה עבדכם:
 כמו בן האדם לא בא להשרת
 אלא לשרת ולתת את נפשו פדיון
 לרבים: וכשיצאו הם מן יריחו
 הלכה אחריו כיתה דבה: והנה
 שני עורים ישבו על דרך וישמעו
 שיעבור ישוע ויצעקו לאמר אדוני
 חגנו בן דוד: וכיתה הוכיחם
 להחרש והם עזר ויתר צעקו
 לאמר: אדני חגנו בן דוד:
 ויעמר ישוע ויקרא להם לאמר
 מה תרצו ואעשה לכם: ויאמרו
 אליו אדני שתפקחנו עינינו:

לחשות קי

h ויחן

אלוה קו

וְתִשְׁתַּחֲוּ וְתִשְׁאַל מְאֹמָה מִמֶּנּוּ :
 וְהוּא אָמַר אֵלָיו מַה-תִּרְצִי :
 וְתֹאמַר לוֹ אֶמּוֹר שִׁיבֵנו אֵלֶיךָ -
 שְׁנַיִם בָּנָי אַחֵר לְיִמִּינֶךָ וְאַחֵר
 לְשִׁמְאֵל בְּמִלְכוּתְךָ : וַיַּעַן וַיִּשׁוּעַ
 וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעֶתֶם מַה-תִּשְׁאַלוּ :
 הֲתוּכְלוּ לִשְׁתּוֹת הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי
 אֲשַׁתֶּה וְהִטְבַּל בְּטַבִּילָה שְׁבָה אֲנִי
 אֲטַבֵּל : אָמְרוּ אֵלָיו נוֹכַל : וְהוּא
 אָמַר אֵלֵיהֶם אֲכֹן אֶת-הַכּוֹסִי תִשְׁתּוּ
 וְתִטְבְּלוּ בְּטַבִּילָה שְׁבָה אֲנִי אֲטַבֵּל
 אֲךָ לִשְׁבָרֵת לְיָמֵי אִי-לִשְׁמַאל
 אֵינֶנּוּ הוּא-לוֹ לָתֵת לָכֶם אֵלֵי
 שְׁלָהֶם נָכוֹן מִן-אָבִי : וַיִּשְׁמְעוּ
 עֲשָׂרָה וַיִּכְעֲסוּ עַל שְׁנַיִם אַחֵים :
 וַיִּשׁוּעַ קָרָא אוֹתָם לְעֶצְמוֹ לְאֶמּוֹר
 הֲתִירְעוּ כִּי-שָׂרֵי הַגּוֹיִם וּמִשְׁלוּ בָהֶם
 וְהַגְּדוּלִים

להם אליו

לְאַחַר מֵהֶם וַיֹּאמֶר רַע אֵינִי עוֹשֶׂה אֶת־אֶחָד קִי
 לְךָ חֲמָס׃ הֲלֹא עַל־וּוּ חֲתָנִית
 עָמִי קַח שְׁלֶךְ וְלֶךְ׃ וּרְצוֹנִי לְתֵת
 גַּם־לְאַחֲרוֹן הַיּוֹה כְּמוֹ־לֶךְ׃ הֲלֹא
 מוֹתָר־לִי לַעֲשׂוֹת בְּעֵינַי מִדָּה בִּידֵי קִי
 שְׂאֵרְצָה׃ אִם אֵם עֵינֶךָ הִיא־רָעָה
 כִּי אֲנִי־טוֹב׃ כִּן יְהִי אַחֲרוֹנִים
 רֵאשׁוֹנִים וְרֵאשׁוֹנִים אַחֲרוֹנִים׃
 כִּי רַבִּים נִקְרְאוּ וּמַעֲטִים נִבְחָרוּ׃
 וַיַּעַל יִשׁוּעַ אֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח שְׁנַיִם
 עֶשְׂרֵת תַּלְמִידָיו בְּסֵתֵר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 הִנֵּה אֲנִי־עוֹלִים יְרוּשָׁלַם וּבְנֵי
 הָאָדָם יִמָּסֵר לְיַדֵי הַשָּׂרִי הַכְּהֵנִים
 וְהַסּוֹפְרִים וַיַּחֲבֹהוּ לְמוֹתוֹ וַיִּמָּסְרוּהוּ
 לְגוֹיִם לְהַתְּלוֹצֵץ וּלְהוֹסֵר וּלְהַצְּלִיכַ
 וּבְיוֹם שְׁלִישֵׁי יְקוּם׃ אִם קָרְבָה
 אֲלֵיו אִם־הַבְּנֵי וּבְרֵי עִם־בְּנֵיהָ
 וַתִּשְׁתַּחֲוּ

וַיִּרְשִׁיעוּהוּ
 קִי
 וַיִּתְּנוּהוּ קִי
 וּלְהַנְגִיעַ קִי
 וּלְהַתְּלֵהוּ אוֹ
 וּלְהוֹקֵעַ קִי

עֲשֶׂה יֵצֵא וַיִּמְצָא אַחֲרַיִם עֹמְדִים
 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמַה אַתֶּם עֹמְדִים
 פָּה בְּטַלְיִים כָּל־הַיּוֹם : וְהֵם אָמְרוּ
 אֵלָיו כִּי אֵין אָדָם שָׂכַר אוֹתָנוּ :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ גַם אַתֶּם לְכַרְמִי :
 וּכְשֶׁהִיָּה עֵרֶם אָמַר אֲרוֹן הַכֶּרֶם
 לְמַפְרָנְסוֹ קָרָא לְפוֹעַלִים וְהָשִׁיב
 לָהֶם שָׂכַר וְתַחֵל מֵאַחֲרוֹנִים עַר-
 הָרֵאשׁוֹנִים : וּכְשֶׁבָאוּ אֵלֶיהָ אֲשֶׁר-
 בָּאוּ בְּשַׁעַה עֲשִׂיתִי עֲשִׂירָה לְקַחוּ
 אִישׁ-אִישׁ-וָוֶן : וַיָּבֹאוּ רֵאשׁוֹנִים
 וַיַּחֲשְׁבוּ כִי יִקְחוּ יוֹתֵר מֵאֲלֵחֵי וַיִּקְחוּ
 גַם הֵם אִישׁ-אִישׁ אֶת-וָוֶן :
 וּכְשֶׁלְּקַחוּ לָנוּ עַר בְּעַל-הַבַּיִת
 לֵאמֹר אֵלֶּה אַחֲרוֹנִים פָּעְלוּ שַׁעַה
 אַחַת וַתֵּשׁוּ אוֹתָם לָנוּ שְׁנַיִם אֲנִי
 מִשָּׂא הַיּוֹם וְחוֹם : וְהוּא עֲנָה
 לְאַחַר

לְפָרְנָסוֹ הִי
 אִו לְמִשְׁקוֹ
 ק'

הַלֵּינוּ קו

וְאַחַר
 תֵּשׁוּם לָנוּ

ק

בֵּית אֱלֹהִים אֲנִי אֲחִיוֹת אֲנִי אֲנִי
 אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
 שָׂדֵה בְּעֵבֶר שָׂדֵה בְּעֵבֶר שָׂדֵה בְּעֵבֶר
 וְאֵת חַיִּים נִצְחִים יִירָשׁ : וְרַבִּים
 מֵרֵאשִׁוֹנִים יִהְיוּ אַחֲרֵינִים וְאַחֲרֵינִים
 יִהְיוּ רֵאשִׁוֹנִים :

נִדְמָתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאָדָם
 בְּעַל-הַבַּיִת אֲשֶׁר יֵצֵא בְּתַחֲלֹלָה
 בְּבִקְרָה לְשִׁכּוֹר פּוֹעֲלִים אֶל-כֶּרֶם :
 וְכִשְׁהִתְנַה אֶת-הַפּוֹעֲלִים אֶל-זֶוּן
 הַיּוֹם וַיִּשְׁלַח אוֹתָם לְכֶרֶם : וַיֵּצֵא
 בְּשַׁעַת הַשְּׁלִישִׁית וַיִּרְא אַחֲרֵיהֶם
 הָעוֹמְרִים בְּשׂוֹק בְּטִלִּים וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם לָכֵן גַּם-אַתֶּם לְכַרְמִי וּמַה-
 שֶׁהוּא יִשָּׂר אֶתְּן לָכֶם וְהֵם הִלְכוּ :
 עוֹד יֵצֵא בְּשַׁעַת שְׁשִׁית וְתִשְׁעִית
 וַיַּעַשְׂכֶמוּ-כֵן : וּבְשַׁעַר עֶשְׂתֵּי
 עֶשְׂרֵה

יתור את-
 או אגורה קי
 גרפיום קי

לְכֶם קָל-הוּא לְעִבּוֹר הַגָּמֶל בְּעֵר-
 חוֹר הַמַּחֲט מִלְכָּא הַעֲשִׂיר אֶל-
 מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם: וְכִשְׁמַעוּ
 תְּלִמִידֵי אֶת-דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים
 תָּמְהוּ מְאֹד לֵאמֹר וּמִי־וּכַל לְהוֹשִׁיעַ:
 וַיָּבִיט יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲצַל
 אַנְשֵׁי־אֵי-אֶפְסָר הוֹאֵת אֲבָל
 לְאֱלֹהִים כָּל-הֵם אֶפְסָרִים:
 אִו עֲנָה כִּיפָּא וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִנוּ עֹבְדֵינוּ
 אֶת-כָּל וְנִלְךְ אַחֲרֶיךָ וּמָה-יְהִיָּה
 לָנוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן
 אֲנִי אֹמֵר לְכֶם שְׂאֵתֶם אֲשֶׁר הִלְכִיתֶם
 אַחֲרַי בְּתוֹלְדָה שְׁנִית כְּשִׁישַׁב בֶּן-
 הָאָדָם עַל-כֶּסֶף כְּבוֹרוֹ תִשְׁבּוּ גַם-
 אַתֶּם עַל-כֶּסֶף שְׁתִּי-עֲשִׂרָה
 וְתִשְׁפְּטוּ אֶת-שְׁנֵי-עֲשָׂר שְׂבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל: וְכָל מִי-שִׁיעוֹב אֶת-

או לא יֵשׁ
 בְּיָדָם הוֹאֵת
 ק'
 או בְּיָדָם ק'

בית

טוב כי-אם אחר ויש טוב אל : חסר ההוא
 ואם תחפץ לבא אל חיים שמר חסר את-
 מצוות : ויאמר אליו מה : ויאמר
 ישוע לא תרצה : לא תנאף : לא שמות
 תגנב : לא תענה עד שקר : כבוד
 את-אבך ואת-אמך ותאהב רעה
 כמוד : ויאמר לו בחור כל-אלה
 שמרתי מנעורי ומרה יחסר עוד-
 לי : ויאמר אליו ישוע אם תחפץ
 היות שלם לך ומכר את-כל אשר
 לך ותן לעניים ויהי לך אוצר
 בשמים ובא וילך אחרי : וישמע
 הבחור את-הדבר הלך בעצבות
 כי היתה-לו ירשה רבה : וישוע
 אמר אל-תלמידיו אמן אני אומר
 לכם כי עשיר בקושי יבא אל- בקשיו קו
 מלכות השמים : ועוד אני אומר
 לכם

סוד
 תאריך
 א

והוא אמר אליהם אין כל-יתפשו
 דבר הזה כי-אם הם לא-אשר נתון :
 כי יש-סריסים אשר מבטן האם
 כן-נולדו ויש סריסים אשר נעשו
 מן-האדם ויש סריסים אשר עצמם
 סרסו בעבור מלכות השמים :
 מי שיוכל לתפשו יחפש : או הנשו
 אליו נערים כרי שישוים ידים
 עליהם ויתפלל : ותלמידיו הזכירו
 אותם וישוע אמר אליהם : הנחו
 נערים ואל תמנעו אותם לבוא
 אלי כי לאלה יש מלכות השמים :
 וכשהשנים עלוהם ידים הלך משם :
 והנה אחר קרב ויאמר לו :
 רבי טוב מה טובה אעשה פרי
 שאקנה חיי העולם : ויאמר לו
 מה-תשא-לי על-טובה : אין-
 טוב

כפי מלשרים
 אחרים-קי
 מה-תקרא
 לי-טוב

פִּי מִי־שֶׁעָשָׂה אֶת־הָאָרֶץ מִרְאשִׁית
 זָכָר וּנְקֵבָה עָשָׂה אוֹתָם : וַיֹּאמֶר בְּרֵאשִׁית א
 עַל־כֵּן יֵעוֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־
 אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ שְׁנַיִם לְבָשָׂר
 אֶחָד : וְעַתָּה אֵין־הֵם שְׁנַיִם אֶלָּא
 בָּשָׂר אֶחָד : וְלָכֵן אֶת־מָה שֶׁחָבַר
 אֱלֹהִים אָרֶם לֹא־יִפְרֹד : וְהֵם
 אָמְרוּ וְלָמָּה צִוָּה מֹשֶׁה לְהַנָּתֵן סֵפֶר
 כְּרִיתֹתָיו לְשַׁלַּח אוֹתָהּ : וַיַּעַן לָהֶם
 בִּי־מֹשֶׁה בְּשִׁבְיֵל קוֹשֵׁי לְבַבְכֶם
 הֵנִיחַ לְשַׁלַּחְכֶם נְשִׁיכֶם וּמִרְאשִׁית
 אֵין־הָיָה־כֵּן : וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
 כִּי־אִישׁ שִׁשְׁלַח אִשְׁתּוֹ לוֹ לִי בַעֲבוּר
 תּוֹנֹת וַיִּקַּח אַחֲרָיִת יִנְאַף : וּמִי
 שִׁיִּקַּח מִשְׁלַחַת יִנְאַף : וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו תִּלְמִידָיו אִם־כֵּן יֵשׁ דְּבַר־
 הָאָדָם בְּאִשָּׁה אֵין טוֹב לְהִתְחַתֵּן :
 וְהוּא

בְּרֵאשִׁית א
 בְּרֵא ק
 בְּרֵאשִׁית ב

דברים כג

קטוי קו

או פטר קו

אֵלָיו עָבַד בְּלִיעַל הַגֵּר כָּל־חַיִּים
 סָלַחְתִּי לָךְ כִּי הִתְחַנַּנְתָּ אֵלַי וְהֵלֵא
 נַם־אֶתְּהָה הַצְטַרְכַת לְחַנּוּן עַל־
 עָבַד הַדּוֹמֵר לָךְ כִּמּוֹ אֲנִי חֲנַנְתִּי
 עָלֶיךָ : וַיַּחַר אֲדָנָי וַיִּמְסַר אֹתוֹ
 לְעוֹנְשִׁים עַד שִׁישְׁלֵם כָּל־חַיִּים :
 בֶּן אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם יַעֲשֶׂה לָכֶם
 אִם־לֹא תִסְלַחוּ אוֹשׁ־לְאָחִיו מִן־
 לְבוֹתֵיכֶם אֲשַׁמְתֶּם :

לְהַצְוֹרֵךְ
 הִיָּה אוֹ נָכוֹן
 הִיָּה לָךְ קי

וַיְהִי אַחֲרָיו שֶׁכָּלָה יִשׁוּעַ
 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִלָּךְ מִן־גְּלוּל
 וַיָּבֹא אֶל־גְּבוּלֵי יְהוּדָה עָבַד הַיִּרְדֵּן
 וַיֵּלֶכְו אַחֲרָיו כְּיִתּוֹת רַבּוֹת וַיִּרְפְּאֵם
 שָׁם : וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו פְּרוֹשִׁים וַיִּגְסוּהוּ
 לֵאמֹר אִם מוֹתֵר לְאָדָם לְשַׁלַּח
 אֶשְׁתּוֹ בְּעֵבֹר כָּל־דְּבָר : וְהוּא
 עָנָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵלֵא קִרְאתֶם
 כִּי

אוֹ אִם־כִּפְשֵׁר
 הוּא קי

וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ כִּרְיִ
 שִׁיחִיהָ תִשְׁלֹם׃ וַיִּכְרַע עֶבֶד שְׁלֹם קִי
 הָהוּא וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנָי
 הַתִּיחַל וְסָבַלְנִי וְכָל־אֲשֵׁלֶם לָךְ׃
 וַיִּחַנְנוּ רַחֲמָיו לְעֶבְדוֹ וַיְנַיְחֵהוּ וַיִּסְלַח
 חַיִּיבּוֹ׃ וַיֵּצֵא הָעֶבֶד הַזֶּה וַיִּמְצָא
 אֶת־אֶחָד מֵאֶלְדֵּר שֶׁהָיוּ עֲבָדָיו
 כְּמֵהוּ וַוֵה חַיִּיב־לוֹ מֵאֵה מְעוֹת וַיֵּאָחֲזוּ
 אִתּוֹ וַיִּחַנְקוּ לֵאמֹר שְׁלֹם מַה־שָּׂאתָ
 חַיִּיב׃ וַיִּכְרַע הָעֶבֶד הַהוּא וַיִּתְחַנֵּן
 אֵלָיו לֵאמֹר הַתִּיחַל וְסָבַלְנִי וְכָל־
 אֲשֵׁלֶם לָךְ׃ וְהוּא מֵאֵן וַיִּלְדֵּךְ
 וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ בְּבוֹרֵת אֲסוּרִים עֵד
 שִׁי־שְׁלֹם אֶת־חַיִּיב׃ וַיִּרְאוּ עֲבָדָיו
 אַחֲרָיו מֵה שִׁיעֵשׂוּ וַיִּתְעַצְבוּ מְאֹד
 וַיִּבְאוּ וַיִּסְפְּרוּ לְאֲדוֹנָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 נִהְיָ׃ אִו קָרָא לְאוֹתוֹ אֲדֹנָיו וַיֵּאמֶר
 אֵלָיו

או נשיו קי

או לו קי

g iii

גַּם בַּשָּׁמַיִם : עוֹר אֹמֵר לְכֻם אִם
שְׁנַיִם מִכֶּם יֵאבֹו אֶחָת עַל-הָאָרֶץ
מִכָּל דְּבַר אֲשֶׁר יִשְׁאַלוּ יִהְיֶה לָּהֶם
מֵאָבִי שֶׁהוּא בַּשָּׁמַיִם : כִּי בְּכָל
מָקוֹם שֶׁשָּׁם יִקְהִלוּ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה
בַּשָּׁמַיִם שָׁם אֲנִי בְּתוֹכְכֶם : אוֹ קָרֵב
כִּי פָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲדַנּוּ כַּמָּה פְּעֻמִּים
יִחַטְּאוּ בִּי אָחִי וַיִּסְלַח לוֹ עַד-שִׁבְעַ
פְּעֻמִּים : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוֹעַ אֵין
אֹמֵר לָךְ עַד-שִׁבְעַ פְּעֻמִּים כִּי-אִם
עַד-שִׁבְעִים שִׁבְעַ-פְּעֻמִּים : וְעַל-
כֵּן נִדְמָתָה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאָדָם
מֶלֶךְ אֲשֶׁר רָצָה לַעֲשׂוֹת הַשְּׁבוֹן
עִם-עַבְדָּיו : וְכִשְׁהָחַל לַעֲשׂוֹת
הַשְּׁבוֹן הִנָּשׂ אֵלָיו אַחַר אֲשֶׁר חִיֵּב-
לוֹ רְבוּא מְנַיִם : וְכִשְׁלֹא-הָיָה לוֹ
מֵאֵין יִשְׁלַם צוּה אֲדַנּוּ לְמַכַּר אוֹתוֹ
וְאִשְׁתּוֹ

אוֹ הַשָּׁה-
בִּן ק'
בְּבָרִים ק'
אוֹ לְמַכְרוֹ
ס

לְכֹלֶם כִּי יִשְׁמַח עָלֶיךָ וְיִוָּחַר מֵעַל
 תִּשְׁעוּם וְתִשְׁעַ אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ :
 כִּי אִיוֹ־רָצוֹן לִפְנֵי אֲבִיכֶם אֲשֶׁר
 הוּא־בְּשִׁמּוֹם שִׁיאֲבֹר אַחַר מִן־
 הַצְּעִירִים הָאֵלֶּה : וְאִם יִחַטֶּה בְּךָ
 אַחִיךָ לְךָ וְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ בִּינְיָה וּבִינְיָהוּ
 לְבָרוֹן : וְאִם יִשְׁמַעְךָ תְּרוּיַח אֶת־
 אַחִיךָ : וְאִם לֹא־יִשְׁמַעְךָ קַח־
 אֵלֶיךָ עוֹד אַחַר אוֹ־שְׁנַיִם כָּרִי שֶׁעַל־
 פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה עָרִים יִקּוּם כָּל־
 דְּבָר : וְאִם לֹא־יִשְׁמַע אוֹתָם
 אָמַר לְמַקְהֵל : וְאִם יִמְאֵן לִשְׁמַע
 אֶת הַמַּקְהֵל יְהִי לְךָ כְּמוֹ גֹוִי וּבַעַל
 עֵבֶרָה : אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כָּל־
 מָה אֲשֶׁר תִּאָּסְרוּ עַל־הָאָרֶץ הֵם
 יִהְיוּ אֲסוּרִים גַּם־בְּשָׁמַיִם וְכָל־מָה
 שֶׁתִּתְּיוּ עַל־הָאָרֶץ הֵם יִהְיוּ מִתְּרוּם
 גַּם

רְנָלְךָ תְּכַשִּׁילָהּ קֶצֶץ אוֹתָהּ וְהִשְׁלִיךְ
 מִמֶּךָ : כִּי טוֹב לָךְ לָבוֹא אֶל-
 חַיִּים חֲלָשׁ אוֹ פֶסֶח מִהִשְׁלַח עִם
 יָדַיִם אוֹ רְנָלַיִם אֶל-אִשׁ עוֹלָמִית :
 וְאִם עֵינֶיךָ תְּכַשִּׁילָהּ נִקֵּר אוֹתָרָה
 וְהִשְׁלִיךְ מִמֶּךָ : כִּי טוֹב לָךְ לָבוֹא
 בְּעֵין אַחֲרַי אֶל-חַיִּים מִהִשְׁלַח
 בְּעֵינַיִם אֶל-אִשׁ גִּיהֲנָם : רְאוּ שְׁלֵא
 תִבּוּוּ אַחֲרַי מִן-צְעִירִים הָאֵלֶּה כִּי-
 אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם שֶׁמֶלְאֲכִיהֶם בְּשָׁמַיִם
 תִּמְיֹד וְרָאוּ אֶת-פָּנָי אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם :
 כִּי בָא בֶן-הָאָדָם לְהוֹשִׁיעַ מֵרָ-
 שָׁאֲבָר : מִה-נִרְאָה לָכֶם אִם יִהְיוּ
 לְאִישׁ מֵאָה צָאן וְתַעֲתָה אַתָּה מִהוֹן
 הֵלֵא יַעֲזוֹב תִּשְׁעִים וְתִשָּׁע בְּמִדְבָּר
 וְיִלְךָ לְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ אֲשֶׁר תַּעֲתָה :
 וְאִם יִהְיֶה שִׁימְצָא אוֹתָהּ אָמֵן אִמֵּר
 לָכֶם

או לעולם

תהלים לד
קהלת ה
דניאל י

או בהרים
קי

בשעה ההיא קרבו תלמידים
אל-ישוע לאמר מי יהיה גדול
במלכות השמים: ויקרא ישוע
לנער אחר ויעמידו בתוכם ויאמר
אמן אמר לכם אם לא תשובו
ותהיו כמו נערים אין תבאו אל
מלכות השמים: וכל מי
שישתפל כמו-נער הזה הוא איש-
גדול במלכות השמים: ומי שיקח
את-נער אחר כזה בשמי הוא יקח
אתו: ומי שישור אחר מן-
צעירים האלה שיאמינו בי טוב-
לו שיתלך בצואה רכב החמר
להשליכו במצולות ים: או
לעולם מכשולים: צריך הוא
שיבאו מכשולים אד-אוי להאדם
שממנו יבא מכשול: ואם ידה או-
רגלך

מלכות השמים

שישתפל קו

הוא כפי מתי

או בעבור
מקשים קו
צורך קו

g ii

וַיְהִי־גֵהוּ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם׃
 וְהֵם הִתְעַצְבוּ מְאֹד׃ וַכִּשְׁבָּאוּ אֶל
 כַּפְר־נְחוּם קָרְבוּ אֲשֶׁר לְקַחוּ
 דְרָכָמֶן אֶל־כִּיפְרָה וַיֹּאמְרוּ־לֹ
 מִלְּטוּרְכֶם הַשְּׁלֵם דְרָכָמֶן׃ וַיֹּאמֶר
 גַּם׃ וַכִּשְׁבָּא בְּבַיִת קוֹדֶם אוֹתוֹ
 יִשׁוּעַ לֵאמֹר מַה־נִּרְאָה לְךָ שְׁמַעוֹן׃
 מִלְּכֵי הָאָרֶץ מִמִּי יִקְחוּ־מָס וְתִרְוַמָּה
 מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן־נְכָרִיִּים׃ וְהוּא
 אָמַר מִן־נְכָרִיִּים וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ
 יִשׁוּעַ אִם־כֵּן חֲפָשִׁים־הֵם הַבְּנָיִם׃
 וְלִמְעַן שְׁלֹא נִכְעִיֶסְכֶם לְדֹאֵל־
 הַיּוֹם וּשְׁלַח אֶת־מְצוּרָה וְקַח הַדָּג
 אֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹן יַעֲלֶה וְתִפְתַּח פִּיהוּ
 וְתִמְצָא לִטֵּר אוֹתוֹ תִקַּח וְתִתֵּן לָהֶם
 בְּעִבּוּרֵי וּבְעִבּוּרָה׃

גְּרִשׁוֹת קוֹ

בשנה

וְלֵאמֹר יִכְלֹן לְרַפָּא אוֹתוֹ : וַיַּעַן
 יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַדּוֹר סוֹרֵר וְעֵקֶשׁ עֵד
 מִתִּי אֵהְיָה עִמָּכֶם וְעַד מָתִי אֶסְבֹּל
 אֶתְכֶם : הִבִּיאוּ אוֹתוֹ אֵלַי וַיִּנְעֹר
 בּוֹ יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ הַשֵּׁר וַנִּרְפָּא
 הַנְּעָר מִשְׁעָה הַהִיא : אִו קָרְבוּ
 תַלְמִידוֹם אֶל-יֵשׁוּעַ בְּסֵתֶר וַיֹּאמְרוּ
 לָמָּה לֹא יִכְלֵנו אֲנַחְנוּ לְהוֹצִיא
 אוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בְּעֵבֹר
 שְׂאֵתָם אֵין-מֵאֲמִינוֹם : אֲמֵן אֲנִי
 אוֹמֵר לָכֶם אִם תְּהִיָּה לָכֶם אֲמוּנָה
 כְּמוֹ גִרְעוֹן חֲרָדֵל תֹּאמְרוּ לְהָר-
 הַזֶּה עֵבֹר מִוֶּה וַיַּעֲבֹר וְאֵין דְּבַר
 זָמִנֵּעַ מִמָּכֶם : וְהָ-מִין אֵין-יִשְׁלַךְ
 כִּי-אִם בַּתְּפִלָּה וּבְצוּם :
 וְכִשְׁהִתְהַלְּכוּ בְּגִלְל דְּבַר אֲלֵיהֶם
 יֵשׁוּעַ בֵּין-הָאָרֶם יִמְסַר לְיַדֵּי הָאָרֶם
 וַיִּהְרָגוּ

או אסבולכם קי

או נומן ההוא קי

חסר שם או ער-כה קי

צוה אותם ישוע לאמור לא תאמרו
 לאיש המראה עד שיקום בן האדם
 ממתים: וישאלו לן תלמידים
 לאמר ומה יאמרו סופרים כי
 הצטרך לבא אליהו בתחלה: והוא
 ענה ויאמר להם אכן אליהו ובן
 וישוב כל: ואני אומר לכם כי
 אליהו כבר בא ואין ידעו אתו כי
 אם עשו בו כל אשר חפצו: כן
 בן האדם ישא וסורים מהם: אז
 התכוננו תלמידים כי הוא על יוחנן
 הטובל דבר אליהם: וכשבא אל
 ביתה קרב אליו אדם ויכרע לפניו
 את ברךו לאמר אדני חנן לבני
 כי ירחינאי הוא ומאד ענה: כי
 הרבה יפול באש ורכים פעמים
 במים ואניש אותו אל תלמידים
 ולא

או צורך
 הוא קי
 מלאכו ד
 חס בתחלה

צרות קי

על ק
 את בני קי

ויצטור לפניהם: ויגהו פניו כמו
 שמש ובגדיו היו לבנים כמו שלג:
 והנה נראו אליהם מטרה
 ואליהו הסדברים אתו: ויעז כיפה
 ויאמר אל ישוע אדני טוב הוא
 להיותנו פה: אם תרצה נעשה
 פה שלשת אהלים לך אחר למשה
 אחר ולאליהו אחר: עוד הוא
 היה מדבר והנה עגן בחיר סכך
 עליהם: והנה קול מעגן אמר
 הורה הוא בני אהוב אשר בו
 רציתי אותו שמעו: וישמעו
 תלמידים ויפלו על פניהם ויוראו
 מאד: ויש ישוע ויגע בהם
 ויאמר אליהם קומו ואל תיראו:
 וישאו עיניהם ואין ראוי כי אם
 ישוע לבדו: וכשירדו מן ההר
 צוה

חסר היטיב
 או מאור

יִשׁוּעַ לְתַלְמִידָיו מִי שִׁוְרָצָה לְלַכֵּת
 אַחֲרָיו יִמָּאֵס עַצְמוֹ וַיִּשָּׂא אֶת־צְלוֹיָבוֹ
 וַיִּלְדֵּ אַחֲרָיו: כִּי מִי־שִׁיחַפֵּץ לְהוֹשִׁיעַ
 אֶת־נַפְשׁוֹ הוּא יֵאָבֵד אוֹתָהּ: וּמִי
 שִׁיֵּאָבֵד אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי הוּא
 וּמַצְאֵנָה: כִּי מִה־יִזְעוּל לְאָדָם
 אִם יִקְנֶה אֶת־כָּל־הָעוֹלָם וּבְנַפְשׁוֹ
 נֹקֵץ יִשָּׂא אוֹ־אִיוֹן תְּמוּרָה יִהְיֶה אָדָם
 תַּחַת־נַפְשׁוֹ: כִּי בֶן־הָאָדָם יִבָּא
 בְּכַבֹּד אָבִיו אֶת־מַלְאָכָיו וְאוֹ יוֹשִׁיב
 לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂיו: אָמֵן אֲמַר לְכֶם
 יֵשׁ מְהֵעוֹמְדִים־פֶּה שְׁלֵא יִמְעַמּוּ
 אֶת־מֹות עַד שִׁירָאוּ בֶן־הָאָדָם
 הַבָּא בְּמַלְכוּתוֹ:
 וְאַחֲרַי שְׁשֶׁת יָמִים לָקַח יִשׁוּעַ
 אֶת־כִּיפָה וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן
 אֶחָיו וַיַּעַל אוֹתָם לְהָר גְּבוּהָ לְבַדָּם
 וַיִּצְטַו

או צרותיו קו

מה קו

או אד קו

השמים : וכל־מה שתאמור על־
הארץ הוא יהיה אסור בשמים
וכל־מה שתתיר על־הארץ הוא
יהיה מתר בשמים : או צוה את־
תלמידיו שלא לאיש ואמר שהוא
היה ישוע המשיח : ומאו התחיל
ישוע להודיע לתלמידיו כי הצטרך
ללכת אל־ירושלם ולסבול־שם
רבות מאת־זקנים וסופרים ומאת־
שרי הכהנים ולהרג ולקום ביום
השלישי : ויקחהו כיפה ויחל
להזכיר אתו לאמר חלילה לך
אדני אין תהיה לך הזאת : וישוב
הוא ויאמר אל כיפה לך אחרי שטן
אתה הוא לי מכשול כי אין הטעם
אותם אשר הם לאלהים אלא
אותם שהם לאנשים : או אמר
ישוע

החל קי
או להיות־
צורך קי

וישב קי

ויבוא ישוע בגבול קיסריאח
 פילפוס וישאל לתלמידיו לאמר :
 את מי ואמרו בני אדם היונה
 בן האדם : ויאמרו קצת את
 יחנן הטובל וקצת את אליה
 ואחרים את ירמיהו או אחר מן
 נבואים : ויאמר אליהם ישוע
 ואתם אותי מי תאמרו היות :
 ויעז שמעון כיפה לאמר אתה
 הוא משיח בן האלחיים חי :
 ויעז ישוע ויאמר אליו אשרי אתה
 שמעון בר יונה כי בשר ודם אין
 גלה לך כי אם אבני שהוא בשמים :
 ואני אומר לך כי אתה כיפה
 ועל כיפה הזאת אבנה את מקהלי
 ושערי תחתיות אין יגברו עליו :
 ולך אתן את מפתחי המלכות
 חשמים :

אחרים קי

או אשריך
קי

תִּלְמִידָיו בְּעֵבֶר יִם שִׁכְחוּ לְקַחֲרֵת
 לֶחֶם׃ וְהוּא אָמַר לָהֶם רְאוּ
 וְהִשְׁמְרוּ מִמַּחְמַצֵּת פְּרוֹשִׁים
 וְצִדּוּקִים׃ וְהֵם חָשְׁבוּ בִּינֵיהֶם
 לֵאמֹר כִּי לֹא-לִקְחָנוּ לֶחֶם׃ וַיִּדַע
 יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מַה-תַּחֲשְׁבוּ בִּינְיֹכֶם
 קָטְנֵי אֲמוּנָה כִּי אִין-לְקַחְתֶּם לֶחֶם׃
 עוֹד לֹא-תִתְּבוּנְנוּ וְלֹא תִזְכְּרוּ
 חֲמִשָּׁת לֶחֶם לְחֲמִשָּׁת אֱלֹף הָאָדָם
 וְכִמָּה סֵלִים נִשְׂאֲתֶם וְאִין הַשְּׂבַעַת-
 לֶחֶם לְאַרְבַּעַת-אֱלֹף הָאָדָם וְכִמָּה
 סֵלִים נִשְׂאֲתֶם׃ וְלָמָּה לֹא-
 תִתְּבֹנְנוּ כִּי אִין-עַל-לֶחֶם אָמַרְתִּי
 לָכֶם הִשְׁמְרוּ מִמַּחְמַצֵּת הַפְּרוֹשִׁים
 וְהִצְדּוּקִים׃ אִו הַתְּבוּנְנוּ כִּי לֹא-
 אָמַר לְהִשְׁמֵר מִמַּחְמַצֵּת לֶחֶם כִּי-
 אִם מִתְּלִמוֹד הַפְּרוֹשִׁים וְהִצְדּוּקִים׃ מִלְּקַח קוֹ
 וַיָּבֹאוּ

נִשְׂאוּ טַבְעָה סְלִים מְלָאִים : וַיְהִי
 אֵלֶּה שְׂאֵכְלוֹ אַרְבַּעַה אֶלֶף אַנְשִׁים
 בְּלִיתֵי טָף וְנָשִׁים : וַיִּגִּיחַ אֶת-
 הַכִּיָּתָה וַיַּעֲלֶה אֶל-סְפִינָה וַיִּכְוֶה
 בְּגִבּוֹל מִגְדָּלָה :

וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים וְצְרוּקִים יו
 מִנְּסִים וְשׂוֹאֵלִים לוֹ לְהַרְאוֹתָם
 אֹת מִשְׁמַיִם : וַיַּעַן הוּא וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם כִּשְׂיִהִיָּה עֶרֶב תֵּאמְרוּ טוֹהַר
 עֲתִיר כִּי הַשָּׁמַיִם יִתְאֲדָמוּ וּבְבוֹקֶר
 הַיּוֹם תִּהְיֶה סַעֲרָה כִּי-קוֹדְרִים
 שָׁמַיִם יִתְאֲדָמוּ : וְהִגֵּה אֶת-פְּנֵי
 הַשָּׁמַיִם יִדְעֶתֶם לְשֹׁפֵט וְאוֹתוֹת
 הָעֵתִים לֹא-יִכְלֹתֶם לְדַעַת : יְחוּס-
 רַע וְזִמָּה מִבְּקִשְׁתֵּי אֹת וְאוֹת אֵין-
 תִּגָּחַן לָהּ כִּי-אִם אֹת-יוֹגָה הַנְּבִיא:
 וַיַּעֲזוּב אֹתָם וַיֵּלֶךְ : וְכִשְׁבָּאוּ
 תִּלְמִידָיו

או אותו קי

או דול קי או
 ומנא קי
 לו קי
 יונח א

ופסחום מתהלכים ועורים רואים :
 ויגדלו את אלהי ישראל : ויזעק
 ישוע את תלמידיו ויאמר אליהם
 חנותי לעם כיו עתה שלשום הם
 יושבים אתי ואין להם מה שיאכלו
 ואיני אניח אותם צמים פן יתעלפו
 בדרך : ויאמרו אליו רב תלמידיו
 מאין לנו במדבר כמה ככרי לחם
 כדי ששבע את עם הזה גדול :
 ויאמר אליהם ישוע כמה ככרי
 לחם יש לכם : ויאמרו שבעה
 ומעט הדגים קטנים : ויצו את
 העם לשבת על הארץ : ויקח
 שבעה ככרי לחם והדגים ויאמר
 תודה וישבר ויתן לתלמידיו
 ותלמידים נתנו לעם : וכלם אכלו
 וישבעו וממה שנותר מן החתיכות
 גשאו

כפרות קי

ויהי
 ויאמר
 ויתן

והיא - באה ותשתחו לו ותאמר
 אדני הושיעני: ויען ישוע ויאמר
 אין טוב לקחת לחם הבנים
 ולשלות לכלבים: והיא אמרה
 כן הוא אדני אבל כלכלבים גם הם
 ואכלו מן פתותים הנזפלות משלחו
 אדניהם: אז ענה ישוע ויאמר
 לה האשה גדולה אמונתך:
 יהו לך כאשר תחפוצי ותרפא
 בתה בשעה ההיא: ויעבר
 משם ישוע ויבא על ים הגליל
 ועולה להרושב שם: ותקרבנה
 אליו כיתורת רבות ויהיו אתם
 חרשים עורים פסחים חלשים
 ואחרים רבים וישומו אותם לפני
 רגליו והוא רפא אותם: ויתמהו
 העם כשראו את חרשים מדברים
 ופסחים

או עורני קי

או נכשלים

ק' ושעיה לה

הֵם יֵצְאוּ מִלִּבְּךָ וְהֵם יִטְמְאוּ
 אֶת־אָדָם: כִּי מִלִּבְּךָ יֵצְאוּ
 מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת רִצְחוֹת נְאוּפִים
 זְנוּנִים גְּבֻחֹת עֲדוֹת שָׁקֵר וְגִדּוּפִים:
 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִטְמְאוּ אֶת־הָאָדָם:
 אֲבָל כְּשִׂיֵּאכֹל אִישׁ וְלֹא־רַחֵץ
 יָדָיו וְאֵת אֵיִן תִּטְמֵא הָאָדָם:
 וַיֵּצֵא מִשָּׁם יִשׁוּעַ וּבָא אֶל־חֵלְקִי
 צוּר וְצִידוֹן וְהִנֵּה אִשָּׁה כְּגַעֲנִית
 יִצְאָה מִגְּבוּלֵי הָאֵלֶּה וְתִצְעַק
 וְתֹאמַר אֵלָיו חַנְּנִי אֲדֹנָי בֶּן־דָּוִד:
 בְּתִי תַעֲנֶה מְאֹד מֵאֵת הַשָּׁר וְהוֹיֵא
 אֵיִן־עַנְדָּה לָּהּ כָּלֹּם: וַיִּקְרְבוּ מֵאוֹמֵת קִי
 תִלְמִידָיו וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו לֵאמֹר שְׁלַח
 אוֹתָהּ כִּי־הִיא צוֹעֶקֶת אַחֲרֵינוּ:
 וְהוּא עָנָה וַיֹּאמֶר אֵינִי נִשְׁלַחְתִּי כִּי־
 אִם אֶל־צֵאֵן שְׂאֵבְדוֹ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל:
 f iii והוא

מאומה קי

או אליו קי
אלוהו קי
שמענה
ודענה קי

אנשים מלמה : ויועק לעצמו
הכיתות ויאמר אליהם שמעו ודעו
אין מה שיבא לפה יטמא את אדם
אלא מה שיצא מפה הוא יטמא
את אדם : או נגשו תלמידיו
ויאמרו התרע כיו פרושים השומעים
הדבר הזה הכעסו : ויען ישוע
ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבני
שבשמים ינתש : הניחו אותם
כיו עוררים הם ונוהגי העוררים :
ואם עור ינהג את עור שניהם יפלו
לבור : ויען כופה ויאמר אליו
פתר לנו המשל הזה : ויאמר
ישוע גם אתם ער עתה אין
התבנגתם : אין תתבוננו כיו כל
מה שיבא לפה הוא יבא לבטן
וישליח באחור : ואשר יצאו מפח
הם

למחראות
או למוצאות
או לביות
מפקרת
אנשא קי

כפו מתי

עב

או קרבו אליו מרושלים
 סופרים ופרושים לאמר : למה
 תלמידך יעברו את גזרות הזקנים
 כיהם לא יכבסו יריהם כשיאכלו
 את לחם : והוא ענה ויאמר
 אליהם ולמה אתם עוברים מצות
 האלהים בשביל גזרתכם : כי
 אלהים אמר כבוד את אביך ואת
 אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת :
 ואתם אומרים כל מי שיאמר
 לאב ולאם כל מתן שהוא ממני
 היא תועלתך ואין יכבד את אביו
 ואת אמו ותפירו מצות האלהים
 בעבור גזרותיכם : חנפים ישעיהו
 היטיב להתנבא עליכם לאמר העם
 הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבן
 רחק ממני ותהי יראתם אותי מצות
 אנשים f iii

או חקות קו

שמות כ
שמות כא

ישעיה כט

בוא : וירר כִּיפָּה מִן־סְפִינָה וַיִּלָּךְ
 עַל הַמַּיִם לְבוֹא אֶל־יִשׁוּעַ :
 וְכִשְׂיָרָא אֶת־רוּחַ חֻזְקָה יִרְא וְכִאֲשֶׁר
 הִחֵל לִטְבֹּעַ צָעַק לֵאמֹר : אֲרֹנִי
 הוֹשִׁיעֵנִי וּפְתָאֵם נָטָה יִשׁוּעַ אֶת־
 יָד וַיֵּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְטוֹן
 בְּאַמוֹנָה לְמַדָּה הַסְתַּפְקוּת :
 וְכִשְׂעָלָה אֶל־סְפִינָה שְׂתַקָּה הַרוּחַ
 וְאֲשֶׁר הָיוּ בְּסְפִינָה בָּאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ
 לֵאמֹר בְּאַמֶּת בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה :
 וְהֵם הֵלְכוּ בְּעֵבֶר הַיָּם וַיָּבֹאוּ בָּאָרֶץ
 גִּינוֹסָר וְאַנְשֵׁי הַמְּקוֹם הַהוּא כְּשִׂידְעוּ
 אוֹתוֹ שֶׁלְּחוּ אֶל־כָּל־אֶרֶץ הַזֹּאת
 וַיִּגְיִשׁוּ לוֹ כָּל־אֲשֶׁר הָיוּ בְרַע
 וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו כִּי־שִׁינְגָעוּ שְׂפָרַת
 בְּגָדוֹ : וְכָל־שִׁנְגָעוּ נוֹשְׁעוֹ :

או בו קי

פנת קי

חהיא קי

או

היה חמשת-אלף איש בלתי נשים

וטף: ומיד פצרו ישוע בתלמידיו

לעלותם בספינה וללכתם לפניו

עבר ים עד שיגיה הכיתור:

וכשהגיה את העם עלה לברו להר

להתפלל: ויהי ערב והוא לברו

היה שם: והספינה נדפה בתוך

הים מן הגלים כיהרות היתה להם

להפך: ויהי ברביעית אשמורת

הלילה ויבא אליהם וילך על-ים:

ורואים אותו מתהלך על-ים

נבהלו ויאמרו כי מויק הוא ויצעקו

מיראה: ופחאם דבר ישוע

אליהם לאמר בטחו כי אני הוא

אל-תיראו: ויען כי פרו ויאמר

אדני אם אתה הוא ציג ואבוא

אליך על-המים: והוא אמר

בוא: f ii

או צוה ישוע

את

תלמידיו קו

הוא קו

ויצעקו

מיראה

אבוא

אמר

בוא

אֶת־חֹלִיָּהֶם : וְאַחֲרַי שְׁהִיָּה עֶרְב
 קָרְבוֹ אֵלָיו תִּלְמִידָיו לֵאמֹר שָׁמַם
 הַמָּקוֹם וְשָׁעָה כִּבֵּר עֲבָרָה וְעַל־כֵּן
 הִנֵּחַ הַכִּיּוֹתוֹת כִּי־וַיִּשְׁתַּלְכְּנָה אֶל־
 כַּפְרַיִם וְתִקְנִינָה לָהֶם אוֹכֵל :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וַיִּשְׁוַע אֵין יִצְטָרְכוּ
 לִלְכֹּת אִתְּם תִּנּוּ לָהֶם לֶאֱכֹל :
 וַיַּעֲנוּ לוֹ אֵין לָנוּ פֶה כִּי־אִם
 חֲמִשָּׁה לֶחֶם וּשְׁנַי־דָּגִים : וַיֹּאמֶר
 לָהֶם הַשִּׂיאוּם הַלֶּחֶם אֵלָי : וַיֵּצְאוּ
 אֶת־הָעַם לִשְׁבֹּת וְלֶאֱכֹל עַל חֲצִיר
 וְהוּא לָקַח חֲמִשָּׁה לֶחֶם וּשְׁנַי דָּגִים
 וַיִּשָּׂא עֵינָיו אֶל שָׁמַיִם וַיְבָרֵךְ וַיִּשְׁבֹּר
 וַיִּתֵּן הַלֶּחֶם לְתִלְמִידָיו וְתִלְמִידָיו
 נָתְנוּ לַכִּיּוֹתוֹת : וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וְשִׁבְעוּ
 וַיִּשְׂיאוּ שְׂאֵרֹת שְׁנַיִם עָשָׂר סֵלִים
 סֵלִאִים מִפְּתָיִם : וּמִסְפַּר הָאוֹכְלִים
 הִיָּה

לָהֶו קי
 אֵין צוֹרֵךְ

וַיִּבְטְיִחַ בַּשְּׁבוּעָה לְתַת־לָּהּ כָּל-
 אֹרְוֵי עֵר קִי
 מָה שֶׁתִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ : וְהִיא נֹוהֶרֶה
 מֵאֵמָה וְתֹאמֶר : תֵּן-לִי-פֶרֶה
 בַּקְּעָרָה רֵאשׁ-יֹוֹחֲנָן הַטּוֹבָל :
 וְנִעְצַב הַמֶּלֶךְ אֶלֶּא בַעֲבוּר הַשְּׁבוּעָה
 וּבַעֲבוּר אֹתָם אֲשֶׁר יַחֲדִיו יִשְׁבוּ
 בְּשִׁלְחָן צֹוה לְהַנָּתֵן : וַיִּשְׁלַח
 וַיִּקְצֹץ אֶת-רֵאשׁ יֹוֹחֲנָן בְּבֵית הַסֵּהֶר :
 וַיִּנְשֵׂא רֵאשׁוֹ בַּקְּעָרָה וְנָתַן
 לְנִטְרָה וְהִיא הַשְּׂוֹאָה אֶל-אֵמָה :
 וַיִּנְשֵׂוּ תַלְמִידָיו וַיִּסִּירוּ אֶת-גּוֹפּוֹ
 וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיָּבֵאוּ וַיִּגִּירוּ לְיֵשׁוּעַ :
 וְכִשְׁשָׁמַע יֵשׁוּעַ סָר מִשָּׁם בְּסַפְיַנָּה
 אֶל מְקוֹם הַמַּדְבָּר לְבָרוּ :
 וְתִשְׁמַעְנָה הַכִּיתוּרָה וְתִלְכְּנָה
 בְּרַגְלֵיהֶם אַחֲרָיו מַעֲרִיחֶם : וַיֵּצֵא
 וַיִּרְא אֶת-עַם רַב וַיִּרְחַמְהוּ וַיִּרְפֵּא
 אֶת-

פ
 וְהִיא
 וְנִעְצַב

בן : ויאמר אליהם ישוע אין נביא
בלא כבוד אלא במקום מולדתו
וביתו ולא עשה שם נבונות רבות
בעבור סרותם :

כי-אם קי

בעת החי- ששמע הורודוס

אחר מארבעה נשיאים שמע של -

ישוע ויאמר לגעריו זה הוא יוחנן

הטוב כל הוא - קם ממתים ועל - כן

הבחורת ופעלו בו : כי הורודוס

החזיק ביוחנן ויאסר - אותו ונתן

בבית האסור מפני הורודוסית אשת

אחיו : כי אמר - אליו יוחנן אין -

מותר שהיא תהיה אהב : וירצה

להרוג אותו וירא את העם כי היה

בעיניהם כמו נביא : וביום מולדת

הורודוס דלגה בת של - הורודוסית

בתוך והיא ישרא בעיני הורודוס :

ויבטיח

יתור של

גבורות קי

תפעלנה קי

גכזאו כשר

קי

וַיְבַרְכּוּ אֶת־רַעִים מִתּוֹק צְדִיקִים
 וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתָם אֶל־תְּנוּרַת הָאֵשׁ :
 שֵׁם יְהוָה בְּכִי וְחִרוֹק שְׁנַיִם :
 הַכִּינּוּתָם כָּל־חַאֲלָה : וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו בָּן : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לֵכֶן
 כָּל־סוּפֵר מְלַמֵּד בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם
 הוּא דוֹמֶה לְאָדָם בְּעַל־הַבַּיִת
 שְׂמוּצִיא מִן אוֹצְרוֹ חֲדָשִׁים וְשֵׁנִים :
 וַיְהִי כְכֹלֹת יִשׁוּעַ לְדַבַּר מְשָׁלִים
 הָאֵלֶּה עֵבֶר מִשָּׁם : וַיָּבֹא אֶל־
 אֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ וַיְלַמְדֵם בְּבֵיתוֹ
 כְּנִסְיוֹתָם וַיִּתְמָהוּ לֵאמֹר מֵאִין לָוֶה
 חֲכָמָה הַזֹּאת וְהַגְּבוּרֹת : הֲלֹא
 זֶה־בֶן־נִפְחָא הֲלֹא אִמּוֹ נִאֲמְרָה
 מְרִים וְאֶתּוֹ יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף וַשְׁמַעוֹן
 זִיְהוּרָה : וְהֲלֹא אֶחָיוֹתָיו כָּלֶן עֲמֵנוּ
 הֵן וּמֵאִין לָוֶה כָּל־הָאֵלֶּה וַיִּכְשְׁלוּ־
 בו :

חסר ארני

או חרש קי

וְהִירֹו כְשֵׁמֶשׁ בְּמַלְכוֹת אֲבִיהֶם :
 מִי שָׁלוֹ אֲזַנִּים לְשִׁמְעֵי שִׁמְעֵי :
 נִדְמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאוֹצֵר
 הַנִּסְתָּר בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר אִם יִמְצָא
 אָדָם יִסְתִּיר וּמִן שִׁמְחָתוֹ יִלְדֵי וַיִּמְכַּר
 כָּל־שָׁלוֹ וַיִּקְנֶה אֶת־הַשָּׂדֵה הַזֶּה :
 עוֹר נִדְמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאָדָם
 הַסֵּחֵר הַמְּבַקֵּשׁ אֶת־מִדְּגַלִּים טוֹבִים :
 וְכִשְׁמָצָא מִדְּגָלָא אֶחָד יִקַּר הַלֵּךְ
 וַיִּמְכַּר כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְנֶה אוֹתוֹ :
 עוֹר נִדְמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם
 לְמַכְמֶרֶת הַשְּׁלוֹחָה בָּיִם וְהַאוֹסְפָה
 מִכָּל־מִין הַדְּגָיִם : וּמִן צִיֹּאִים
 אוֹתָרָה כִּשְׂמֵלֵאָה וְעַל־שִׁפְתֵי הַיָּם
 יִן־שָׂבִים בְּחָרוּ אֶת־טוֹבִים לְכֻלָּיִם
 וְרַעִיִם שָׁלְחוּ לַחוּץ : כִּי יִהְיֶה
 בְּתַכְלִית הָעוֹלָם כִּי יֵצְאוּ מִלְּאֲכֻסִּים
 וַיְבַרְאוּ

אוֹ הַהוּא קִי

אפתחרה במשל פי אביעה חירות תלים עת
 מני-קדם : או עוב הכיות ויבא
 בבית וינשו אליו תלמידיו לאמור
 פתח לנו את משל החרולי השדה:
 ויעז ויאמר מי שזורע זרע טוב
 הוא בן הארם וחסדה הוא עולם:
 וזרע הטוב הם בני מלכות
 וחרולים הם בני בליעל : ואויב
 אשר זרע אותם הוא שטן וקציר
 היא תכלית העולם וקוצרים הם
 מלאכים : וכאשר נאספו חרולים
 ונשרפו באש כן יהיה בתכלית
 העולם : כי ישלח בן הארם את
 מלאכיו ויאספו מבין מלכותו כל
 מכשולים ואותם ששעשו פשע
 וישלחום אל תנור האש שם יהיה
 בכו וחרוק שנים : או צדיקים דניאל יב
 יוהירו

או מתוך

דניאל יב

אמר לקצרים אספו בתחלה
חרולים וקשרו אותם לצרורות
לשרוף וחטים אספו לגרני: עוד
שם לפניהם משל אחר לאמר
נדמתה מלכות השמים לגרעין
חרדל שיקח אותו אדם וורע
בשרהו והוא קטון מכל זרעין
וכשיגדל יהיה גדול מכל עשבות
ויהיה עץ שגם עופות השמים יבאו
וקננו בסעפותיו: עוד דבר
אליהם במשל אחר נדמתה מלכות
השמים לחמץ שתקח אשה וממנה
אותו בשלש סאים של סולת עד
יחמץ כלו: כל אלה דבר ישוע
במשלים אל הכותות ומבלי משלים
לא ידבר אליהם להמלא מה
שנאמר על ירי הנביא האומר
אפתחה

או לגרעין
ק

או לשאר ק
או הקמח ק
או כלה

וְאַחַר שְׁשִׁים וְאַחַר שְׁלֹשִׁים :
 עוֹד־טָם לַפְּנֵיהֶם מִשָּׁל אַחַר
 לֵאמֹר : נְדַמְתָּה מִלְּכוּדַת
 הַשָּׁמַיִם לְאָדָם שְׂוַרְעַ וְרַע־טוֹב
 בְּשָׂדֵהוּ : וְכֹאֲשֶׁר יִשְׁנוּ אַנְשֵׁי־סָם
 בָּא אוֹיְבוֹ וַיִּוְרַע חֲרוֹל בְּתוֹךְ חֲטוּיִם
 וַיִּלָּךְ : וּכְשִׁגְרָל עָשָׂב וְעָשָׂה פָּרִי
 אִזּוֹ נִרְאוּ גַם־חֲרוּלִים : וַיִּקְרְבוּ
 עֲבָדָיו הַבְּעַל הַבִּירָת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 אֲדֹנָי הֲלֹא־וְרַע טוֹב וְרַעַת בְּשָׂדֶךָ
 וּמֵאִין חֲרוּלִים־בּוֹ : וַיֹּאמֶר־
 אֵלֵיהֶם אָדָם אוֹיֵב עָשָׂה הַזֹּאת :
 וְעֲבָדִים אָמְרוּ־לוֹ אִם תִּרְצֶה נִלְךָ
 וְנִאֲסַף אוֹתָם : וַיֹּאמֶר לֹא־פֶן־
 תִּאֲסְפוּ חֲרוּלִים וַיַּחֲזִין תִּתְּשׁוּ אֹתָם
 גַּם־חֲטוּיִם : הִנִּיחוּ שְׁגִיחֵם כִּרְיִי
 שִׁיגְרָלוֹ עַד־הַקְּצִיר וּבִיעַת הַקְּצִיר
 אָמַר

או חרולים
 קי

וְלֹא רָאוּ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶת־אֱתָם
 שׁוֹמְעִים וְלֹא שָׁמְעוּ : וְאֵתָם
 שָׁמְעוּ מִשָּׁל הַזֹּרֵעַ כֹּל שֶׁשָׁמְעַע דְּבַר
 מַלְכוּת וְלֹא יָבִין יְכֵא הָרַע וַיִּטְרַף
 מִהַשְׁוֹרֵעַ בְּלִבּוֹ וְזֶה הוּא שְׁנִזְרַע
 עַל הַדָּרָד : וְאִשֶּׁר נִזְרַע עַל־
 הַסֵּלַע זֶה הוּא שֶׁשׁוֹמְעַע דְּבַר
 וּפְתָאם בְּשִׂמְחָה יִשָּׂא אוֹתוֹ וְאִין־
 יֵשׁ בְּתוֹכּוֹ שֶׁרֵשׁ כִּי־אִם לְשַׁעֲרָה
 יַעֲמֵד : וְכִשְׁתִּקּוּם צָרָה אוֹ רָדוּף
 בְּעֵבֹר הַדְּבַר מִיָּד יִכָּשֵׁל : וְאִשֶּׁר
 נִזְרַע בְּקוֹצִים זֶה הוּא שֶׁשָׁמְעַע דְּבַר
 הָאֱלֹהִים וְרֵאגַת הָעוֹלָם הוּא וְשִׁקֵּר
 מִמוֹנָה יַחֲנֵק אֶת־הַדְּבַר וַיְהִי בְלִי־
 פְרִי : אֵד אִשֶּׁר נִזְרַע עַל־אֶרֶץ
 טוֹבָה זֶה הוּא שֶׁשׁוֹמְעַע אֶת־הַדְּבַר
 וּמִבִּין וּמִבִּיא פְרִי וְאַחַר עוֹשֶׂה מֵאָה
 וְאַחַר

אוֹבְעֵצִמוֹ קִי
 אוֹ לִזְמֵן קִי

ויעו ויאמר אליהם : כי נתן
 לכם להבין סודות מלכות השמים
 ולא לה איו נתן : כי מי שיש לו
 ינתן לו וישפיע ומי שאין לו גם מה
 שיש לו יקה ממנו : ועל כן אני
 מדבר להם במשלום כי הם רואים
 אין יראו ושמעו אינם ישמעו
 ואין יבינו להתקיים בהם הנבואת
 ישעיהו האומר שמעו שמוע ואל
 תבינו וראו ראו ואל תדעו :
 השמן לב העם הזה ואני הכבד
 ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאני
 ישמע ולבבו יבין ושכורפא לו :
 ואשר עיניכם כי תראנה ואניכם
 כי תשמענה : אמן אני אומר
 לכם כי רבים נביאים וצדיקים
 חפצו לראות אשר אתם רואים
 ולא

ושיעה ו
 ושיעה ו

וישב וכל העם עמר על שפת
 הים וידבר אליהם הרבה במשלם
 ויאמר : הנה יצא הזרע לזרוע
 זרעו : וכשזרע נפלו קצת מהם
 אל הדרך ויבאו עופות השמים
 ויאכלו אותם : ואחרים נפלו על
 הסלע אשר אין שם ארץ רבה
 ומיד צמחו כי אין להם עמק
 בארץ : ואחרי שזרחה השמש
 תרבו ואשר אין להם שרש יבשו :
 ואחרים נפלו לתוך הקוצים
 ונדלו הקוצים ויחנקו אותם :
 ואחרים נפלו בארץ טובה ויתנו
 פרי אחר מאה ואחר ששים ואחר
 שלשים : מי שלו אונים לשמע
 ישמע : ויקרבו אליו תלמידיו
 ויאמרו למה תדבר אתם במשלם :

יתיר קצת
 או
 קרי תחתיו
 אחרים

ויעז

את שבע רוחות אחרות רעות
 מאותה ותבאנה וישכנה שם או ממנה קי
 ותהיון אחריות האדם ההוא רעות או
 מראשיות: כן יהיה לדור הזה מראשנות
 הרע: וכאשר הוא עור-ידבר קי
 אל הכיתות הנה אמו ואחיו יעמדו
 בחוץ ויבקשו לדבר אליו: ויאמר
 לו אחר הנה אמר ואחיד עומדים
 בחוץ ומבקשים אותך: והוא
 ענה לאומר לו ויאמר איוו אמי ומי או מי קי
 אחי: ויטיר על-תלמידיו ויאמר
 הנה אמי ואחי: כל-איש אשר
 יעשה רצון אבי שבשמים הוא
 אחי אחות ואמי:

ביום ההוא יצא ישוע מבית
 וישב על-שפת הים ויקבצו אליו
 כיתורת רבות והוא עלה בספינה
 וישב e iii

יוֹנָה הַנְּבִיא : כִּי כִמוֹ שֶׁהָיָה יוֹנָה
 בְּמַעַי הַדָּג שֶׁלֹּשָׁה יָמִים וְשִׁלְשָׁה
 לַיְלוֹת כִּי וַהֲיָה בֶן־הָאָדָם בְּלִב
 הָאָרֶץ שֶׁלֹּשָׁה יָמִים וְשִׁלְשָׁה
 לַיְלוֹת : אֲנִישֵׁי נִינְוָה יִקְוּמוּ
 בְּמִשְׁפָּט עִם־דָּוָר הַזֶּה וַיִּרְשִׁיעוּהוּ
 כִּי עָשׂוּ תְּשׁוּבָה לְקַרְיַת יוֹנָה וְהִנֵּה
 יוֹתֵר מִיוֹנָה־פָּה : מִלְכַת הַדְּרוֹם
 תִּקְוֶם בְּמִשְׁפָּט עִם דָּוָר הַזֶּה וַיִּרְשִׁיעוּ
 כִּי־בָאָה מִקְצוֹי הָאָרֶץ לִשְׁמֹעַ אֶת־
 חֲכָמַת שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה יוֹתֵר מִשְׁלֹמֹה־
 פָּה : כִּשְׂיִצֵּא רוּחַ הַטֶּמֶת מֵאֲדָם
 תִּלְדַּךְ עַל־מְקוֹמוֹת יְבִישִׁים וְתִבְקַשׁ
 מְנוּחַ וְלֹא תִמְצָא : אִו תֹּאמֶר
 אָשׁוּב אֶל בֵּיתִי אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יִצֵּאתִי :
 וְתִבֵּא וְתִמְצָא אוֹתוֹ רֶק־וּמְטוּהָר
 בַּיַּעַיִם וּמִפָּאָר : אִו תִּלְדַּךְ וְתִקַּח
 אֶת־

יונה ג

מלכים א

בְּעוֹלָם הוּא וְאִין בְּהַבָּא : עֵשׂו
 עֵץ-טוֹב וּפְרִיֹו טוֹב אִו עֵשׂו עֵץ-רָע
 וּפְרִיֹו רָע כִּי מִפְּרִי יוֹרֵעַ הָעֵץ :
 דוֹר הָאֲפֵעִים אִיד-תּוֹכְלוֹ דְבַר-
 טוֹבוֹת בְּהִינְתְּכֶם-רָעִים : כִּי
 מִשְׁפַּע הַלֵּב יִדְבַר הַפֶּה : אָדָם
 הַטּוֹב יוֹצִיא טוֹבוֹת מֵאוֹצַר טוֹב
 וְאָדָם-רָע יוֹצִיא רָעוֹת מֵאוֹצַר רָע :
 וְאֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי כָל-דְבַר-

בִּיטוֹל שִׁירְדְּבוֹ הָאֲנָשִׁים יִשְׁיִבוּ אִו בְּמַלְקָו
 עָלָיו טַעַם בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט : כִּי
 מֵעַל דְּבָרֶיהָ תִצְדָּק וּמֵעַל דְּבָרֶיהָ
 תִתְחַיֵּב : אִו עָנוּ-לוֹ מִסּוֹפְרִים
 וּמִן הַפְּרוֹשִׁים לֵאמֹר : רַבִּי רְצוֹנְנוּ-
 הוּא לְרֵאוֹת אֹת מִמֶּךָ : וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר לָהֶם דוֹר-רָע וְנוֹאֵף מִבְּקִשׁ-
 אֹת וְאֹת אִין-תִּנְתֵּן לוֹ כִי-אִם אֹת
 e iii יונה

שָׁטָן הוּא נֶחֱלַק בְּעַצְמוֹ וְאִיד הַעֲמוּד
מִלְכוּתוֹ : וְאִם אֲנִי בְּבַעַל זְבוּב
מוֹצֵיא אֶת הַשָּׁדִים בְּנִיכֶם בְּמִי
יֹצֵאוּ עַל-כֵּן הֵם וְהִיוּ שׁוֹפְטֵיכֶם :

אוּ כִי-אִם ק'
אוּ עַל-כֵּן ק'

וְכִי אֲנִי בְרוּחַ הָאֱלֹהִים מוֹצֵיא אֶת-
הַשָּׁדִים אִם-כֵּן בָּאָה אֵלֵיכֶם מִלְכוּת
הָאֱלֹהִים : וְאִיד יוֹכֵל אִישׁ-לְבָא
בְּבֵית הַגִּבּוֹר לְכוּ אֶת-כָּלֵי אִם-לֹא-
קוֹדֵם יִאָסֹר אֶת הַגִּבּוֹר וְאִן יָבוּ אֶת-
בֵּיתוֹ : מִי שֶׁלֹּא יֵשׁ עִמִּי הוּא

אוּ עֲלֵי ק'

יֵשׁ-כִּנְגְדֵי וּמִי שֶׁלֹּא יִאָסֹף עִמִּי הוּא
יִפּוֹד : וְעַל-כֵּן אֲנִי-אוֹמֵר לְכֶם
כָּל-חַטָּאָה וְגִדּוּפָה תִסְלַח לְאָדָם
וְגִדּוּף שֶׁעַל הָרוּחַ אֵין יִסְלַח :
וְכָל-אִישׁ שֶׁיֹּאמֶר דְּבַר עַל-בֶּן-
הָאָדָם יִסְלַח לוֹ וְאִשֶׁר יֹאמֶר דְּבַר
עַל-רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ אֵין יִסְלַח-לוֹ אֵין
בְּעוֹלָם

לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע
 בחוץ קולו : קנה רצון לא ישבר
 ופשתה כהה לא יכבנה לאמר
 ווציא משפט : לא יכהה ולא
 ירוץ עד ישים בארץ משפט
 ולתורתו איום יחלו : או הגש
 אליו בעל השרה עור וחלש וירפא
 אוהו כרו שוכל לדבר ולראות :
 ויתמהו כל הכיתות ויאמרו :
 הלא הזה הוא בן דוד : ושמעים
 הפרושים אמרו הזה אין הוציא
 את שדים כי אם בבעל זבוב
 השר השדים : וישוע ירע
 מחשבונותיהם אמר אליהם כל
 מלכות נחלקה בעצמה תשמם
 וכל עיר או בית הנחלק בעצמו
 אין יעמד : ואם שטן ישלח את-

השר קי

יִהְיוּ וַיִּשְׁאַלֻּם לֹא לֵאמֹר : אִם
 מוֹתֵר בְּשֵׁבֶת לְרַפָּא לְמַעַן שְׂוִלְשִׁינוּ
 עֲלֵינוּ : וְהוּא אָמַר לָהֶם מִי בְכֶם
 אָדָם שֵׁשֶׁת-לוֹ צֵאן אַחַת שְׁתַּפְּרֵן
 בְּבוֹר בְּשֵׁבֶת הֲלֵא יִחְוִיקָהּ וַיַּעֲלֶנָּה
 וְהֵלֵא אָדָם הוּא טוֹב מִצֵּאן : לִכְן
 מוֹתֵר לְהִיטִיב בְּשֵׁבֶת : אִו אָמַר
 לְאָדָם נָטָה אֶת-יָדְךָ וַיִּט וְהִשָּׁב
 לְרַפָּאוֹת כְּמוֹ הַשְּׁנִיֹּת : וַיּוֹצֵאִים
 הַפְּרוֹשִׁים וַיּוֹעֲרוּ עֲלֵינוּ כִּדְרֵי שְׂוִיאָבְרוּ
 אוֹתוֹ : וַיִּשְׁוַע יוֹדֵעַ וַיִּסַּר מִפְּנֵים
 וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו רַבִּים וְהוּא רַפָּא כֻּלָּם :
 וַיּוֹצִיָם שְׁלֵא יִפְרַסְמוּהוּ לְמַעַן
 שְׂוִיתְקִיָם מֵה-שְּׁנֵאֲמַר עַל-יָדֵי
 יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיָא הָאוֹמֵר הֵן עַבְדֵי
 אֶתְמַנְדָּבוּ בְּחִירֵי רַצְתָּה נַפְשֵׁי נַתְתִּי
 רוּחִי עֲלֵינוּ מִשְׁפָּט לְגוֹיִם וַיּוֹצִיא :

או אחרת קי

או יגלוהו קי

ישעיה מב

לא

וְלֹא־כֹל : וְהַפְּרוּשִׁים הָרוֹאִים
אָמְרוּ הִנֵּה תִלְמִידֶיךָ עוֹשִׂים שְׂאִין
דְּאוֹי לְעֲשׂוֹת בְּשֶׁבֶת : וְהוּא אָמַר
אֲלֵיהֶם הֲלֹא קִרְאתֶם מִה שֶׁעָשָׂה
דָּוִד כִּי־אֲשֶׁר הִיָּה רָעֵב הוּא־אֲשֶׁר עָמַד
בֵּית־בָּא בְּבֵית הָאֱלֹהִים וְלַחֵם הַפָּנִים
אָכַל שְׂלֵם הִיָּה הוֹתֵר - לֹן לֹא־כָל
אוֹתָם וְלֹא לֹא־אֲשֶׁר עָמַד כִּי־אִם
לְפָנֵינוּ לְבָדִים : הֲלֹא קִרְאתֶם
בְּחֹרֶה שֶׁהַכֹּהֲנִים מַחְלִלִים הַשֶּׁבֶת
בְּהִיכָל וְאִינָם נֹאֲשָׁמִים : וְאֲנִי
אוֹמֵר לָכֶם כִּי־גֵדוֹל מִהַהִיכָל הוּא־
פֶּה : וְאִם תִּדְרְעוּ מִה הוּא חֶסֶד
חֶפְצֵתוֹ וְלֹא־וּבַח אֵין תְּחִיבוּ אֶת־
גְּקוּיִם : כִּי־אֲדַנִּי הוּא־בֶן־הָאָדָם
וְגַם־הַשֶּׁבֶת : וְכִשְׁעַבְרַת מִשָּׁם
בָּא בְּבֵית כְּנַסְתֶּם וְהִנֵּה אָדָם שׁוֹבֵשָׁה
c וְדו

נכון קי
שמואל א
טא

נכון קי
ויקרא כד
במדבר כה

הושע ז
תרשיעו קי

עֲנֵה יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר : אֹדָה אֲבִי

אֲרוֹן הַשָּׁמַיִם וְאֶרֶץ שְׁהַסְתַּרְתָּ

הָאֵלֶּה מַחְכְּמִים וּמַנְבוֹנִים וְתַגַּל

אוֹתָם לַצְּעִירִים : בֶּן אָבִי כִי-בֶן

רָצוּי לִפְנֵיהֶ : כָּל-נִתְּנוֹ-לִי מֵאָבִי

וְאִין אִישׁ שִׁירַע בֶּן כִּי-אִם אָבִי אִין

וְשׁ שִׁירַע אֶת-אָבִי בְּלִתִּי-בֶן וְלִמִּי

יִרְצֶה-בֶּן לְגִלוֹת : לָכֵן אֵלֵי כָל-

הַיְעַפּוּם וְאֶשֶׁר עָלִיכֶם מִשָּׂא וְאִנִּי

אֲשַׁבֵּיעְכֶם : שָׂאוּ אֶת-עוֹלֵי

עָלִיכֶם וְלָמְרוּ מִמֶּנִּי כִי עָנּוּ אֲבִי

וְשִׁפְּרוּ רֹחַ וְתִמְצְאוּ מִרְנוֹעַ

לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם : כִּי עוֹלֵי-מִתּוֹק

הוּא וּמִשָּׂאֵי-קָל :

בְּעֵת הַהִיא הָלַךְ יִשׁוּעַ עַל-

יָרֵעַ בְּשִׁבְתָּ וְתִלְמִידָיו הָיוּ רַעֲבִים

וַיִּתְּלוּ לְקַטֵּף שִׁבְלִים מִן-הַקְּמֹת

וּלְאֹכֹל :

חסר אשר:

או
אבל יגכם קי

בירמיה ו

מצאו קי

בירמיה

כתיב

לנפשכם:

קמות קי

יתיר מן-

הקמות

וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה הָאָדָם וּלְלֹא וְסוֹבֵא
 זֵיו וְרַע הַכַּעֲלִי הַעֲבִירָה וְחַטָּאִים
 וְצַדִּיקָה חֲכָמָה מֵאֶרֶץ בְּנֵיהָ: אָנוּ
 הַחֵל לְחַרֵּף עָלֵים אֲשֶׁר בָּהֶן נַעֲשׂוּ
 כְחֹתָיו רַבּוֹת כִּי אֵין שָׁבוּ מִרָע:
 אִי-לֵךְ כּוֹרֵזִין אִי-לֵךְ בֵּית-צִיּוֹרָה
 כִּי אִם-בְּצַר וּבְצִירוֹן נַעֲשׂוּ כְחֹת
 אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְכֹן בְּיַמֵּי-קָדָם בְּשֶׁק
 וְאִפֶּר שָׁבוּ מִרָע: אֵךְ אִמַּר לְכֶם
 כִּי יִתֶּר-קַל יִהְיֶה לְצַר-וּלְצִירוֹן
 בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט מִמֶּכֶן: וְאֵת כִּפֹּר-
 נַחֻם הֵלֵא עַד-הַשָּׁמַיִם תִּרְוַמִי עַד-
 גִּיהֶנֶם תִּרְדִּי: כִּי אִם בְּסֹדֶם נַעֲשׂוּ
 הַכְּחֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְךָ אוֹלִי וְשָׁבוּ
 עַד-הַיּוֹם הַזֶּה: אֲמַנֶּם אֲנִי אוֹמֵר
 לְכֶם כִּי יִתֶּר-קַל יִהְיֶה לְאֶרֶץ סוֹדֶם
 בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט מִמֶּד: בָּעֵת הַהִיא
 עֲנֵה

או גבורותיו
 קי
 או מברכם
 הרעה קי

בסורה

נ

אני אמר אין קם מבין ילדי הנשים
 שהוא יותר גדול מן יוחנן הטובל :
 ומי שהוא קטון במלכות השמים
 הוא גדול ממנו : אך מימי יוחנן
 הטובל עד עתה מלכות השמים
 באונם היא ומכריחים גוולים
 אותה : כי כל הנביאים והתורה
 עד יוחנן נבאו ואם רצונכם לקחת
 הוא יש אליהו אשר יבא : מי שלו
 אננים לשמע הוא ישמע : למי
 אמשל את הדור הזה נמשך
 בנערים היו שבים בשוק שקוראים
 לדומיו ואומרים : נגננו לכם
 ולא דלגתם שרנו קינה ולא
 קוננתם : כי בא יוחנן ולא
 אכל ולא שתה ויאמרו בעל השדר
 הוא : ובן האדם בא אכל ושתה
 ויאמרו

בשר או
 בנה או
 למשיסה קי
 וסודרים או
 ובונים או
 מוסים קי
 או תרצו
 אתם קי
 ומאליה
 נתוב
 מלאכי ד'
 או אדסה קי

לאַחַר : וַיַּעַז וַיִּשְׁוַע וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 לְכוּ וְתַגִּידוּ לְיוֹחָנָן אֶת־אֲשֶׁר־
 שָׁמַעְתֶּם וּרְאִיתֶם : עוֹרִים יִרְאוּ
 פְּשָׁחִים יִלְכוּ מִצוֹרְעִים יִטְהַרוּ
 חֲרָשִׁים יִשְׁמְעוּ וּמְתִים יִקוּמוּ עֲנִיִּים
 יֵאָשְׁרוּ וְאֲשֶׁר־הוּא שָׁלָא יִכְפָּטֵר־
 בּוֹ : וְאַחֲרֵי שֶׁאֶלְדָּה הֵלְכוּ הֵחָל
 יִשְׁוַע לְדַבֵּר אֶל־כִּיתוֹת עַל־יוֹחָנָן :
 לָמָּה יֵצְאֶתֶם אֶל־הַמַּדְבָּר לִרְאוֹת
 הָאֵם קָנָה נְדָבָה מֵרוּחַ : וּלְמַדָּה
 יֵצְאֶתֶם לִרְאוֹת הָאֵם אֲדָם לְבוֹשׁ
 בַּחֲלָקוֹת : הִנֵּה אֲשֶׁר נִלְבָּשׁוּ
 בַּחֲלָקוֹת הֵם בְּכַתְּוֵי הַמַּלְכִּים : רַק
 לָמָּה יֵצְאֶתֶם לִרְאוֹת הַנְּבִיא גַם אָמַר
 לָכֶם הוּא יוֹתֵר מִנְּבִיא כִּי הוּא־מִי
 אֲשֶׁר־עָלְיוֹ נִכְתָּב הַנְּבִי שׁוֹלַח
 מִלְּאֲכֹי וּפְנֵה־דָרֶךְ לְפָנָיו : אֲמַן
 אֲנִי

ההוא קי

או מה קי

או לבוש

החמורת קי

מלכי ג

שִׁיקָה אֶתְכֶם הוּא יִקַּח אֹתִי :
 וְאִשֶׁר יִקַּח אֹתִי הוּא יִקַּח אֹתוֹ
 שִׁטְלַח אֹתִי : מִי שִׁיקַח אֶת
 נְבִיא בְּשֵׁם הַנְּבִיא הוּא יִקַּח שִׁכְר
 הַנְּבִיא : וּמִי שִׁיקַח אֶת צִדִּיק
 בְּשֵׁם הַצִּדִּיק הוּא שִׁכְר הַצִּדִּיק יִקַּח :
 וְאִשֶׁר יִתֵּן אֶת שִׁקְוֵי לְאַחַר
 מֵאֲלֵה הַקְּטָנִים אֶת כּוֹס הַמַּיִם
 קָרוֹם רַק בְּשֵׁם תִּתְּלִמִּיד אֲמֵן אֲנִי
 אוֹמֵר לְכֶם אֵין יֵאבֹד אֶת שִׁכְרוֹ :
 וַיְהִי כִשְׁכֻלָּה יִשׁוּע
 לְצוּוֹת אֶת שְׁנַיִם עֶשְׂרֵת תַּלְמִידָיו
 עֲבַר מִשָּׁם לְלִמְד וּלְהַכְרִיז
 בְּעָרֵיהֶם : וַיּוֹחֲגוּ כִשְׁשָׁמַע בְּבֵית
 הַסֵּהר אֶת מַעֲשֵׂי הַמְּשִׁיחַ שִׁלַּח
 שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר לוֹ : אִם
 אֵתָה הַהוּא אִשֶׁר תֵּבֵא אִם נִיחַל
 לְאַחַר

או ולקלא

קי

או יבא קי

או אורה לוי

אֶתְּוֹדָה אֹתוֹ לִפְנֵי אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם :
 וְאִשֶׁר יִכְחַשׁ-לִי לִפְנֵי אַנְשֵׁי־גֹם
 אֲנִי אֶכְחַשׁ-לוֹ לִפְנֵי אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם :
 אֶל-תִּחַטְּבוּ כִי-בָאתִי לְשַׁלַּח
 שְׁלוֹם עַל-אֶרֶץ לֹא-בָאתִי לְשַׁלַּח
 אֶת שְׁלוֹם כִּי-אִם אֶת-חֶרֶב : כִּי-
 בָאתִי לְהַכְרִיחַ אֶת-אִישׁ מֵאֲבוֹ
 וְאֶת-בֵּית מֵאִפְסָה וְאֶת-כֹּלֵה מִן-
 חֲמַתָּה וְאֲבוֹי אִישׁ אֲנִשִׁי בֵיתוֹ : וְמִי
 שִׂיֵּאֲהַב אֶת-אֲבוֹ אוֹ-אִמּוֹ וְיִתֵּר-
 מִפְּנֵי אֵין-הוּא רָאוֹי לְאוֹתִי : וְמִי
 שִׂיֵּאֲהַב אֶת-בֵּן אוֹ-בַת וְיִתֵּר מִפְּנֵי
 אֵין-הוּא רָאוֹי לְאוֹתִי : וְמִי שֶׁלֹּא יִשָּׂא
 אֶת-עֲלִיבָתוֹ וְיִלְדֵה אַחֲרָי הוּא אֵין-
 רָאוֹי לְאוֹתִי : מִי שֶׁיִּמְצָא אֶת-
 גִּפְשׁוֹ יֵאָבֵד אוֹתָהּ : וְאִשֶׁר יֵאָבֵד
 אֶת-גִּפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִסְצָאָנָה : מִי
 שִׁיקַח

מיכה

או נכון לוי

או צרותיו

או לבעל קי קראו את בעל הבית בעל זכוב

אף כיואת בני הבית: לכן אל

תיראו מהם: כי אין דבר מכסה

שלא יגלה ונסתר שלא יודע:

מה שאני מדבר אליכם בהשג

אמרו באור ואשר תשמעו באזן

קראו על גנות: ולא תיראו

אותם שיהרגו את הגוף ואר

הנפש לא יוכלו להרג אלא תיראו

חסר יותר:

ותיר את:

את אותו שיוכל את גפשו את

גוף לאבד אל גיהנם: הלא טני

צפרים נמכרו תחת טבע קטון

ואחר מהם אין יפול על הארץ

בלו אביכם: ושערות ראשכם

כלן נספרו ועל כן לא תיראו כי

אתם טובים מרבים צפרים: וכל

או יורה לי

קי

שיתורה אחי לפני האנשים גם אני

אתורה

אעפ"י וזו
ההנהגה

או בעת קו

הנהגה נכונה
הנהגה נכונה

אעפ"י וזו
ההנהגה

וְלִיכּוֹ אֶתְכֶם לְמַעַנִי לְעֲדוֹת לְהֵם
 וְלִגְוִיִּם : וְכִשְׁיִמְסְרוּכֶם אֶל-
 תַּחֲשִׁבוּ הַיּוֹד אִם מֵה-תִּדְבְּרוּ כִּי יִנְתֶּן
 לְכֶם בְּשַׁעֲהָ הַהִיא מֵה תִּדְבְּרוּ :
 כִּי אֵין-אֵתְם שֶׁתִּדְבְּרוּ כִּי-אֵם
 רוּחַ-אֲבוֹיְכֶם הִיא תִּדְבַר בְּכֶם :
 וַיִּמְסֹר אֶח אֶת-אֶח לְמֹות וְאֵב אֶת-
 בֶּן וַיִּקְוֶמוּ בָנִים בְּאֲבוֹתֵיהֶם לְהַמִּיתָם
 וַיִּשְׁנְאוּכֶם כָּל-אֲנָשִׁים בְּעֵבֹר-
 שָׁמַי : וְאַשֶּׁר יַעֲמֵד עַד-סוֹף הַיּוֹם
 וַיִּשַׁע : וְכִאֲשֶׁר יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם
 בְּעִיר אַחַת נוֹסוּ אֶל-אַחֶרֶת : אֲמֵן
 אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם אֵין תִּכְלוּ אֶת-עֲרֵי-
 יִשְׂרָאֵל עַד שִׁיבֹא בֶן-הָאָדָם :
 אֵין יֵשׁ תִּלְמִיד עַל מַלְמֵד וְאֵין-עֶבֶד
 עַל אֲדֹנָיו אֶלָּא דִּו-לְתִלְמִיד לְהַיּוֹתוֹ
 כְּמַלְמֵדוֹ וְלְעֵבֶד כְּאֲדֹנָיו : אֵם
 קראו

וְלִיכּוֹ אֶתְכֶם לְמַעַנִי לְעֲדוֹת לְהֵם
 וְלִגְוִיִּם : וְכִשְׁיִמְסְרוּכֶם אֶל-
 תַּחֲשִׁבוּ הַיּוֹד אִם מֵה-תִּדְבְּרוּ כִּי יִנְתֶּן
 לְכֶם בְּשַׁעֲהָ הַהִיא מֵה תִּדְבְּרוּ :
 כִּי אֵין-אֵתְם שֶׁתִּדְבְּרוּ כִּי-אֵם
 רוּחַ-אֲבוֹיְכֶם הִיא תִּדְבַר בְּכֶם :
 וַיִּמְסֹר אֶח אֶת-אֶח לְמֹות וְאֵב אֶת-
 בֶּן וַיִּקְוֶמוּ בָנִים בְּאֲבוֹתֵיהֶם לְהַמִּיתָם
 וַיִּשְׁנְאוּכֶם כָּל-אֲנָשִׁים בְּעֵבֹר-
 שָׁמַי : וְאַשֶּׁר יַעֲמֵד עַד-סוֹף הַיּוֹם
 וַיִּשַׁע : וְכִאֲשֶׁר יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם
 בְּעִיר אַחַת נוֹסוּ אֶל-אַחֶרֶת : אֲמֵן
 אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם אֵין תִּכְלוּ אֶת-עֲרֵי-
 יִשְׂרָאֵל עַד שִׁיבֹא בֶן-הָאָדָם :
 אֵין יֵשׁ תִּלְמִיד עַל מַלְמֵד וְאֵין-עֶבֶד
 עַל אֲדֹנָיו אֶלָּא דִּו-לְתִלְמִיד לְהַיּוֹתוֹ
 כְּמַלְמֵדוֹ וְלְעֵבֶד כְּאֲדֹנָיו : אֵם
 קראו

ער-תצאו : וכשתכנסו אל-בית
 ותשאלוהו בשלומי לאמר שלום
 ליה הבית : ואם יהיה הבית הזה
 נכבד יבוא שלומכם עליו ואם אין-
 יחיה נכבד ושוב אליכם שלומכם :
 ואיש אשר אין-יקח אתכם ולא
 ישמע את דבריכם צאו לחוץ מבית
 או מהעיר והשליכו גם עפר-
 מרגליכם : אמן אני אומר לכם
 קל יהיה לארץ סדום ועמרה ביום
 המשפט מן-לעיר ההיא : הגני
 שולח אתכם כצאן בתוך-הואבים :
 ועל-כן תהיו ערומים כמו נחשים
 ותמים כמו יונים : השמרו לכם
 מאנשים כיו מסרובם לערות
 ובמקהלותיהם יוסרו אתכם
 בשוטים ואל שוטרים ואל מלכים
 יוליכו

או
 וכשתבואו
 ק'
 ההוא ק'

הַכִּנְעֲנִי וְיְהוּדָה וְשִׁכְרוֹתָיו אֲשֶׁר
 מִסַּר אֹתוֹ לְמִיתָה: וַיִּשְׁלַח יֵשׁוּעַ
 אֶת־הָאֵלֶּה שְׁנַיִם־עָשָׂר וַיֵּצֵאוֹתָם
 לֵאמֹר: אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תֵּלְכוּ
 וְאֶל־עַרְי הַשּׁוֹמְרוֹנִים לֹא תִבְאוּ כִּי־
 אִם לָכוּ אֶל־הַצֵּאֵן שֶׁאֲבוֹ בְּבֵית
 יִשְׂרָאֵל: לָכוּ וְקִרְאוּ לֵאמֹר כִּי
 תִקְרַב מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם רַפְאוּ אֶת־
 חוֹלָיוֹם הַקִּימוּ אֶת־מֵתוֹם מְהֵרָה אֶת־
 מַצוֹרְעֵי וְהוֹצִיאוּ אֶת־שָׂרִיס חַנָּם
 לְקַחְתֶּם וְחָנֶם תִּתְּנוּ: אֶל תִּקְנוּ
 אֶת־זֶהב וְאֶל־כֶּסֶף וְאֶל־מַעוֹת
 בְּחַנּוּרוֹתֵיכֶם אֶל יִלְקוּט בְּדֶרֶךְ
 וְאֶל־שָׂתִי בְּחַנּוֹת וְאֶל מַנְעֵלוֹם
 וְאֶל־מִטָּה: כִּי רְאוּי הַפּוֹעֵל לֵאכֹלוֹ:
 וּבְאִוֹן עִיר אֹ־טוֹרָה חֲבוּאוּ
 שִׁאֲלוּ מִי־נִכְבָּד בָּהּ וְשִׁם תִּשְׁטוּ
 עֲר־ d iiii

או למות קי

חליום קי

אונעליום קי

או ובכל

עיר או טירה

אשר כרת

תבואו קי

חמלכות וירפא כל חולי וכל
 מכאוביהם: וירא את הכיתורת
 ויחנן להם כיהם טרותים ושוככים
 כצאן שאין להם רועה: או אמר
 לתלמידיו יש קציר רב ופועלים
 מעטים ועל כן התחננו אל אדני
 הקציר כדו שישלח את פועלים
 בקצירו:

יעזו קי

ויועק שנים עשר תלמידיו ויתן
 להם מטשלה על רוחות טמאות
 להוציאם אתהן ולרפא את כל
 חליו וכל טכאוב: ושמות שנים
 עשר שליחים אלח הם ראשון
 שמעון שנקרא כיפא ואנדרע אחיו
 פילפוס וברתלמי ועקב וברו ויוחנן
 אחיו תומרה ומתי שהיה בעל
 עבירה ויעקב אלפי ותרו שמעון
 הכנעני

גם שלוחים
או צירים קי

וּבְבֹאוֹ אֶל-בֵּית קָרְבוֹ אֱלֹוֹ עֹרִים
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ: הַתְּאִמְיִנוּ כִּי
 אוֹכֵל הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת לָכֶם: וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו אַמְנָם אֲדָנָי: אוֹ נִגַע בְּעֵינֵיהֶם
 לֵאמֹר כַּאֲמוֹנְתְכֶם יַעֲשֶׂה לָכֶם:
 וַתִּפְתַּחְנָה עֵינֵיהֶם וַיִּזְעַם עֲלֵיהֶם
 יִשׁוּעַ לֵאמֹר: רְאוּ שְׂלֵא אִישׁ-
 יִדַע: וְהֵם יוֹצְאִים הַשְּׂמוּעוֹ אֶת-
 שְׂמוֹעְתוֹ בְּכָל-אֶרֶץ הַהָיָא:
 וְכִשְׂיָצְאוּ-הֵם הִנֵּה הִגִּישׁוּ אֵלָיו אֶת-
 אֲדָם אֱלִים וּבַעַל הַשָּׂדֶה וְכַאֲשֶׁר-
 הִשְׁלִכָה הַשָּׂדֶה דְבַר אֱלִים וַיִּתְמַהוּ
 כִּי תוֹרַת לֵאמֹר: אִין גִּרְאָרָה כִּן
 בִּיטְרֵאל: וּפְרוֹשִׁים אָמְרוּ בְּשֵׁר-
 הַשָּׂדִים מִשְׁלִיד אֶת-הַשָּׂדִים:
 וַיִּתְהַלֵּךְ יִשׁוּעַ בְּכָל עָרִים וְטִירוֹת
 וַיִּלְמַד בְּכַנְסִיּוֹתָם וַיִּגַד בְּשׂוֹרַת
 הַמַּלְכוֹת d iii

או וַיִּחַטְּוּ
 אוֹתָם או
 וְכָה-בְּכֶם
 קי

או וַאֲשֶׁר
 בְּעַתְתָּהוּ
 רוֹחַ-רָעָה

עם תלמידיו : והנה אשה אשר

דמה זב ממנה שתיים עשרה שנה

נגשה לאחור ונגעה את שפת בנהו :

אובטפת קי

כי אמרה בקרבה אם אנערק

בנהו אושע : וישב ישוע ורואה

אותה אמר בטחי בת כי אמונתך

הושיעתך ותושע האשה מטעח

ההיא : וכטנכנס ישוע אל בית

או וכטבוא

השר וירא את שרי חלולים והמית

קי

העם אמר : סורו כי אין מתה

הנערה כי אם יושנת : והם לעגו

או שוכבת

לו וכשהשלה המון נכנס הוא ויחוק

קי

בידה ויאמר : טליתא קומי ותקום

או ותקם קי

הנערה ותצא שמועה הזאת אל

כל הארץ ההיא : ויעבר משם

ישוע וילכו אחריו שני עורים

קוראים ואומרים חננו בן דויד :

וכבאו

וְתִלְמִידֵי אֵין הֶם-צָמִים : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ : הַיּוֹכְלוּ בְנֵי חֲתָן
 לְבָכּוֹת בְּעוֹר יֵשׁ-עִמָּהֶם חֲתָן :
 אֲדָּ יָבֹאוּ יָמִים אֲשֶׁר יִנְטָא מֵהֶם חֲתָן
 וְאֵן יִצְוּמוּ : וְאֵין יִהְיֶה שְׁיִשְׁלַח
 חֲתִיכָת בְּנֵי הַפְּסוֹל עַל-טְמֵלָה
 וְשִׁנָּה : כִּי יֵשׂא מְלוֹאָה מְטֵמְלָה
 וַיִּהְיֶה בְּדִקְוֹ רַע-יוֹתֵר מִקֶּדֶם :
 וְאֵין וְשִׁלְחוּ יַיִן-חֲדָשׁ בְּנֵאדוֹת בָּלִים
 כִּי אֵן-יִשְׁבְּרוּ נֵאדוֹרֵי וַיִּשְׁפֹּךְ יַיִן
 וְנֵאדוֹת יֵאבְרוּ כִּי-אִם יַיִן-חֲדָשׁ
 וְשִׁלְחוּ בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים וְשִׁנִּיָּהֶם
 יִשְׁמְרוּ : וְכַאֲשֶׁר הוּא דְבַר הָאֵלֶּה
 אֲלֵיהֶם הִנֵּה קָרַב שָׁר אֲחֵר
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ לֵאמֹר אֲדֹנָי בְּתֵי כְּבֹר
 מִתְּחִלָּה רַק-בָּא-אַתָּה וְשׂוֹמֵם יִרְדֶּה עֲלֶיךָ
 וְתַחֲיֶיךָ : וַיִּקְוֹם יֵשׁוּעַ וַיִּלְךְ אַחֲרָיו
 עִם

או מחברת
 קי
 או חדש קי
 חסר מאומה
 או מראשון
 קי

או ויקם קי

כִּוָּה לְאַנְשֵׁי־סוּם : וְכִשְׁהִלֵּךְ יִשׁוּעַ
 מִשָּׁם רָאָה אֶת־אִישׁ הַיּוֹשֵׁב עַל־
 בֵּי־רֵת הַמִּכְסוֹ שָׁמוֹ מִתִּי : וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו לֵךְ אַחֲרָיו : וַיִּקּוּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו :
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב לֶאֱכֹל
 בְּכִיֹּת רַבִּים בְּעֵלְיוֹ עֲבִירָה וְחֲטָאִים
 בָּאוּ וַיֵּאֱכְלוּ עִם יִשׁוּעַ וְעִם ת
 תְּלִמְיָדָיו : וְרוֹאִים פָּרוֹשִׁים אָמְרוּ
 לְתִלְמִידָיו : לָמָּה עִם בְּעֵלְיוֹ עֲבִירָה
 וְעִם־חֲטָאִים אוֹכֵל מִלְּמַדְכֶם :
 וַיִּשְׁמַע יִשׁוּעַ אָמַר אֵין יֵשׁ־צָרִיד
 רוֹפֵא לְבְרוֹאִים אֶלָּא לְאוֹתָם שֶׁהֵם
 בְּרָעָה : לָכֵן וּלְמַדְוֹ מַה־הִיא חֲסֵד
 חֲפִשְׁתִּי וְלֹא־זָבַח : כִּי־לֹא בָאתִי
 לְקַרְא צְדִיקִים כִּי־אִם חֲטָאִים :
 אִו נִגִּישׁוּ אֵלָיו תְּלִמְיָדָיו יוֹחֲנָן לֵאמֹר
 לָמָּה אֲנַחְנוּ וּפְרוֹשִׁים צָמִים הָרַבִּיחַ
 וְתִלְמִידָיו

צוֹרֵךְ קִי
 לְאַשֶׁר הוּא־
 מְרַפֵּא קִי
 כִי־אִם קִי
 הוֹשֵׁעַ ו

מעבר היום ויבא לעירן : והנדר
 הגישו אליו את איש נשול איברי
 השוכב במטה : וכאשר ראה
 ישוע אמונתם אמר לנשול
 האיברי בטהבן כי נסלחו לה
 חטאותיה : והנה אמרו מסופרים
 בקרבם הנה מגדף : וירא ישוע
 מחשבותם ויאמר למה אתם חשבים
 רעות בלבותיכם : איזו יותר
 מלה לאמר נסלחו לה חטאותיה
 או לאמר קום ולך : ולמען שתדעו
 כי יש בן האדם מושל בארץ
 לסלוח חטאות או אמר לנשול
 האיברי : קום ושא את מטתך
 ולך אל ביתך : ויקום וילך אל
 ביתו : וכאשר ראו כיתות יראו
 ויכבדו האלהים אשר נתן הכח
 כוח

או בלבם קי

מה קי

וירא ישוע
 מחשבותם
 ויאמר למה
 אתם חשבים
 רעות בלבותיכם
 איזו יותר
 מלה לאמר
 נסלחו לה
 חטאותיה
 או לאמר
 קום ולך

וירא ישוע

אדם לעבד בדרך ההיא : והנה
 קראו לאמר מה לנו ולך ישוע בן
 האלהים : באת הלום לענוות
 אותנו קודם עת : ואין רחוק
 מהם היה עדר חזירים רבים רעים
 ושרים התחננו אליו לאמר אם
 תוציאנו מזה שלחנו בעדר החזירים
 ויאמר אליהם לכו : והם יצאו
 וילכו בחזירים : והנה הלך כל
 העדר בסחף גדול ויתנפלו אל-ים
 ומתו : ורעים נסו ויבאו לעיר
 ויגידו כל האלה גם על-אלה אשר
 בהם היו שרים : והנה כל העיר
 יצאה לקראת ישוע וכאשר ראו
 אותו התחננו אליו שיעבור
 מגבולם :

בשאלון קי

או וגם קי

ויעלה ישוע אל ספינה וילך
 מעבר

הִנֵּחַ לִי בְּתַחֲלָה עֵד שֶׁאֶקְבֹּר אֶת־
אָבִי: וַיַּעַן לּוֹ יֵשׁוּעַ בְּאֵי אַחֲרָיו
וְהִנֵּחַ מִתַּיִם לְקַבֵּר אֶת־ מֵתָיו:
וַיַּעַל בְּסַפְּיֹנָה וַיָּבֹאוּ אַחֲרָיו תַּלְמִידָיו
וְהִנֵּה סֶעַר גָּדוֹל הָיָה בֵּינֵם וְהַסַּפְּיֹנָה
תִּכְסֶּה מֵהַגְּלִיּוֹת וְהוּא הָיָה יוֹשֵׁן:
וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו דֹּת לְמִידָיו וַיַּעַרְרוּהוּ
לֵאמֹר אֲדֹנָי הוֹשִׁיעֵנו כִּי־נֹאכְדָר:
וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ לְמָה אַתֶּם יֹרְאִים
קִטְנֵי אַמּוֹנָה: אִם קָם וַיֵּצֵא אֶת־
רוּחֹת וְאֶת־יָדָיו וְהִיתָה שְׁתִּיקָה
גְּדוֹלָה: וַיִּתְּמֵהוּ הָאֲנָשִׁים וַיֹּאמְרוּ
מִי־הִזֶּה כִּי רוּחֹת וַיִּסַּח וַיִּשְׁמְעוּ לּוֹ:
וְאַחֲרֵי־כֵן בָּא יֵשׁוּעַ לַעֲבֹר יָם בְּאַרְצָה
גַּרְשָׁשִׁים וַיָּבֹאוּ לְקִרְאָתוֹ שְׁנַיִם בָּעֵלָיו
הַשִּׁדְרִים וַיֵּצֵאוּ מִן־קַבְרֵיָם וְהֵם־
אֲכֹזְרִים מְאֹד וּבְעֵבֹרָם לֹא־יָכְלוּ
אֲדָם

או בפאניה
קי

או וישתוק
הים ויעמוד
מועפיו קי

נא
גינוסרלים

חֲמוֹחוּ שׁוֹכְכֵת בְּחֶמְהָ: וַיַּגַּע אֶת-
 יָדָהּ וַתַּעֲזֹבָהּ חֶמְהָ וְהִיא קָמְרָה
 וַתִּשְׁרֹת לָהֶם: וַכֹּאשֶׁר הָיָה עָרֵב
 הַגִּישׁוּ אֵלָיו אֶת-רַבִּים בַּעֲלֵי הַשָּׂדִים
 וְהוּא בִדְבַר הוֹצִיא הַרוּחֹת וַיִּרְפָּדָה
 כֻּלָּם שֶׁהָיוּ בָרַע לְהַתְקִים מֵהָ-
 שָׁנָא מֵר עַל-יְדֵי יִשְׁעֵי הַנְּבוֹאִים
 הָאֵמֵר חֲלִינֵנוּ הוּא נִשְׂא וּמִכֹּאזְבִּינוּ
 סְבִלִים: וַיִּרְא יִשׁוּעַ אֶת-כִּיחֹדֶת
 רַבּוֹת סְבִיבֵו וַיִּצְוֶה אֶת-תַּלְמִידָיו
 לְהִלּוֹד לְעֵבֶר-יָם: וַיִּגַּשׁ אֶחָד
 מִסְּפָרָיו וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי אֲבֵא אַחֲרַיָּךְ
 אֲנִי אֶתְהַתְּלֶךְ: וַיֹּאמֶר לוֹ יִשׁוּעַ
 שׁוּעֵלָיִם יֵשׁ-לָהֶם חֶפְזֵי הוֹרֹת וְלַעֲוֹף
 הַשָּׁמַיִם קִנְיִם וְלִבְנֵי-אָדָם אֵין קִרְבָּע
 שְׁשִׁים יָשִׁים אֶת-רֵאשׁוֹ: וְאַחֲרָי-
 מִתַּלְמִידָיו אָמַר-אֵלָיו: אֲדָנָי
 הַנְּחֵ-

בְּקִרְחַת קו
 עַל קו
 אוֹתָם קו
 אוֹ אֲשֶׁר
 בְּעֵתְתָם
 רוּחַ רָעָה קו
 וְשַׁעֲיָה נָגַ
 אוֹ אֶל-
 אֲשֶׁר קו
 אוֹ פְחַתִּים
 קו
 מְקוֹם קו

וּפְרוּשִׁים :

וּכְרָדָת יִשׁוּעַ מִן־הַהָר הַלְכּוֹ ח

אֲחֵרָיו עִם־רַב־יְהֹנָנָה מְצֹרַע בְּיַד

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה־לוֹ לֵאמֹר : אֲדֹנָי אִם־

תִּחְפֹּץ תּוֹכַל לְטַהֲרֵנִי : וַיִּשְׁלַח

יִשׁוּעַ יָדוֹ וַיַּגַּע־בּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֻשׁוּן

הַטְּהַר : וּמִיָּד טָהַרְהָ צָרְעָתוֹ :

וַיֹּאמֶר לוֹ יִשׁוּעַ רְאֵה אֵל־תֹּאמֶר

לְאָדָם אֵלֶּא לֵד וְאַרְאֶה אֶל־הַכֹּהֵן

וְהִבֵּאת אֵלָיו קֶרְבָּנָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ

מִשָּׁה לָהֶם לְעֵדוּת : וּכַאֲשֶׁר־כָּא

יִשׁוּעַ אֵל כַּפֶּר־נְחֹסִים סָרַב אֵלָיו שֶׁר־

מֵאָה וַיִּתְחַנַּן אוֹהֵוֹ לֵאמֹר : אֲדֹנָי

נְעָרִי שׁוֹכֵב בַּבַּיִת וְהוּא נִשְׁוֹר

אִיבָרִים וּמֵאֵר יַעֲנֶה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו

יִשׁוּעַ אֲנִי אֶבֶּאת וְאַרְפֵּא אוֹתוֹ : וַיַּעַן

שֶׁר־מֵאָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲנִי לֹא־נִכְוֵן

שְׁתַּבּוּא

שְׁתַּבּוּא

וּפְתָאם קי

וּיִקְרָא יד

אוֹלוֹ קי

אוֹנֵי קי

עשינו את כחות רבות : ואז אורה
 להם כי אין ידעתי אתכם : סורו תלום ו
 ממני כל פועלי און : כל ששמע
 את אלה דברי ויעשה אותם ידמה
 לאיש חכם שבנה את ביתו על
 סלע וירד מטר ויבאו נהרות וגם
 נשבו רוחות ויפגעו בבית הזה ולא
 נפל כיוסד הוא על סלע : וכל
 שישמע את אלה דברי ואין יעשה
 אותם הוא ידמה לאיש אויל אשר
 בנה את ביתו על חול וירד מטר
 ויבאו נהרות וגם נשבו רוחות ויפגעו
 בבית הזה ויפול ותהי מפלתו
 גדלה : ויהי בכלות ישוע את
 הדברים האלה ניתמחו כיתור
 על תלמודו : כו היה מלמד כמו
 ש'לו יכולת ולמד כמו סופרים
 ופרושים

אין מתי

אין מתי

אין מתי

או עצרות קו
 על לקחו
 או על דעתו

קו
 כות קו

מפירותיהם תרעו אותם :
 הילקטו מקוצים את ענבים ומן
 דרדרים את תאנים : כן כל
 עץ הטוב יעשה את פירות טובות
 ועץ הרע יעשה פירות רעות :
 לא יוכל עץ טוב לעשות ארז
 פירות רעות ולא עץ הרע יעשה
 פירות טובות : רק כל עץ שלא
 יעשה את פרו טוב יכרת ואל
 אשיטלח : ואתם מפירותיהם
 תרעו אתם : אין כל שאומר
 לי אדני אדני יבוא אל מלכות
 השמים כי אם שיעשה רצון אבי
 שבשמים הוא יבא אל מלכות
 השמים : רבים יאמרו לי ביום
 ההוא אדני אדני הלא בשמך נבאנו
 ובשמך הוצאנו שרים ובשמך
 עשינו

או מתנוכתייהם

או מתבואותם

קי

יתיר רק

שישאל ממנו בנו את-לחם הלא
 ומסר לו את-אבן : או אם -
 ושאל את-הנה הלא ומסר לו את-
 נחש : ואם אתם הרעים תרעו
 לתת מתנות טובות לבניכם כל-
 שכן אביכם שבשמים ותן הטובות
 לשואליו : לכן כל-אשר תרצו
 לעשות לכם אנשים גם אתם עשו-
 להם : כי זאת-התורה והנביאים:
 באו בער-שער צר כי רחב שער
 ורחבה דרך שתדריך אל-אברון
 ורבים הם אשר ילכו עליה:
 מה צר השער וצרה דרך שתדריך
 אל-היום ומעטים הם שימצאו
 אותה : הזהרו מגביאי-שקר
 שבאים אליכם בבגדו הצאן
 ובקרבם הם ואבים טרפים :
 מפירותיהם

או יתן קו
 או יתן קו
 או גם-כון קו

בְּשֹׁפֶט

מִשֹּׁפֶט תִּשְׁפֹּטוּ אֶחָד תִּשְׁפֹּטוּ :

אֲשֶׁר

וּבְאֵיזָה מִדָּה תִּמְדוּ יִמְדוּ לָכֶם :

תִּשְׁפֹּטוּ קו

וְאִיד תִּרְאֶה קִיסָם בְּעֵין אַחִיד

וּבְמִדָּה אֲשֶׁר

וְקוֹרָה בְּעֵינֶיךָ אֵין תִּרְאֶה :

בְּהַ תִּמְדוּ קו

תֹּאמַר לְאַחִיד אַחִי הֲרָף נָא וְאַטִּיל

אוּ צִמַח קו

אֶת־קִיסָם מֵעַל עֵינֶיךָ וְהִנֵּה קוֹרָה

וְאוּצִיא או

בְּעֵינֶיךָ : חֲנֹף טוֹל בְּתַחֲלָה אֶת־

וְאַמְשָׁה קו

קוֹרָה מֵעַל עֵינֶיךָ וְאוּ תִרְאֶה לְהַטִּיל

הוּצֵא קו

אֶת־קִיסָם מֵעַל עֵין אַחִיד :

לְהוּצִיא קו

תִּתְּנוּ הַקּוֹדֶשׁ לְכָל־בָּיִם וְאוּן הַשְּׁלִיכּוּ

אֶת מִדְּגַל יוֹתִיכֶם לְפָנֵינוּ חוֹרִים פּוֹן־

יִדְמָסוּ אֶתְהֵן בְּרַגְלֵיהֶם וְיָשׁוּבוּ

הַכְּלָבִיּוֹם וַיִּסְתַּבּוּכֶם : שְׂאֵלוּ וַיִּנָּתֶן

לָכֶם בְּקִשׁוֹ וְתִמְצֵאוּ דַּפְקוֹ וַיִּפְתַּח

לָכֶם : כִּי כָל־שְׂשִׁי־שָׂאֵל יִקָּח

וְאֲשֶׁר יִבְקֹשׁ יִמְצֵאוּ לוֹ טִי־דַּפֵּק

יִפְתַּח : וּמִן הָאָרֶץ בִּיגִיכֶם

טוֹשָׂאֵל

מִשֹּׁפֶט
וּבְאֵיזָה
וְקוֹרָה
תֹּאמַר
אֶת־קִיסָם
תִּתְּנוּ
אֶת מִדְּגַל
יִדְמָסוּ
הַכְּלָבִיּוֹם
לָכֶם
וְאֲשֶׁר
יִפְתַּח

וְאֲשֶׁר
יִפְתַּח

בְּכֹל כְּבוֹדוֹ כִּי הָיָה לְבוֹשׁ כְּמוֹ אֲחֵר
 מֵהֵם : וְאִם אֶת-עֵטֶב הַטְּרֵה
 שֵׁשׁ הַיּוֹם וּמָחָר יִשְׁלַח לְתַנּוֹר
 אֱלֹהִים כִּי לְבָשׁ הֲלֵא-וְיֹתֵר אֶתְכֶם
 קִטְנֵי אֲמוֹנָה : וְעַל-כֵּן אֵל-
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לֵאמֹר מֵה-נֹאכְלֵנוּ מֵה-
 נִשְׁתֵּה אִם בְּמֵרָה נִכְסֶה : כִּי כָל-
 הָאֵלֶּה נֹיִם וְדָרְשׁוּ : וְאֲבִיכֶם
 שְׁהוּא בְּשִׁמּוֹם יוֹדֵעַ כִּי-אֲתֶם
 צְרִיכִים לְכָל-אֵלֶּה : לְכֹן בְּתַחֲלָה
 בִּקְשׁוּ אֶת-מַמְלַכַת הָאֱלֹהִים וְאֶת-
 צְדָקָתוֹ וְכָל-אֵלֶּה יוֹסִפוּ לָכֶם : וְאֵל
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לְמָחָר כִּי יוֹם-הַמַּחֲרָת
 יִשְׁתַּדֵּל בְּעֵצְמוֹ : תִּשְׁפֹּק לְיוֹם
 רַעְתּוֹ :

או כפי יש -
 לכם צורך
 קי

תרשועו קי
 או תרשועו
 ק

אֵל-תִּשְׁפֹּטוּ וְלֹא תִשְׁפֹּטוּ אֵל-
 תְּחִיבוּ וְלֹא תְחִיבוּ : כִּי בְּאֵינֹרָה
 c iii
 מטפט

אַחֲרַי יֵאָהֵב אֶת-אַחֲרָי אִם-יִרְבֶּק
 בְּאַחֲרַי יִמָּאֵס אֶת-אַחֲרַי: לֹא תֹכְלוּ
 לַעֲבֹד אֶת-הָאֱלֹהִים וְאֶת-מְמוֹנָא:
 וְעַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִשְׁתַּדְּלוּ
 לְנַפְשְׁכֶם מִחֲתֹאכְלוּ וּמִחֲתִישְׁתֵּי
 וּלְגוֹפְכֶם בְּמָה תִלְבְּשׁוּ: הֲלֵא
 הַנֶּפֶשׁ הִיא יוֹתֵרָה מֵאֲכָל וְהַגּוֹף
 הוּא יוֹתֵר מִבְּגָד: רְאוּ אֶת-עוֹפוֹת
 הַשָּׁמַיִם כִּי אֵין יוֹרְעוּ וְלֵא יִקְצְרוּ
 וְלֹא יֵאָסְפוּ לְאִסְמִיָּהֶם וְאֲבִיכֶם
 שְׂבֻשְׂמֵיכֶם יֵאָכְלוּ: הֲלֵא אַתֶּם
 יוֹתֵרִים מֵהֶם: וּמִי בִינְיֹכְכֶם יִחַשֵׁב
 אֵיד יוֹכֵל לְחוֹסִיף עַל-קוֹמְתוֹ גַּם-
 אִמָּה אַתָּת: וְעַל-מַלְבוֹשׁ לְמָה
 תִּשְׁתַּדְּלוּ הַבֵּיטוּ אֶת-שׁוֹשְׁנֵי הַשָּׂדֶה
 אֵיד יִצְמָחוּ אֵין יַעֲמְלוּ וְאֵין יִטּוּ:
 אֲמַנְסֵם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שְׁלֵא שְׁלֵמוֹה
 בְּכֹל

או לא עֲנִיָּה
 נַפְשְׁכֶם
 או לא יִהְיֶה
 לָכֶם דְּאֲכוֹן
 נֶפֶשׁ עַל
 שְׁתֹּאכְלוּ
 וְתִישְׁתֵּי קִי
 או יִתְרִים קִי

צֶם כִּי־אֵם לְאִבִּיךָ שֶׁהוּא בְּמִתְרֵ
 וְאִבִּיךָ שֶׁהוּא בְּמִתְרֵ הוּא וְשִׁלָּם
 בְּפִרְהֶסוֹתָ : אֵל תִּקְבְּצוּ לְכֶם
 אוֹצְרוֹת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־שָׁם
 חֲסִיל וְעֵשׂ וְשִׁחִית וְנִבְכִים וְחִתּוֹ
 שָׁם וְיִנְכּוּ : אֵלָּה קִבְּצוּ לְכֶם
 אוֹצְרוֹת בְּשָׁמַיִם אֲשֶׁר־שָׁם חֲסִיל
 לֹא־יִשְׁחִית וְלֹא עֵשׂ וְאֲשֶׁר־שָׁם
 נִבְכִים אֵין יִחַתְרוּ וְאֵין יִנְכּוּ : כִּי
 אִיפֹה אוֹצְרֶךָ הוּא שָׁם יִהְיֶה נֶס־
 לְבִבְךָ : הַנֵּר הַנּוֹפֵךְ הִיא עֵינֶךָ :
 וְאִם עֵינֶךָ תִּהְיֶה תִפְּהַ כָּל־נּוֹפֵךְ יִגָּה :
 וְאִם עֵינֶךָ תִּהְיֶה רַעָה כָּל־נּוֹפֵךְ
 יִהְיֶה־אֶפֶל : וְאִם־אוֹר שֶׁהוּא־
 נֶבֶד חֲשֵׁךְ הוּא הַחֲשֵׁךְ מִה־נְדוּל־
 הוּא : אֵין זֹכֵל אֶדָם לַעֲבוֹר אֶת־
 שְׁנַיִם אֲדָנִים כִּי אִם־יִשְׁנֵא אֶת־

בגלוו קי

כי-אם קי

גפך או

גוי-הך קי

כְּבָשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ : אֶת־לַחֲמֵנוּ
 תְּמִידוֹ תִּזְכְּרֵנוּ לְנוֹ חַיּוֹכֹס לַחֲלָנוּ אֶת־
 חוֹבֵתֵינוּ כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ סוֹלְחִים
 לְבַעֲלֵי חוֹבֵתֵינוּ וְאֵל תְּבוֹאֵנוּ בְּנִסְיוֹם
 אֵלֶּךָ הַצְּלִינוּ מִרַע כִּי לֶךָ הַמַּלְכוּת
 וּנְבוֹרָה וְכָבוֹד לְעוֹלָם עוֹלָמִים
 אָמֵן : וְאֵם תְּסַלְּחוּ לְאֲנָשִׁים
 חַטָּאוֹתֵיהֶם גַּם יִסְלַח לְכֶם אֲבִיכֶם
 שֶׁבְּשָׁמַיִם חַטָּאוֹתֵיכֶם : וְאִם אֵינְכֶם
 תְּסַלְּחוּ לְאֲנָשִׁים גַּם לֹא יִסְלַח
 אֲבִיכֶם חַטָּאוֹתֵיכֶם : וְאַתֶּם כַּאֲשֶׁר
 תַּצְטַמּוּ לֹא תִהְיוּ כַּחֲנַפִּים כּוֹדְרִים :
 כִּי יִבְהוּ אֶת־פְּנֵיהֶם לְהִרְאוֹת בְּעֵינֵי
 הָאָדָם צָמִים : אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר
 לְכֶם כִּי־לִקְחוֹ שִׁכְרִים : וְאַתָּה
 כִּי־תִצְטַמּוּ תִסּוֹד אֶת־רֵאשִׁי וְתִרְחַץ
 אֶת־פְּנֵיךָ כִּי־שֵׁלֵא תִרְאֶה לְאֲנָשִׁים
 צֵם

או לחובינו
 קי

החולכים
 קודרים או
 קודרנות קי
 יבלו או
 מחשיכים
 קי
 למען קי

בְּגִלּוֹי : וְכִשְׁתַּפְּלִל לֹא תִהְיֶה אוּ בְּגִלּוֹי קו

כְּמוֹ חֲנֻפִּים : כִּי חִפְצָם לְעַמּוֹ

בְּמִקְהֵלוֹת וּבְפִנּוֹת הַחוּצוֹת

וְלִהְתַּפְּלִל כְּרִי שִׁירָאוּ מִן־הָאֲנָשִׁים : לְמַעַן קו

אִמּוֹ אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי־לָקַחוּ אֶת־

שִׁכְרָם : וְאַתָּה כִּשְׁתַּפְּלִל בָּא

אֶל־חֲדָרְךָ וְסִגְרֵה לִפְתָּח וְתִתַּפְּלִל

אֶל־אָבִיךָ שֶׁהוּא בְּסִתְרֵךְ וְאָבִיךָ אֲשֶׁר

רוֹאֶה בְּסִתְרֵךְ יִשְׁלַם לְךָ בְּפִרְהֹסֶיךָ : אוּ בְּגִלּוֹי קו

וְאַתֶּם כִּשְׁתַּפְּלִלוּ לֹא תִרְבּוּ אֶת־

דְּבָרֵיכֶם כְּמוֹ הַגּוֹיִם עוֹשִׂים שִׁחוֹ שְׁבִים

כִּי־בָרַב הַדְּבָרִים יִשְׁמְעוּ : אֵד

אַתֶּם לֹא תִהְיוּ דוֹמִים־לָהֶם :

כִּי יוֹדַע אֲבוֹתֵיכֶם מִרֵּחַ צְרִיד לְכֶם צוֹרֵךְ קו

בְּטָרֵם תִּשְׁאַלוּ מִמֶּנּוּ : וְאַתֶּם כֵּן־

תִּתַּפְּלִלוּ : אָבִינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם יִקְדָּשׁ

שִׁמְךָ תִּבּוֹא מִלְכוּתְךָ יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ

כבשמים c ii

אֲחִיכֶם מִה־תַּעֲשׂוּ עַל־יְתֵר הַלֵּא
 גַּם־גּוֹיִם עוֹשִׂים הַזֹּאת׃ עַל־כֵּן
 תִּהְיוּ תְּמִימִים כַּאֲשֶׁר אֲבִיכֶם
 שְׂבִשְׂמִים הוּא תְּמִים׃

רְאוּ שְׂלֵא תִתְּנוּ צְדָקוֹתֵיכֶם
 לְפָנַי אֲנִישִׁים לְמַעַן שִׁתְּרֵאוּ מֵהֶם
 כִּי־אֵין לֹא־יִהְיֶה לָכֶם שֶׁכֶר אֲצִל־
 אֲבִיכֶם שֶׁהוּא בְּשָׂמִים׃ וְכַאֲשֶׁר
 תִּתְּנוּ אֶת־צְדָקְהֶן אֶל־תִּתְּקַע בְּשׁוֹפָר
 לְפָנֶיהֶן כְּמוֹ חַנּוּפִים עוֹשִׂים בְּכַנְסוֹת
 וּבַחֲצוֹצוֹת לְמַעַן שִׁיכְבְּרוּ מִן־
 הָאֲנָשִׁים׃ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
 כִּי־שִׁשְׁ־לָהֶם שְׂכָרָם׃ וְאַתֶּר
 כִּשְׂתַּעֲשֶׂר צְדָקָה אֵין תִּדַע יְדָה
 הַשָּׂמַא לִית מַה־שֶׁעוֹשֶׂה יְדָה הַיְמָנִית
 וְתִהְיֶה צְדָקָתָהּ בְּסִתְרָה וְאֲבִיךָ
 שֶׁרוֹאֶה בְּסִתְרָה הוּא וְשִׁלְּמָה לָהּ
 בַּגְּלוּי

כִּי תִגְתְּךָ הַנַּח לֹו גַם אֲדַרְתָּ :
 וְאִשֶׁר יְגוּשׁ אֶתְךָ עַד מוֹל אַחֲרֵי לֵךְ
 אִתּוֹ גַּם עַד שְׁנָיִם : וּמִי שִׁישָׁא לֵךְ
 תוֹ לֹו וְאֶת לֹוה מִמֶּךָ לֹא תִשׁוּבְבִי :
 שְׁמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר תֵּאֲהָב לְרַעַךְ
 וְתִשָּׂא אֶת אֹיְבֶיךָ אֲנִי אֹמֵר
 לָכֶם אֲהַבּוּ אֶת אֹיְבֵיכֶם וְהִטִּיבּוּ
 לְאֵלֶיךָ אִשֶׁר שָׂנְאוּ אֶתְכֶם וְהִתְפַּלְלוּ
 בְּעַד רֹדְפֵיכֶם וּבְעַד עוֹשֵׂי קִינְיֹתְכֶם
 לְמַעַן שִׁתְּהִיּוּ בְנֵי אֲבֵיכֶם אֲשֶׁר
 בַּשָּׁמַיִם שִׁמְרוּיָח אֶת שְׁמִטּוֹ עַל
 טוֹבִים וְעַל רָעִים וּמִמִּטּוֹר עַל
 צְדִיקִים וְעַל רָשָׁעִים : וְאִם
 תֵּאֲהַבּוּ רַק אֹתָם אֲשֶׁר אוֹהֲבִים
 אֶתְכֶם מֶה שֶׁכָּר וְהִיָּה לָכֶם הֵלֵא
 גַם בְּעַלֵי עֲבָרָה עוֹשֵׂים הַזָּאֵר :
 וְאִם יִשְׂאֲלוּ בְּשִׁלּוֹם רַק אֶת
 אֶתְכֶם

ווקרא וט

ויקרא יט

שנאמר לסדמנים לא תשבע
 לשקר כיואם תשלם ליהוה נדריו
 אך אני אומר לכם לא תשבעו בכל
 דרך אין בשמים כי הם כסא
 האלהים ואין בארץ כי היא הדם
 רגליו ואין בירושלם כי היא עיר
 המלך הגדל ואין תשבע בראשך
 יען שאתה אין תוכל להלבין את
 שער אחר או לעשותו שחור :

ויהיה דבורכם כן כן אין אין ומה
 שהוא יותר מאלה מאת הרע הוא :
 שמעתם שנאמר עין תחת עין שן
 תחת שן אך אני אומר לכם אין
 לעמד לנגד הרע אלא אם יהיה
 שיכך על לחי הימנית גם תטה
 אליו אחרת ולמי שילך להרויב
 עמך במשפט למען שיקח מעליך
 כתנתך

שמות כא

שִׁמְעֵתֶם כִּי-נֹאמֵר לְקַדְמוֹנִים לְאֵל
 תִּנְאֵף אֵךְ אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי כָל-
 שִׁירָאָה אֲשֶׁה לְהִתְאוֹתָהּ כְּכֹר נֹאֵף
 אוֹתָהּ בְּלִבּוֹ : וְאִם עֵינֶיךָ הַיְמָנִית
 תִּכְשִׁילֶךָ נִקְרָא אוֹתָהּ וְתִשְׁלִיךְ
 מֵעֲלֶיךָ : כִּי-טוֹב לָךְ שִׁיאֲבֹר אַחֵר
 מֵאִיבֹרֶיךָ מִהַשְׁלִיחַ כָּל-גּוֹפֶה אֶל-
 גִּיהֲנֹם : וְאִם יָדֶךָ הַיְמָנִית
 תִּכְשִׁילֶךָ קֶצֶץ אוֹתָהּ וְהִשְׁלִיךְ
 מֵעֲלֶיךָ : כִּי-טוֹב לָךְ שִׁיאֲבֹר אַחֵר
 מֵאִיבֹרֶיךָ מִהַשְׁלִיחַ כָּל-גּוֹפֶה אֶל-
 גִּיהֲנֹם : גַּם נֹאמֵר אֲשֶׁר-יִשְׁלַח
 אֶת אֲשֶׁתּוֹ יִתֵּן לָהּ סֵפֶר הַכְּרִיתוֹת
 אֵךְ אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי-כָל-שִׁישְׁלַח
 אֶת-אֲשֶׁתּוֹ לוֹלִי עַל-אוֹרוֹת תּוֹנוֹת
 הוּא יִגְאִיפָהּ : וְכָל-שִׁיבֶקֶת אַח-
 גְּדוֹשָׁה הוּא יִגְאֹף : עוֹר שִׁמְעֵתֶם
 שִׁנְאֵמֵר

אתה קי

או מבדיקה

קי

דברים כד

רַחֲמֵיךָ וְיָמֵי שִׁירְצֶחָ רַחֲמֵי חַיִּיב
 לְמִשְׁפָּט : אֵד אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי-
 כָּל-שִׁירְגֵנוּ עַל-אָחִינוּ הוּא חַיִּיב
 לְמִשְׁפָּט : וְכָל הָאֹמֵר לְאָחִינוּ
 רַחֲמֵי חַיִּיב דָּוָא לְעֵצַת הַכְּנִסָּת :
 וְיָמֵי שִׁירְצֶחָ לֹא נִבְלָה הוּא חַיִּיב לְאִישׁ
 גִּיהֲנָם : וְאִם תִּקְרִיב קִרְבָּנָה אֶל-
 הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂם תִּזְכֹּר כִּי-לְאָחִיךָ יֵשׁ
 מְאֹמֵר עָלֶיךָ הַנִּזְחָה שֶׁסְּקִרְבָּנָה
 לְפָנַי הַמִּזְבֵּחַ וְלֵךְ תַּחֲלֶרְהָ לְכַפֵּר
 אֶת-פְּגַי אָחִיךָ : וְאִן תִּבְאֵ וְתִתֵּן
 קִרְבָּנֶיךָ : יִאֹרֶת לְךָ וְלִשְׁמִנָה
 בְּמִהְרָה כִּשְׁתִּהְיֶה אִתּוֹ בְּדֶרֶךְ פֶּן
 יִמְסָרְךָ שָׂטָן בְּיַד רַחֲשׁוֹ פֶּן וְהַשּׁוֹפֵט
 יִמְסָרְךָ לְשׁוֹטֵר וְתִשְׁלַח אֶל-הַכֹּלֵא :
 אֲמִי אֲנִי אֹמֵר לְךָ אִין תֵּצֵא מִשָּׂם
 עַד-שֶׁתִּשְׁלַם אֶת-אַחֲרוֹן רְבוּעֵ :

שמות כ'
אשם קי

או קהל קי

התחבר או
השלם עם-
שטנה קי

שמעתם

הטובים לכבוד את אבותכם שחוא
 בשמים: אל תחשבו כי באתי
 לבטל את תורה או את הנבואים:
 לא באתי לבטל כי למלא: אמן
 ואכן אני אמר לכם עד שיעברו
 שמים וארץ לא תעבר יוד אחרת
 או עוקץ אחר מאת התורה עד
 שמי לאו הכל: וכל המבטל
 אחרת מן המצוות האלה קטנות
 וילמד כן את בני האדם הוא קטן
 יקרא במלכות השמים: וכל
 שיעשה וילמד הוא יקרא גדול
 במלכות השמים: ואני אומר
 לכם לולי תותר צדקתכם מן
 צדקת הפרושים והסופרים
 אין תבואו אל מלכות השמים:
 שמעתם כי נאמר לקדמונים לא
 תרצח

או לפוג קי

או נקודה
אחת קי

או תותר קי

בשורה

או שירדפו

ק

בעבור ק

אשרו שְׁנֵי רָדְפִים בְּטוֹב לְחֻצְרוֹתָהּ
כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : אֲשֶׁר־י
אַתֶּם בְּמִלְלָה אֶתְכֶם הַאֲנָשִׁים
וְכִשְׁיִרְדְּפוּכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶת־כָּל־רָעָה
עֲלֵיכֶם כַּחֲשִׁים לְמַעַנִי : טוֹמְחוֹ
וַיִּלּוּ כִּי שִׁכְרְכֶם הוּא רֶב־בְּשָׁמַיִם :
כִּי כֵן־רָדְפוּ אֶת־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־הָיוּ
לְפָנֵיכֶם : אַתֶּם הֵם־מֶלֶח הָאָרֶץ
וְאִם הַמֶּלֶח יִתְפַּל בְּמָה וּמֶלֶח :
לְאַפֵּס וּוְעִיר עוֹד כִּי־אִם שׁוֹשְׁלָה
לְחוּץ וַיִּרְמָס מֵהָאָרֶם : אַתֶּם הֵם־
אוֹר־הָעוֹלָם : לֹא־תוֹכֵל לְהַסְתֵּר
עִיר שֶׁהִיא שְׂבֵרָה עַל־הַהָר וְלֹא
מִצִּיּוֹתַיִם אֶת־נֵר לְטוֹמָה תַּחַת סָאָה
כִּי־אִם עַל־הַמְּנִרָה לְהַאֲוִיר לְכָל־
שָׁהִם בְּבָיִת : כִּן יֵאוֹר אֲוִרְכֶם לְפָנֵי
בְּנֵי הָאָרֶם לְמַעַן יֵרְאוּ מַעֲשֵׂיכֶם
הַטּוֹבִים

ואשר היו בעליו שרדים את ירחינאון או ואשר
 ואת גשולי אברום וירפא או זם : בעתהם
 ויבאו אחרי כירות רבות מן ליל רות רעה
 ומן עשר עליים ומן ירושלים ק
 ומי הורה ומעבר הירדן : או בדים ק
 וכשראה ישוע את כיתות וקשרות או עצרות
 עלה על הר ואחרי כן ישב ויגשו או מחנים
 אליו תלמידיו ויפתח את פיהו רבים ק
 וילמד אותם לאמר : אשרי עניים
 הרוח כי להם מלכות השמים : תלים ל
 אשרי אבלים כי הם יגחמו : אשרי ירשו ק
 עניים כי הם יגחלו ארץ : אשרי לצדק סי
 שרעבים וצמאים את צדק לוי הם או אשרי
 ישבעו : אשרי רחמניים כי להם האיש
 ירחם : אשרי ברי לבב כי הם רחמים ק
 יראו את אלהים : אשרי שלמים או
 משלמים כי בני האלהים יקראו : אנשי שלום
 אשרי ק

ה

שִׁנְקָרָא כִּיפָּא וְאֶת־אֲנִדְרִיעַ אֲחִיו
 הַשְׁוֹלְחִים אֶת־רֶשֶׁת בַּיָּם כִּי הֵם־
 רִיגִים : וַיֹּאמֶר אֲלוֹהֵם לְכוּ אַחֲרַי
 וְאֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם דְּוִגֵי הָאָדָם : וְהֵם
 מִיַּד עֲזָבוּ רֶשְׁחוֹת וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו :
 וַיֵּלֶד מִשָּׁם וַיֵּרָא שְׁנַיִם אֲחִים אַחֲרֵים
 אֶדְת־יַעֲקֹב בֶּן־זְבֻלֵי וַיִּזְחַגּוּ אֲחִיו
 בְּסַפִּינָה עִם־זְבֻלֵי אֲבִיהֶם הַתְּפָרִים
 אֶדְת־רֶשְׁתוֹתָם וַיִּקְרָא אוֹתָם :
 וְהֵם מִיַּד עֲזָבוּ אֶת־סַפִּינָה וְאֶדְת־
 אֲבִיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו : וַיֵּלֶד יִשׁוּעַ
 סָבִיב בְּכָל־גִּלּוּל וַיֵּלְמַד בְּבֵתִי־
 כְּנִסְתָּם וַיִּבְשֹׂר אֶת־מַמְלַכְתָּהּ וַיִּרְפָּא
 אֶת־כָּל־חוֹלֵי וּמַכְאוֹב בָּעַם :
 וַתֵּצֵא שְׁמוֹעֲתוֹ אֶל־כָּל־אֲרָם
 וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת־כָּל־שְׁלֵהֶם רֵעָה
 בְּגֹף וּשְׁנַפְלוֹ בְּחֵלִים רַבִּים וּבְמִכּוֹת
 וְאִשֶׁר

פתאם קי

אוּבְמִנְפּוֹת

קי

אמר לו ישוע לה שטון כי כתוב
 ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו
 תעבוד : או הניחו השטן והנדר
 מלאכים קרבו ושרתו אותו :
 ואחרי ששמע ישוע כי אסור יוחגן
 הלה לגליל ויעזב את נצרת ויסע
 וישב בכפר נחום והיא עיר על
 הים בגבול זבלון ונפתליהתקים
 מה שנאמר על פי ישעיה הנביא
 האומר ארצה זבלון וארצה נפתלי
 דרך הים עבר הירדן גליל הגוים :
 העם ההולכים בחושך ראו אור
 גהול וישבי בארץ צלמות אור נגה
 עליהם : ומוה החל ישוע לקרא
 לאמר : תשובו כי קרבה ממלכת
 השמים : וילך ישוע על ים גליל
 וירא שנים אחרים את שמעון
 שנקרא

ישעיה ט

אם - בן האלהים אתה אמור
 שהאבנים אלה יעשו לחם :
 ויעז הוא ויאמר נכתב כפי לא על-
 הלחם לברו יחיה האדם כפי על-
 כל מוצא פי יהוה : או העלהו
 השמן לעור הקודש ויעמירהו על-
 פנת ההיכל ויאמר לו : אם בן-
 האלהים אתה התנפל למטה
 שנכתב כפי מלאכיו יצוה לך
 לשמרה בכל דרכיה : על-
 כפים ישאונה פז תנוף באבן רגלה :
 ויאמר לו ישוע : גם כתוב לא
 תנסה את יהוה אלהיך : ועוד
 העלהו השמן על הר גבוה מאד
 ויראהו כל ממלכת העולם וכבודו
 ויאמר לו : כל אשר אתו לך
 אם תפול ותשתחוה לי : או
 אמר

דברים ה'

תלום צא

דברו ו'

מִן נְלִיָּא עַל-יְרֵדוּ אֶל-יִוְחָנָן כִּי לִמְעַן קִי

שִׁיטְבֵּל מִמֶּנּוּ : וַיִּמְנַע אוֹתוֹ יוֹחָנָן

לֵאמֹר : אֲנִי עֹרִיד לְהִטְבֵּל מִמֶּךָ או צוֹרֵד לִי

וְאַתָּה בָּא אֵלַי : וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קִי

אֵלָיו : הֲרַף נָא כִּי בֹאֶת יְאוֹרֶת או כָּשֵׁר קִי

עַל יָנּוּ לְמַלְאֵךְ כָּל-צְדָקָה או הַנִּיחוּ :

וְאַחֲרֵי שִׁנְטְבֵּל יִשׁוּעַ עָלָה מִיָּד פֶּתָאִם קִי

מֵעַל הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם

עָלָיו וַיִּרְא אֶת-רוּחַ הָאֱלֹהִים יוֹרֶדֶת

מִן הַשָּׁמַיִם כְּדָמוֹת יוֹנָה וּבָאָה עָלָיו :

וְהִנֵּה מִן-הַשָּׁמַיִם קוֹל הָאֵמֶר וְהַבְּנֵי

אֲהוּבֵי שָׁבוּ רְצֵתָה נַפְשֵׁי :

או הוֹבָא יִשׁוּעַ

בְּמִדְבַר עַל-יְרֵדֵי רוּחַ לִמְעַן יִנְסֶרֶה

מִהַשָּׁטָן : וּכְאֲשֶׁר צָם אַרְבַּעַיִם

יוֹם וְאַרְבַּעַיִם לַיְלָה אַחֲרֵי-כֵן

נִרְעַב : וַיָּבֹא הַמַּנְסֶה וַיֹּאמֶר-לוֹ רֵעִב קִי

אִם- b iii

בשרה

אֲלֵיהֶם: דָּוָר הַאֲפֵעִים מִי הוֹדִיעַכֶם
 לְבָרוּחַ חֲחָרוּ הַבָּא: לָכוּ עֲשׂוּ
 אֶת־פְּרוֹ הָרְאוּי לְתִשׁוּבָה וְאֶל־
 תֵּאמְרוּ בְקִרְבְּכֶם כִּי אֲבָרַחֵם הוּא־
 אָבִינוּ: כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם שֵׁשֶׁשׁ
 יָכוּלֵת פִּי־י הָאֱלֹהִים לְהַקִּים בְּנֵי
 אֲבָרַחֵם מֵאֲבָנִים הָאֱלֹהִים: וְכִבֵּר
 הִגְדוּ הוֹשֵׁם עַל־שׂוֹרֵשׁ הָעֵצִים
 וְכִל־עֵץ שָׁלֵא עוֹשֶׂה אֶת־פְּרִי־טוֹב
 יִכְרֹת וְאֶל־אֵשׁ יִשְׁלַח: רַק אֲנִי
 מִטְבֵּל אֶתְכֶם בְּמַיִם לְתִשׁוּבָה וּמִי
 שִׁיבָא אַחֲרַי הוּא־חֹזֵק מִמֶּנִּי וְאֲנִי
 לֹא־רְאוּי לְשִׂאת אֶת־נֶעְלָיו וְהוּא
 יִטְבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבֵאֵשׁ
 אֲשֶׁר מוֹרְחוֹ בְּיָדוֹ וַיִּטְהַר אֶת־גִּרְנֹו
 וְאֶסֶף חֲטָיו אֶל־אֶסֶף וְזֹרֵץ יִטְהַר
 בְּאֵשׁ שְׁלֵא תִכְכַּח: אֲו־בָא יִטְוַע

או היטיבו
 דרככם קי
 ותור יכולת
 או ביד קי

בְּעִיר נְצֻרָת לְהַסְלֵא מֵהָ-שָׁנֶאמֵר
עַל-יְדֵי הַנְּבִיאִים כִּי נְצֻרוּ וְקָרָא :

בְּיָמִים הָהֵם קָרָא יוֹחָנָן אוֹ קָרַב קִי

וַיִּטְבֵּל וַיִּקְרָא בְּמִדְבַּר יְהוּדָה

לֵאמֹר : עֲשׂוּ תְּשׁוּבָה בְּחַיִּים כִּי

תִּקְרַב מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : כִּי-יִרָה

הַהוּא אֲשֶׁר-עָלָיו אָמַר יִשְׁעִיָּה

לֵאמֹר : כֹּזֵל קוֹרָא בְּמִדְבַּר פְּנֵי

דְּרֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁרוּ מִסְּלוֹתָיו : וְהָיָה

לְבוֹשׁוֹ שֵׁל-יוֹחָנָן מִשְׁעָרוֹת גְּמָלוֹם

וְאֹזֶר-עוֹר עַל-מִתְנָיו : וְאָכְלוּ

הָיָה אֲרֵבָה וְדָבַשׁ הִיעָר : אִו יִצְאָה

אֵלָיו כָּל-יְרוּשָׁלַם וְכָל-יְהוּדָה

וְכָל-מַחֲוֵי דְהַיַּרְדֵּן וַיִּטְבְּלוּ מֵעָלָיו

בְּיַרְדֵּן וּמִתּוֹדִים אֶת-חֲטָאתָם :

וְכַאֲשֶׁר רָאָה רַבִּים מִן-פְּרוּשִׁים וּמִן

צְדוּקִים שָׁבְאוּ אֶל-הַטְּבִילָתוֹ אָמַר

אלוהם: b iii

אוֹ קָרַב קִי

אוֹ שׁוּבוּ

מִדְּרֵכֵיכֶם

הָרַעִים קִי

יִשְׁעִיָּה מ

אוֹ וְהִירָה

מִלְבוֹשׁ

לְיוֹחָנָן וְה

בבית להם ובכל גבולה מן שנתים
ולמטה כומן שדרש ממכשפים :
או נתקיים מה שנאמר מאת ירמיהו
הנביא האומר קול ברמה נשמע
נהיו בני תמרורים רחל מבכה על-
בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו : ואחרי שמת הורודס הנה
מלאך יהוה נראה בשנה ליוסף
במצרים לאמור קום וטא את-
הנער ואת אמו וליך אל ארץ
ישראל כי פתו אשר חפשו את-
נפש הילד : והוא קם ויקח את-
הילד ואת אמו ויבא אל ארץ
ישראל : וכששמע כי מלך א-
רקהלום ביהודיה תתת הורודוס
אביו ירא ללכת לשם ויזהר בשנה
הגלג אל ארץ גליל : ויבא וישב
בעיר

ירמיה לא

והלך קי

בעיר

כפי מתו

מתנות את-זהב ואת-לבונה ואת-

מר: ויהי מענדה אליהם בשנה

לכלתי ושובו אל הורוהם על-כן

בדרך אחרה שבו לארצם:

אשר לא-

ומאחר שהלכו הנה מלאך יהורה

נדאה ליוסף בשנה לאמר:

קום ושא הנער ואת-אמו וברה

מצרימה והיה שמער שאמר אליה:

כי עתיד הורוהם לבקש את-הנער

ולאבדו: וייקץ הוא וישא את-חסר משנתו

הנער וארת אמו בלילה וילך

מצרימה ויהי שם עד-מות הורוהם

להמלא מה שנאמר מיהוה על-

ידי הנביא האמר ממצרים קראתי

את בני: או הורוהם וואר-כי-

הותל הוא במכשפים קצר עד-מאד

וישלח וימית את-כל-נערים אשר

בבית

מהושע יא
לבני קי
או ילדים קי

b ii

יְהוֹדָה מִמֶּךָ לִי וַיֵּצֵא לְהֵיוֹת מוֹשֵׁר
 בְּעַמִּי יִשְׂרָאֵל : אִו הוֹרוּס קָרָא
 אֶת־מִכְשָׁפִים בְּסֶהַר וְחִקְר מֵהֶם
 הַיֹּטֵב אֶת־עֵת־הַכּוֹכָב אֲשֶׁר נִרְאָה
 לָחֶם : וַיִּשְׁלַח אֲתֶם לְבֵית־לֶחֶם
 וַיֹּאמֶר : לָכוּ וְדַרְשׁוּ הַיֹּטֵב עַל־
 הַנָּעַר וְכִשְׁתִּמְצְאוּ הַגִּידוּ לִי לְמַעַן
 גַּם אֲנִי אֵבֵא לְהַשְׁתַּחֲוֹת־לוֹ : וְהֵם
 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ הִלְכוּ :
 וְהִנֵּה כּוֹכָב אֲשֶׁר רָאוּ בְּמִזְרַח הַלֵּךְ
 לְפָנֵיהֶם עַר־אֲשֶׁר־בָּא וַיַּעֲמֵד
 מִמַּעַל אֲשֶׁר־שָׁם הַנָּעַר : וְהֵם
 רֹאִים אֶת־הַכּוֹכָב מִזְמַחוּ שְׂמֵחִים
 גְּדוֹלָה מְאֹד : וַיָּבֹאוּ לְבֵית
 וַיִּמְצְאוּ אֶת־הַנָּעַר וְאִתּוֹ מֵרוּס אִמּוֹ
 וַיִּפְּלוּ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּ־לוֹ :
 וַיִּפְתְּחוּ אֶת־אֲזָרוֹתָם וַיִּקְרִיבוּ לּוֹ

ל"ו

חסר המקום
 חסר היתה

נפל

מתנות

Handwritten Latin notes at the top of the page, including 'primogenitus' and 'ad mariam'.

כפי מתי ה

יהודה ולקח אשה ולא ידע אותה
עד ילדה בנה בכור ויקרא שמו
ישוע :

*Verbum qd
moy signat / fuit
tempus pfectum
judificatum*

ב ואחרי שנו לר ישוע בבית לחם
בעיר יהודה בימי הורודוס המלך
הנזר מבשפים באו ממורה
ירושלמה לאמר : איה מי שנולד
מלך על היהודים : כי ראינו
כוכבו במורה ונבא להשתחוות
לו : וכאשר שמע הורודוס נעבר
הוא וכל ירושלם אתו : ויאסף
את כל שרי הכהנים ואת ספרי
העם וירש מהם באיזה מקום
המשיח יולד : והם אמרו לו
בבית לחם יהודה : כי כה נכתב
על יד הנביא ואתה בית לחם
אפרתה לא צעיר להיות באלפי
יהודה b

מהגים או
גם אנשים
חשובים קו

ad mandatum

או וירוש
מהם מקם
אשר המשיח
יולד שם קו
מיכה ה
לית במיכה
מלה זאת

sanctus spiritus
בְּשׂוּרָה
fundata est domus
אֵלֶיהָ נִמְצְאָה הָרָה מִן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
in iherosolymis
וַיּוֹסֶף אִישׁוֹר כִּשְׁהוּא אִישׁ צְדִיק
in iherosolymis
לֹא אָבָה לְמַסּוֹר אוֹתָהּ לִי אִם הִיָּה
in iherosolymis
בְּלִבּוֹ לְעֵזוֹב אוֹתָהּ בְּסִתְרִי: וְאַחֲרֵי
in iherosolymis
שָׁחַשְׁבַּ וְאֵת הַנְּרָה מִלְּאֵךְ יְהוָה
in iherosolymis
נִרְאָה לּוֹ בְּחִלּוֹם לְאִמּוֹר: יוֹסֵף
in iherosolymis
בֶּן דָּוִד אֵל תִּירָא לְקַחַת מְדִים
in iherosolymis
אֲשֶׁתֶּךָ כִּי-מָה שׂוֹלֵד בְּתוֹכָהּ מֵאֵת
in iherosolymis
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא: וְהִנֵּה הִיא
in iherosolymis
הַיֵּלֶד אֶת-בְּנוֹ וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
in iherosolymis
יִשׁוּעַ כִּי-הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת-עַמּוֹ
in iherosolymis
מִחַטָּאתָם: וְכָל-הוֹאֵת הַיֵּתֶר
in iherosolymis
שׂוֹמֵלֵא הַדְּבָר שֶׁנֶּאֱמַר מֵאֵת יְהוָה
in iherosolymis
יִשְׁעִיָּהּ אֶל-יְדֵי הַנְּבִיא לְאִמּוֹר: הַנְּרָה
in iherosolymis
הָעֵלְמָה הָרָה וַיֵּלֶד בֶּן וְקָרָאת
in iherosolymis
שְׁמוֹ עֲמִנוּאֵל: וַיִּקְרָא יוֹסֵף מִן-
in iherosolymis
הַשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ מִלְּאֵךְ

יְהוָה
עֲשָׂה

et clamor quibund fandi

in iherosolymis
Et in nomine magno
abona qd diformi pnd

7
7

in iherosolymis

in iherosolymis

כפי מתי

וּלְכַבֵּל חוֹלִיד אֶת-אֲבֵיהוּד : נֹא אֲבִינִר
וְאֲבֵיהוּד חוֹלִיד אֶת-אֲלֵיָקִים
וְאֲלֵיָקִים חוֹלִיד אֶת-עֹזֵר : וְעֹזֵר
חוֹלִיד אֶת-צָדוֹק וְצָדוֹק חוֹלִיד אֶת-
אֲמֹן וְאֲמֹן חוֹלִיד אֶת-אֲלֵיהוּד נֹא עֲכִין
וְאֲלֵיהוּד חוֹלִיד אֶת-אֲלֵעֹזֵר :
וְאֲלֵעֹזֵר חוֹלִיד אֶת-מִתָּן וּמִתָּן

Handwritten Latin notes:
fasci per fune...
la alta op...
qu...
- ob...
- ab...
reputat...
+ a...
mas...
mas...

חוֹלִיד אֶת-יַעֲקֹב : וְיַעֲקֹב חוֹלִיד
אֶת-יוֹסֵף אֶת-אִישׁ מְרוֹם שְׁמֵמִנָּה
נֹלֵד יֵשׁוּעַ שֶׁנִּקְרָא מְשִׁיחַ : וְכָל
הַדּוֹרוֹת מֵאַבְרָהָם עַד-דָּוִד דּוֹרוֹת
אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה וּמִדָּוִד עַד-גְּלוּת
בָּבֶל דּוֹרוֹת אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה וּמִן-גְּלוּת
בָּבֶל עַד-הַמְּשִׁיחַ דּוֹרוֹת אַרְבַּע-
עֶשְׂרֵה : וְתִלְדֵת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
כִּן הֵיחָד : מֵאַחַר שֶׁאִמּוֹ מְרוֹם
אֲרִשָּׁה לְיוֹסֵף בְּטֶרֶם הָיָא בָּא

אלוה

מרות ועובר הוליד את ישי : וישי
 הוליד את דוד המלך : ודוד המלך
 הוליד את שלמה מאשת אוריה :
 ושלמה הוליד תא רחבעם
 ורחבעם הוליד את אבים ואבים
 הוליד את אסא ואסא הוליד את
 יהושפט : ויהושפט הוליד את
 יהורם ויהורם הוליד את עזיהו
 ועזיהו הוליד את יותם : ויותם
 הוליד את אחז ואחז הוליד את
 חזקיהו : וחזקיהו הוליד את
 מנשה ומנשה הוליד את אמון :
 ואמון הוליד את ואשיהו ואשיהו
 הוליד את יכניא ואחז בגלור
 ככל : ולאחר גלות ככל יכניא
 הוליד את שאלתיאל :
 ושאלתיאל הוליד את ורבכל
 וורבכל

את

Fransiam

Fransiam

א התולדות ישוע המשיח בן דוד בן
 אברהם : אברהם הוליד את יצחק
 ויצחק הוליד את יעקב ויעקב
 הוליד את יהודה ואת אחיו :
 ויהודה הוליד את פרץ וזרח
 מתמר : ופרץ הוליד את חצרון
 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד
 את עמינדב : ועמינדב הוליד
 את נחשון ונחשון הוליד את
 שלמון ושלמון הוליד את בועז
 מרהב : ובוועז הוליד את עובד
 מרות

76
 from the library of
 the University of
 Hartford.

neam porrò acutam pro si-
gno variorū accētuum, qui-
bus vtuntur Hebræi in suis
synagogis ad modulationē,
vbique pro accentu grāma-
tico vsurpauimus, præterquā
vbi est opus distinctione: nā
tūc vtimur figuris trium ac-
centuum quibus illi potissi-
mūm distingūt, quod etiam
Munsterus in sua Matthæi
editione aliquando fecit, vi-
delicet וְקַרְקָטוּן, אֶתְנַח, & סוּף. Vale, & boni consule.
Lutetiæ, anno ab orbe redē-
pto 1550. mense Februario.

priùs ædito omiserat) in singulis dictionibus sedes accentus linea acuta signauimus, quod ideo putauimus necessarium, quia anima dictionis accētus esse creditur. Ad hæc in margine citantur à nobis capita sententiarum, veteris instrumenti quibus Matthæus vsus est, dictiones quoq; & phrasæ minus vel nunquam vsitatæ in Bibliis vel Paraphrasib⁹ Caldaicis, quas obiter obseruare licuit, circulo notatur, éstq; in margine è regiõe expressa dictio vel phrasis magis vsitata. Li-

neam

to verum illud, quo de agi-
tur, Matthæi Hebraicū exē-
plar reperiri. Omitto D. Hie-
ronymi testimonia, qui in
comment. suis in caput 6. E-
saiæ, in caput 11. Osee, & Ca-
talogo scriptorum ecclesia-
sticorum, aliisque multis in
locis idem asseuerat: proinde
his contentus, aliorum mul-
torum Christianæ fidei pro-
cerum locuples & graue sa-
tis testimonium vt hoc, aut
de his rebus maiora credan-
tur, taceo, ne tibi prolixitas
nimia molestiam pariat. Cæ-
terum (quod Munsterus in
prius

vitæ sanctimonia commen-
datum, quique Origenis co-
æuus fuit, ex India D. Mat-
thæi euangeliū Hebraicum,
quod D. Bartholomeus In-
dis Hebraicè scriptum reli-
querat, secū detulisse: quod
utinam hodie (si aliud sit ab
hoc vsquam) extaret, & uti-
nam nostri Theologi & Epi-
scopi tandiu non cunctaren-
tur, sed (vt proprium illorū
munus est) operam diligen-
ter darent vt tantus tandem
thesaurus ex India postlimi-
nio nobis referretur, quādo-
quidem meo iudicio illic pu-
to

tria lingua scripturam com-
posuit, & ea quæ prædicaue-
rat comprehendens, reliquit
his ad memoriam, à quibus
discedebat, vt gentibus præ-
dicaret. Hebraicè D. Mat-
thæū quoque scripsisse idem
capite vltimo eiusdem libri
ostendit ex Papia D. Iohan-
nis auditore: similiter lib. 5. *cap. 8.*
Ecclesiasticæ historiæ ex Ire-
næo discipulo Polycarpi A-
postolorum discipuli, & D.
Iohannis auditoris. Decimo
etiam eiusdem libri cap. re-
fert Pantænum virum euan-
gelicum eximium literis, &
vitæ

cias ire audeat, nisi velit veritati repugnare, & (vt dicitur prouerbio) tanti facere vitreum, quanti verum margaritum. Etenim Eusebius Cæsariensis in scripturis diuinis exercitatisimus, qui temporibus Constantini floruit, li-

Cap. 1. bro tertio historiae Ecclesiasticae scribit D. Mattheum in apostolorum dispersione ad praedicandum Christi euangeliū Aethiopiam fortitum

Cap. 24. fuisse, & (vt eodem libro dicit) primū Hebreis praedicasse. Verū, ait, cū pararet ille transire ad gentes, pa

a iiii tria

sim de eo aliud affirmare, q̄
quòd opus esse putē meo iu-
dicio satis antiquum. Si ta-
men Mūsterus quæ in eo re-
stituit vel de suo addidit, aste-
risco vel signo quouis alio
notasset, multò certè meliùs
nobis cōsuluisset, nam ita co-
gnosceremus antiqui autho-
ris stilum & phrases, meliùs-
que de ipso authore iudica-
retur. Hebraicè autem quin
suum scripserit euangelium
D. Matthæus, neminem pu-
to, post multas præclarorum
virorum id affirmātium sen-
tentias, qui reluctari aut infi-
cias

autem hoc ipsum sit euange-
liū, quod D. Matthæus He-
braicè scripsit, abigere quis
possit: nam illud quod cita-
tur ab ipso D. Hieronymo in
cap. Matthæi 12. diuersum es-
se ab hoc deprehendet, & à
plerisq; (ait ille) Matthæi au-
theticū vocatur. Itaq; tam-
etsi Sebastianus Munsterus
vir Hebraicè longè doctissi-
mus hoc mutilū & lacerum
asserat se extorsisse à Iudæis
(qui recutitus populus ho-
stis capitalis Christi semper
fuit) & pro sua virili quod la-
cerū erat, refartuisse, nihil au-

a iii sim

pedire non video, quominus
contextum Hebraici euāge-
lij, quod D. Matthēi nomine
circunfertur excudi separa-
tim curauerim: quippe cūm
inde magna emanatura sit v-
tilitas toti Reipub. Christia-
næ tum ad Hebraicæ linguę
cognitionē & propagatio-
nem, tum ad pietatē discen-
dam: nam omnino sensu cū
Latino conuenit Euangelio,
quod tãdiu Ecclesia proba-
uit & recepit. Inde etiam af-
suescent Christiani Hebrai-
smis, quib⁹ scatet vniuersum
nouū instrumētum. Quod
autem

IOHANNES QVIN-
QVABOREVS AVRILA-
censis, pio Lectori
S. D. P.

Postquam diuo Hie-
ronymo Christiane le-
ctor, vt ipse in cōmen-
tariis suis in caput Matthæi
duodecimũ testatur, visum
est D. Matthæi Euangelium
Hebraicè scriptum, quo Na-
zarenì & Hebionitæ vteban-
tur, Græco sermone donare,
ipsũmq; Euangeliũ Hebrai-
cũ citare in cōment. vt cap. 5.
epistolæ ad Ephesios, quid
dissuadere potuerit, aut im-
a ii pedire,

TYPOGRAPHVS LECTORI.

*Excusimus tibi beneuole Lector unà cum
Diui Matthæi Hebraico Euangelio, Septem
psalmos, quos Pœnitentiales uocant, cū psal-
mo Hebræis 119, Oratione Danielis ex no-
no illius capite, & Præceptis decalogi: tum
ut ad iustam magnitudinem ascenderet hoc
uolumen, tum ut scripturas nouas & uete-
res habeas in unum congestas, quibus te in
Hebraica lingua exercere possis. Vale.*

תּוֹרַת הַמְּשִׁיחַ :

תּוֹרַת אֱלֹהִים חֲדָשָׁה הִיא בְּטוֹרַת
הָאֲרוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כְּפִי
מֵתֵי הַמַּבְּשָׁר :

SANCTVM DOMINI NOSTRI
Iesu Christi Hebraicum Euange-
lium secundum Matthæum,

Los Inbadu *Los Inbadu*

PARISIIS,

Apud Martinum Iuuenem, sub insigni D. Christop-
phori, è regione gymnasijs Cameracensium.

1551.

A

